

Giới thiệu Boss Mollusco- Cuộc Chiến Mafia

Truyện teen hay nhất kì này là câu chuyện kể về cuộc sống đầy sóng gió của cô học sinh 12 tuổi học ở trường liên cấp Vongola từ khi cậu ấy bước chân vào đời sống học đường của cô, ép cô phải trở thành Mollusco Decimo .

Những cuộc chiến đẫm máu xảy ra để rồi cô biết được giá trị về tình bạn.

Khi những cuộc chiến kết thúc, một bí mật đời trước hé lộ. Đó là gì? Hãy đọc truyện Boss Mollusco- Cuộc Chiến Mafia để tìm kiếm câu trả lời thích đáng nhé.

_Háyyyyyyyyyya !- Một tiếng hét vang lên phá tan bầu không khí tĩnh lặng. Người cha lúc nãy Reborn gặp trên đường cầm chiếc dao bạc đâm vào cậu bé.

"Phập"

Một tiếng kêu nghe rất dã tai, tưởng chừng như chiếc dao đã đâm sâu vào cơ thể của cậu bé. Nhưng không, cậu tránh được bằng tốc độ thân thánh. Con tắc kè màu xanh lá biến thành một con dao sắc bén, nằm trên tay cậu bé kẻ sát vào cổ ông bố đồ con.

_Tôi đâu dễ bị diệt nhanh như vậy? Phải thực hiện lời hứa với Đệ Cửu đã chứ !

Cậu mỉm cười khiến tất cả rùng mình.

_Đừng quên tôi là sát thủ bậc nhất thế giới, Hitman Reborn!

Bạn đang đọc truyện *Boss Mollusco- Cuộc Chiến Mafia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Tôi Là Sát Thủ Hitman Reborn!!!

Chap 1: Tôi là sát thủ Reborn!!!

(Lưu ý: Truyện không liên quan đến bất cứ cá nhân, tập thể trong thực tế)

Đảo Mollusca, Italia

Đây là một hòn đảo xanh tươi trù phú, thuộc địa bàn của nhà Mollusco. Nhìn qua, nơi này có vẻ rất yên bình, thanh tĩnh, cư dân hiền lành, hiếu khách. Những đứa trẻ ngây thơ chơi đùa trong công viên. Những cặp tình nhân đang vui vẻ sánh vai trên con đường phủ đầy hoa tử đằng. Những tòa nhà sắc sỡ cao chọc trời. Hàng cây anh đào và băng lăng trái dài dọc theo hàng ngàn lối rẽ. Những tiệm mì Ý thơm nức mùi phô mát, thịt viên. Những quán ăn vặt như kem cuộn, pesce fritto al cono, bánh Zeppole, pani ca meusa, arancini, panzerotti, panino con porchetta, piadina, crema frita, lampredotto, olive all'ascolana,.....Nhưng ngược với vẻ bề ngoài rực rỡ kia, đây là nơi của Mafia, nơi của những con thú hoang dã trong thế giới ngầm, nơi trú ngụ của bọn tội phạm hạng A. Trên con đường dọc theo hàng cây xanh, những tòa nhà sắc sỡ, một cậu bé thân hình nhỏ nhắn, tầm khoảng 1 tuổi, mặc bộ vest và đội một chiếc mũ đen, trên mũ có con tắc kè xanh lá, bước đi ngạo nghễ, sát khí tỏa ra phừng phừng. Vừa đi cậu vừa lăm bằm cái gì đó không nghe rõ, tay cậu đặt lên chiếc nệm vú giả màu vàng đeo trước ngực.

Cậu lướt qua một gia đình nhỏ đang dạo phố. Người bố đang chọc ghẹo đứa con nằm trong nôi. Bỗng thấy cậu bé, ông ta nhìn cậu chăm chăm, toát mồ hôi, tay lăm le chiếc dao bạc nằm trong bao da đeo ở lưng quần. Cậu bé không mấy may để ý, cậu vẫn bước tiếp.

Dừng chân tại một quán đông người, cậu bé bước vào. Bỗng cả quán im phăng phắc, đến nỗi có thể nghe được tiếng lá rụng ngoài đường.

Ông chủ quán nhìn cậu bé có chút sợ sệt, rồi có gắng nở một nụ cười:

_ Lâu lắm không gặp cậu, Reborn...

_Đừng miễn cưỡng vậy chứ, ông AJ.-Cậu bé lạnh nhạt nói- Cho tôi một li rượu Volka nhé!

Trong khi ông AJ lấy ra một chai Volka, cậu bé thờ dãi.

_Vậy là ông già đó quyết định rồi sao?- Ông chủ hỏi han.

_Đừng vậy! Haizzzzzz....-Cậu bé trả lời- Tôi nghĩ có lẽ còn sớm quá- Con bé mới 12 tuổi, đang học năm cuối cùng của tiểu học. Đáng lẽ ra phải để nó tốt nghiệp xong cấp tiểu học đã chứ....

_Tôi cũng đồng ý!-AJ gật đầu- Nhưng thế mới là Mollusco chứ!

_Có lẽ vậy...

Cậu bé không nói gì thêm, nhận li rượu từ ông chủ quán, uống một hơi.

_Háyyyyyyyyyya !- Một tiếng hét vang lên phá tan bầu không khí tĩnh lặng. Người cha lúc này Reborn gặp trên đường cầm chiếc dao bạc đâm vào cậu bé.

"Phập"

Một tiếng kêu nghe rất đau tai, tưởng chừng như chiếc dao đã đâm sâu vào cơ thể của cậu bé. Nhưng không, cậu tránh được bằng tốc độ thần thánh. Con tắc kè màu xanh lá biến thành một con dao sắc bén, nằm trên tay cậu bé kẻ sát vào cổ ông bố đo con.

_Tôi đâu dễ bị diệt nhanh như vậy? Phải thực hiện lời hứa với Đệ Cửu đã chứ !

Cậu mỉm cười khiến tất cả rùng mình.

_Đừng quên tôi là sát thủ bậc nhất thế giới, Hitman Reborn!

Rồi cậu lặng lẽ ra khỏi quán rượu, đi bộ hướng tới bờ biển, nơi sẽ có người đưa cậu tới đất nước Nhật Bản- xứ sở hoa anh đào hay còn gọi là xứ sở mặt trời mọc.

Xin chào mấy chế đang đọc truyện của mình. Đây là câu chuyện đầu tay của mình. Mấy chế có ý kiến gì thì cứ nói để mình chỉnh sửa.

Truyện là phiên bản mới của " Gia sư Hitman Reborn"

Mấy bạn mà cuồng truyện này đọc xong cũng đừng ném đá mình vì tội đạo nhạ. Mà mình cũng chỉnh sửa nhiều chi tiết lắm chứ bộ.

Mong mấy chế theo dõi truyện của mình lâu dài nha

Truyện sẽ gồm khoảng 400 chap

Bạn đang đọc truyện *Boss Mollusco- Cuộc Chiến Mafia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Tôi Là Gia Sư Của Cô!

Chap 2: Tôi là gia sư của cô!

Tờ mờ sáng, chiếc trực thăng hạ cánh gần bãi biển Nomichi của thành phố Nanimori. Một cậu bé nhỏ tuổi bước xuống, người mặc cả cây đen, riêng trên mũ cậu có một con tắc kè màu xanh lá. Đó chính là Reborn- sát thủ hạng nhất thế giới. Cậu vẫy tay chào phi công rồi quay gót.

Mới 4h sáng nên Nanimori còn chìm trong yên tĩnh. Làn sương mù dày đặc bao phủ lấy thành phố nhỏ bé ven biển. Reborn nhẹ bước dọc theo con đường Benkei, đi men theo bức tường nhà của khu phố. Cậu cầm trên tay một tờ giấy quảng cáo gia sư, rồi bỏ vào hòm thư của một ngôi nhà nằm cuối con đường. Đứng im một chỗ, Reborn thăm nhận xét ngôi nhà:

_Căn nhà tàn tạ quá Itemsu ạ. Ông là cố vấn tự do nhà Mollusco cơ mà, Sao trở thành người nghèo kiệt xác vậy. Mà cũng đúng, bây giờ trong mắt vợ và con gái, ông chỉ là một người thợ đào than hay xa nhà mà thôi. Haizzzzzzz, tội nghiệp.

Cậu thở dài một hơi, rồi bước đi. Thân ảnh nhỏ nhắn và con tắc kè xanh nhanh chóng khuất trong màn sương mù dày đặc.

Khi những tia nắng chiếu xuống xua tan màn sương, cũng là lúc cô gái nhỏ trong căn nhà cuối phố(căn nhà mà Reborn bỏ giấy quảng cáo gia sư vào hòm ấy) thức giấc. Cô khẽ vươn vai, hít một hơi thật sâu rồi bước xuống giường. Cô khoác lên mình bộ võ phục Taekwondo rồi ra sân phía sau nhà tập võ. Bây giờ cô là võ sư đai đen nhị đẳng, cố gắng khoảng 1 tháng nữa, cô sẽ trở thành đai đen nhất đẳng.

_Kiaaaaaai!

Cô phối hợp nhịp nhàng giữa các động tác, điều hòa nhịp thở của mình.

Rất nhanh chóng, một giờ đồng hồ trôi qua, một tiếng gọi nhẹ nhàng, ấm áp, vui tươi vang lên từ trong nhà:

_Sena, vào ăn sáng đi con, 7h20' rồi!

_Vâng

Cô trả lời mẹ, đi vào nhà vệ sinh, tắm rửa rồi bước xuống nhà.

Trông cô rất đẹp trong bộ đồng phục của trường. Mái tóc bạch kim được thắt bím gọn gàng. Mắt phải đeo một cái bịt màu đen, trên đó có hình ngọn lửa màu cam với dòng chữ "Mollusco". Đây là chiếc bịt mắt cha tặng cô, bắt cô phải đeo nó mỗi ngày từ khi còn rất bé. Con mắt phải đó có năng lực vô cùng đáng sợ. Nếu sử dụng nó không có sự cho phép của cha, cô sẽ bị trục xuất khỏi dòng họ. Con mắt trái của cô màu bạc lạnh lẽo như muốn xuyên thấu tâm can người khác.

Cô có thân hình nhỏ nhắn, hơi gầy nhưng rất khỏe. Cánh tay gầy guộc có những đường gân nổi lên, cơ thịt rắn chắc lộ rõ qua vẻ bề ngoài, chứng tỏ phải cân cù, chịu khó tập luyện lắm cô mới đánh tan được lớp mỡ dày dưới da. Khuôn mặt nhỏ nhắn, sắc cạnh, sống mũi cao, đôi môi mỏng màu trắng bệch do mắc chứng bạch tạng. Cô khoác trên mình bộ đồng phục, với áo sơ mi trắng, áo khoác da màu đen có gài băng hiệu tên màu vàng, có dòng chữ "Senayoshi Sawada/ Trường liên cấp Vongola". Cô đeo một chiếc kính dày cộp, khoảng 9 độ.

_Mẹ xin lỗi Sena, cuối tháng này bố con không về được.

_Đâu phải lỗi của mẹ!- Sena vừa nhấm nháp chiếc bánh sandwich với một li sữa tươi, vừa trả lời.

_Đang ăn không được nói chuyện.

Từ đâu một cậu bé nhỏ tòi ra, ngồi trên bàn với một tách Capuchino thơm phức có phủ một ít kem tươi.

_Ai?

Sena nhú mày nhìn cậu bé.

_À! Mẹ quên mất- Mẹ cô vô trán- Đây là gia sư của con!

_!!!

Sena ngạc nhiên nhìn cậu bé nhỏ tí tẹo trước mắt. Thằng oắt này sao? Cô tỏ vẻ khó hiểu.

Thấy biểu cảm của cô, mẹ cô giải thích:

_Ở trường mẹ nghe nói con không có bạn, nên mẹ thuê gia sư về dạy cho con kỹ năng giao tiếp. Cậu ấy sẽ dạy cho con bất cứ lúc nào và không lấy tiền, chỉ cần bao trọn gói việc ăn và nơi ở này để dạy cho dễ dàng thôi!

Sena không nói gì cô cứ tưởng mẹ đùa nên tiếp tục ăn một cách bình tĩnh. Xong xuôi, cô khoác chiếc cặp da màu đen có đinh tán rồi ra ngoài cửa đi giày. Cô nói vọng vào:

_Con đi học đây, mà mẹ đừng có đùa mấy chuyện vớ vẩn này nhé!

Nghe thấy vậy, mẹ cô cùng cậu nhóc ra ngoài, mẹ nói:

_Mẹ không có đùa!

Cậu nhóc không nói gì, tiến lại gần Sena. Cô vỗ đầu cậu bé, nói:

_Nhóc con thì về nhà mà uống sữa đi nhé!

Vừa dứt lời, con tắc kè mà xanh đầu trên mũ phớt đen của cậu nhóc biến hình thành một cây súng ngắn. Cậu bé cầm lấy nó ngắm thẳng vào đầu Sena.

ĐOÀNG!!!

Tiếng súng vang lên, một viên đạn bạc bắn ra với tốc độ nhanh không tưởng. Nhờ trực giác siêu nhạy bén của mình, Sena đã tránh khỏi viên đạn đó. Cô quay ngoắt lại nhìn cậu bé. Cô không thể nhìn thấy đường đạn, chỉ có thể né bằng trực giác. Để bắn ra viên đạn với tốc độ đó, thì cần một lực cực lớn dồn vào tay cầm. Đến cô còn chưa thi triển được tốc độ và đường đạn không tưởng đó.

Cậu chỉ mỉm cười, một nụ cười đầy sát khí:

_Tôi là Hitman Reborn- gia sư của cô!

Trước đây Sena đã từng nghe cha kể về 7 đứa trẻ mạnh nhất thế giới. Trong đó, cha bảo cha quen một cậu nhóc có biệt tài sủng nết.

Không lẽ....đó là sự thật?

Sena không biết nhưng cô chắc chắn một điều rằng "Cậu nhóc này thực sự rất mạnh".

_Sao cũng được! Hôm nay là khai giảng, con phải đến sớm!

Cô nói rồi ra khỏi nhà, còn mamma vẫn như thường vì cứ nghĩ đó là đồ chơi trẻ con.

Reborn đi theo Sena được một lúc thì có vẻ như cô phát hiện ra. Sau đó, Reborn theo cô tới trường, cô cũng không phản đối, vì cô biết mình không đủ sức để chặn cậu ta.

Bạn đang đọc truyện *Boss Mollusco- Cuộc Chiến Mafia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Nhiệm Vụ

Chap 3: Nhiệm vụ.Sena đi bộ đến trường, bỗng qua một con ngõ nhỏ, cô gặp Sasagawa cùng bạn thân Hana.

_ Chào buổi sáng, Sawada!

Sasagawa mỉm cười vẫy tay. Sena không nói gì, nhanh chóng lướt qua hai người bọn họ, khuôn mặt lạnh lùng không mấy may cảm nhận được nụ cười tươi sáng của sasagawa. Không phải là cô ghét bọn họ, mà vì cô ghét dư luận ở trường. Đã có một thời, cô chơi thân với hai người họ. Nhưng vì hai người đó là hotgirl, bọn học sinh không chấp nhận hotgirls của trường lại chơi với con nhỏ luôn bị cô lập và xấu xí như Sena. Ừ thì cô không có nhan sắc, đã thế lại đeo một chiếc kính dày cộp cùng với chiếc bịt mắt kì quái, ưa sao nổi. Từ nhỏ, cô luôn bị trêu chọc vì có con mắt màu bạc và mái tóc bạch kim kì lạ. Lớn lên, họ còn thể hiện rõ sự kì thị dành cho cô.

Đây là lí do tại sao cô lờ đi, coi bọn họ như không khí. Sasagawa hạ cánh tay xuống, mặt vẻ buồn buồn rồi xốc lại tinh thần, cười nói vui vẻ với Hana.

Reborn ngồi trên vai Sena đã nghe thấy tất cả. Cậu đang nghĩ cách để giải quyết vấn đề này. Cậu biết Sena luôn bị cô lập vì lí do trên, nhưng không ngờ lại tệ đến như vậy. Cậu định cất tiếng thì Sena nói:

_Đừng hỏi gì cả!

Mặc kệ cô nói gì, Reborn vẫn cất lời:

_Nhiệm vụ của tôi là huấn luyện cô trở thành boss thứ mười nhà Mollusco! Các vị boss trước đây đều là những người giỏi giao tiếp và có nhiều bạn bè! Đây sẽ là một trong những mục tiêu cần thiết của cô khi chuẩn bị trở thành boss. Tôi sẽ giúp đỡ!

_Tôi không cần!- Sena bốp chát.

_Thật sao?

Reborn nhìn Sena, con tắc kè xanh có tên là Leon biến hình thành một khẩu súng Glock-17, cậu cầm lấy và chĩa thẳng vào cô. Biết được sự lợi hại của nó, Sena không nói gì thêm, nhanh chóng bước đến trường.

Trên đường, Reborn nói rất nhiều về nhà Mafia Mollusco. Chủ yếu là:

Nhà Mollusco được thành lập bởi Giotto(Tên Nhật là Ieyasu Sawada). Ông là vị boss đầu tiên của đại gia đình này: Mollusco Primo. Ông sử dụng vũ khí: Găng tay I, Mantello di Mollusco Primo, Mitena di Mollusco Primo .Ông là một người tài giỏi cả về mặt chính trị lẫn việc lãnh đạo. Bên cạnh ông có sáu hộ vệ là:

_ D.(Deamon Spade, tên Nhật là Kousaka Atsushi) , một nhà quý tộc Anh, vì ghét sự mục ruỗng của giai cấp thống trị thời đó, D. đã gia nhập nhà Mollusco, là một trong những hộ vệ tiêu biểu. Sử dụng vũ khí: Quý kính, Quyền trượng, Lưỡi hái, Bộ bài.

_ G(Haiya Goku, tên Nhật là Matsuda Yuuki), là người bạn thân, đồng thời là cánh tay phải đắc lực của Giotto. Sử dụng vũ khí: Cung tên G, Súng lục.

_ Ugetsu Asari(Yamamoto Shouma) là người thuộc dòng họ Yamamoto nổi tiếng với các kiếm sĩ tài năng đứng đầu thế giới, một trong những hộ vệ đầu tiên của nhà Mollusco. Sử dụng vũ khí: Tử kiếm.

_Alaude(tên Nhật là Kondou Takashi) là hộ vệ có tính cách kì lạ nhất trong số sáu hộ vệ. Là cố vấn tự do đầu tiên của nhà Mafia Mollusco hay còn gọi là cơ quan tình báo bí mật CEDEF. Vũ khí luôn luôn dùng: Còng tay.

_Knuckle(Tên Nhật là Kiuchi Hindenobu) là hộ vệ nhiệt huyết nhất nhà Mollusco, là một võ sĩ Boxing, nhưng từ khi tham gia một trận đấu, ông đã từ bỏ nghiệp của mình vì đã giết người. Nhận thấy tài năng của ông, Giotto đã chiêu mộ ông về làm một trong những hộ vệ đầu tiên của gia tộc Mollusco. Vũ khí: Maximum Break.

_Lampo(Tên Nhật là Tsuda Kenjiro) là hộ vệ có vẻ ngoài làm tan chảy hàng ngàn trái tim của các cô gái. Tính tình trẻ con, là hộ vệ trẻ nhất trong sáu hộ vệ đầu tiên. Sử dụng vũ khí: Khiên Lampo.

. Trải qua chín đời boss, nhà Mollusco đã vươn lên một tầm cao mới, là trung tâm liên minh của hàng trăm gia đình Mafia. Trùm nhà Mollusco là một thủ lĩnh chi phối một tổ chức tội phạm, có thể điều động một số lượng thành viên đáng tin cậy, sẵn lòng liều mạng vì tổ chức. Luôn được nhận sự ngưỡng mộ và tôn kính của tất cả mọi người xung quanh, được xem như anh hùng của những đứa trẻ ở khu nhà ổ chuột.

Nhưng tóm lại, chúng vẫn xoay quanh chủ đề rằng Boss Mollusco Decimo(Đệ Thập) sẽ được Sena thừa kế, rằng Sena sẽ thừa kế tất cả mọi quyền lực của đại gia tộc Mollusco, rằng cô sẽ ngồi lên ngai vàng và làm chủ mọi thứ thuộc về nhà Mollusco.

Để trở thành Decimo, chắc chắn cuộc sống của cô sẽ bị đảo lộn với vô vàn rắc rối và sóng gió.

Hãy đón đọc Chap 4 của bộ truyện Boss Mollusco- Cuộc chiến Mafia.

Bạn đang đọc truyện *Boss Mollusco- Cuộc Chiến Mafia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Ngày Khai Trường.

Chap 4: Ngày khai trường.Một lúc sau, Sena cũng tới trường. Còn nhóc Reborn đã biến mất từ khi cách cổng trường khoảng 200 m.

Hít một hơi thật sâu, Sena bước vào.

_ Ê! Con nhỏ lập dị đó tới kìa!

_ Sao nó không chuyển trường luôn nhĩ?

_ Đồng ý! Không hiểu sao nó lại từng chơi được với hai hotgirl trường mình cơ đấy!

_ Chắc vì thương hại nó chứ gì nữa! Mà Sasagawa và Hana cũng đã nhìn thấy bộ mặt thật của nó còn gì!

.....

Vẫn thế, vẫn những lời xì và đó, vẫn những ánh mắt khinh bỉ và coi thường cộng với cái nhìn ghê tởm dành cho Sena. Bọn họ vẫn chẳng thay đổi gì. Vậy mà có lúc, cô đã từng mừng tưởng rằng có một ngày họ sẽ thôi không mắng nhiếc cô nữa, và cô được nói chuyện, cười đùa vui vẻ với mọi người. Quả là một ước mơ xa vời không thể thành sự thật. Những ngày bắt đầu của thế giới tối tăm này, Sena đã từng muốn bật khóc. Nhưng riết rồi cũng quen. Có lẽ nhờ chuyện này và một chút sự thiếu thốn tình cảm của cha đã là cho trái tim của cô sắt đá và mạnh mẽ hơn bao giờ hết. Cô không biết đến nước mắt, cũng không biết đến sự đau khổ và tuyệt vọng hay sự xót xa trong con tim. Có lẽ đó là điều tốt chăng? (Từ Đăng: À vâng! Rất tốt cho những chuyện sau này thưa Ms Sena ạ!!!)

Nhưng xấu xí cũng là một điều không tốt sao? Trước khi kết thân với Sasagawa và Hana, Sena cũng từng bị đem ra làm trò cười cho mọi người. Cho đến năm lớp 5, khi cô làm bạn với hai hotgirl của trường chuyện đó mới giảm bớt. Nhưng trong một lần chơi ở công viên, chỉ có Sena và Sasagawa, khi chơi cầu trượt, Sasagawa không cẩn thận ngã xuống, mà lúc đó, Sena lại đứng sau cô ấy nên mọi người tưởng Sena đẩy Sasa ngã. Không may, trong số những người chơi ở đó, có vài ba học sinh của trường Vongola nên họ đã đăng sự việc lên trang web riêng của trường. Mọi người không ngừng xì và, mắng nhiếc Sena cho dù Sasagawa đã lên tiếng giải thích toàn bộ câu chuyện, nhưng dư luận mà, họ không tin đâu! Thậm chí đến cả Hana còn nói: " Cậu hiền quá nên mới bị con nhóc đó chơi xấu mà. Lúc đầu tớ nói với cậu rồi mà cậu có nghe đâu, cứ khăng khăng kết bạn với con nhỏ đó.". Rồi dần dần những việc ở trường như ăn cắp đồ ăn vặt hay chơi xấu người khác, tất cả đổ dồn lên đầu Sena.

Đó là toàn bộ sự việc.

Cứ nghĩ vẫn vậy, Sena đã đến lớp lúc nào không hay. Cô đang chần chừ không biết có nên vào lớp hay cúp học lên sân thượng hóng gió đây thì một cậu con trai xuất hiện sau lưng cô vỗ vai:

_ Không vào lớp sao Sena?

_ Yamamoto Takeshi!- Sena ngạc nhiên.

_ Cậu không cần gọi đầy đủ họ tên của tớ đâu! Lâu rồi không gặp, vẫn khỏe chứ?

_ Cũng tốt!- Sena trả lời.

_ Vào thôi!

Yamamoto khoác vai Sena vào lớp. Vừa bước vào lớp, bao nhiêu ánh mắt đổ dồn về phía hai người bạn họ. Khinh thường có, ghen ghét có, gì cũng có..... Sena về phía cuối lớp ngồi, còn Yamamoto thì cùng mấy thằng bạn đến gặp mặt mọi người ở câu lạc bộ bóng chày. Tất nhiên, trước khi đi, cậu ta quay lại vẫy tay chào Sena cho đến khi cô vẫy lại cậu mới thôi.

Yamamoto Takeshi là người duy nhất không coi thường cô. Cậu ấy đối xử công bằng với tất cả mọi người. Cậu vui tính, hoạt bát và nhanh nhẹn. Kết quả học tập của cậu ta cũng không tồi, đứng thứ 13/ 2033 với số điểm thi tốt nghiệp lớp 5 là 469/500. Mặc dù chưa bằng Sena. Đã nói với mọi người chưa nhì? Sena đứng thứ 1/2033 với kết quả là 500/ 500. Quá tuyệt vời.

Sau khi Yamamoto đi khỏi, có ba học sinh nữ xuất hiện trước mặt Sena, bảo cô đi cùng họ. Ừ thì đi! Cô chắc hẳn họ sẽ lôi cô ra sân sau trường đánh cô tới tấp chứ gì? Quen rồi, quen rồi! Đúng như cô dự đoán, họ đánh cô cùng với năm, sáu học sinh khóa trên. Lí do thì cũng không có gì đặc biệt, chỉ là vì dẫm chạm vào thân thể ngọc ngà của Yamamoto. Sena biết võ, nhưng cô không đánh trả vì loại này đánh chỉ tổ bẩn tay mà thôi. Cô cố gắng chịu đựng, không bật ra tiếng hét nào. Bạn học đánh tới tấp, xé rách đồng phục của cô. Một lúc sau thì bỏ đi. Máu từ miệng và mũi chảy ra. Tay chân bầm tím, quần áo nát bươm, tóc tai bù xù....

_ Haizzzzzzzzzz.

Cô thở dài. Lại thêm một lễ khai giảng tồi tệ. Cô đi vào nhà vệ sinh rửa mặt, chải lại đầu tóc. Và không biết từ đâu, Reborn chui ra, đem cho cô một bộ đồng phục mới để thay. Cậu ta mỉm cười:

_ Ngày khai giảng, bài học đầu tiên: Biết kìm chế!

Ở trên sân thượng, một cậu bé tóc nâu với đôi mắt màu bạc đã quan sát hết tất cả, cậu nhếch môi:

_ Ra đó là Mollusco Decimo sao?

Bạn đang đọc truyện *Boss Mollusco- Cuộc Chiến Mafia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Học Sinh Mới.

Chap 5: Học sinh mới. Vào giờ khai giảng, Sena cúp tiết lên sân thượng hóng gió. Những cơn gió mát lạnh của mùa thu lùa qua mái tóc khiến cô vô cùng sáng khoái. Mát quá! Mùa thu có khác!

Sena cẩn thận băng bó cho mình, rồi lăn ra ngủ cho đến khi hết tiết.

Một lúc sau, tiếng chuông báo hiệu giờ học đầu tiên của năm học mới sắp bắt đầu. Sena chạy nhanh về lớp học, một phần vì sợ bị giám thị đánh dấu tội cúp tiết, một phần cũng vì không muốn thấy những ánh mắt kì thị và những lời nói độc địa thốt ra từ miệng của mọi người dành cho cô.

Nhưng đằng nào thì về lớp học thì kiểu gì cũng vậy thôi!

Vậy mà, lại không. Lớp thì vẫn ồn ào như trước đây nhưng chủ đề bọn họ nói về không phải là cô như mọi khi, mà là việc hình như có học sinh mới chuyển đến lớp. Nghe nói đẹp trai lắm. Mà thôi, chuyện này cũng chả liên quan gì tới cô hết á!

Sena lại bàn của mình, gục đầu xuống và ngủ. Cho tới khi bạn lớp trưởng hô "Chúng em chào cô ạ!" thì cô mới bật dậy. Thấy cả lớp nhao nhao lên, cô giáo chắc hẳn bọn học sinh này đã biết chuyện.

_ Cả lớp im lặng ngay cho cô!- Cô giáo gõ thước "Rầm!" một phát, cả lớp im phăng phắc.

Cô giáo gật đầu hài lòng rồi nói vọng ra ngoài cửa lớp:

_ Em vào đi!

Một cậu học sinh lững thững bước vào. Cả lớp rầm rộ cả lên.

_ Đẹp trai quá à...

_ Trời ơi! Đây có phải là mơ không nhỉ? Quả là hạnh phúc cho mình khi ở trong lớp có hai hotboys lận.

_ Má ơi! Thiên thần giáng thế!

.....

Những lời nói cộng với hàng loạt ánh mắt hình trái tim bắn tới tấp vào cậu học sinh mới. Sena liếc nhìn cậu, nhướn mày " Có gì đẹp đâu nhỉ?" và đương nhiên đó chỉ là ý nghĩ trong đầu của cô thôi, chứ nói ra thì sẽ chết ngộp vì hàng loạt ánh mắt hình viên đạn của lũ con gái.

Coi nào, diện mạo của cậu này cũng không thuộc dạng vừa. Mái tóc màu nâu hạt dẻ bồng bênh, sống mũi cao, khuôn mặt góc cạnh hoàn mỹ. Cậu sở hữu đôi mắt màu bạc tuyệt đẹp và chiều cao không tưởng: 1m72. Cậu ta mặc đồng phục nhưng không thắt cà vạt, quần rộng thùng thình có đeo một dây xích bạc ở bên hông, nhìn khá là ngầu.

Bọn con trai nhìn cậu với ánh mắt chán chường:

_ Lớp mình lại có thêm một hotboy nữa rồi, chẳng phải mỗi mình Yamamoto đã đủ lăm rồi sao?

_ Công nhận. Cứ đà này lũ con gái và hai nữ thần xinh đẹp trường mình "đỏ" mất thôi!

_ Ồ!

.....

_ Đây là Gokudera Hayato, cậu ấy là du học sinh đến từ Italia.

Cô giáo giới thiệu cậu bạn mới, cả lớp vỗ tay chào mừng.

_ Em ngồi bàn cuối cùng ở góc bên phải nhé!

Cô giáo chỉ tay. Gokudera không nói gì, tiến về bàn góc cuối bên trái(là chỗ ngồi của Sena), đá vào bàn cô một phát rồi mới về chỗ của mình. Yamamoto ngồi cạnh Sena hỏi:

_ Cậu quen cậu ấy à?

Đáp lại câu hỏi của Yamamoto chỉ là cái lắc đầu của cô.

(Lưu ý là ở đây mỗi người ngồi một bàn nhé!)

Trong suốt buổi học, Sena cố gắng lục sừng kí ức về một người tên Gokudera Hayato. Nhưng thất bại. Từ nhỏ tới giờ, cô chỉ có mỗi mình Yamamoto là bạn thôi. Ngoài ra thì chẳng còn ai nữa cả.

Tiếng chuông reo lên cắt đứt dòng suy nghĩ của cô. Lúc đó lại có thêm mấy người lại lôi cô đi với cái lí do như lần trước(Chap 3). Họ đánh đập Sena như muốn xả giận chứ không phải là trả thù.

Một lúc sau thì bọn họ bỏ đi, Sena lôi băng cứu thương cá nhân từ trong túi áo ra là dán lên chỗ bị thương. Chết tiệt! Vết thương cũ chưa lành đã bị hở ra do bị đánh trúng. Mặc dù bị hành hạ như vậy nhưng Sena không hề cầu xin và không bao giờ thốt lên vì quá đau. Cô cũng chẳng thèm nói lại với thầy cô giáo. Đó là một trong những lí do Sena luôn bị đánh đập không thương tiếc. Họ biết cô chẳng bao giờ mở miệng nói với ai về chuyện này.

_ Đồ chết nhát!

_ Hả?- Sena đưa mắt nhìn cậu học sinh mới.

_ Đồ một kẻ như cô mà làm Đệ Thập Mollusco coi như là đi tong!

Sena nhướn mày, hỏi:

_ Sao cậu biết về chuyện đó?

Dường như không nghe thấy câu hỏi của cô, cậu ta lờ đi và quay ngoắt lại gần giọng:

_ Ta không chấp nhận điều đó! Ta sẽ xứng đáng để trở thành boss thứ 10 !!!!

Sena giật mình:

_ Cậu nói gì vậy? Chuyện đó thì liên quan gì tới tôi?

Có vẻ như lò đi câu hỏi đó, Gokudera nói:

_ Ta đã theo dõi cô từ lúc cô bị đánh hội đồng ở sân sau của trường. Thật lãng phí thời gian khi theo dõi một kẻ yếu đuối như cô!

_ Cậu theo dõi tôi?

Lại một lần nữa, Gokudera lò đi câu hỏi của Sena.

Bỗng nhiên cậu ta lấy ra hai quả bom mini, gất:

_ Con nhỏ vô dụng. Chết đi!

Gokudera châm ngòi bom bằng chiếc thuốc lá đang nằm ở miệng mình rồi ném về phía Sena. Cô vẫn đứng yên, không phản ứng vì nghĩ chỉ từng đó thì chưa giết nổi cô. Mà nếu như bị thương nặng, cô sẽ phải vào viện, mà vào viện rồi thì đâu cần nghe những lời nói độc địa của bọn học sinh.

Đoàng!

Một tiếng súng vang lên, viên đạn từ nòng súng bắn ra với tốc độ kinh hoàng, cắt đứt ngòi nổ của hai quả bom khói.

_ Ciaossu!!!

Reborn ngồi vắt vẻo trên một cành cây gần đó cùng với chú tắc kè màu xanh lá- Leon.

_ Reborn!- Sena khẽ thốt lên.

_ Cậu đến sớm hơn tôi tưởng đấy, Gokudera.- Reborn mỉm cười rồi quay sang Sena- Cậu ta là một trong những thành viên của gia tộc Mollusco. Đây là lần đầu tiên tôi gặp cậu ta.

Gokudera nói giọng có chút e dè và cẩn trọng:

_ Hóa ra ông là sát thủ tin cậy của Đệ Cửu, Reborn.

"Hả? Reborn có tiếng đến vậy sao?" Đó là suy nghĩ nhất thời hiện ra trong đầu Sena.

Dừng lại một lúc, Gokudera nói tiếp:

_ Ông không đùa về chuyện tôi sẽ trở thành ứng cử viên cho danh hiệu người thừa kế nếu tôi giết chết Sawada đúng không?

_ Tất nhiên là không. Giờ thì tiếp tục giết cô ấy đi!- Reborn cười tươi rói.

Gokudera chặn ngay trước mặt Sena, lấy ra từ đâu hơn mười quả bom khói và châm ngòi.

Trong lúc đánh nhau, Reborn con nhân tiện giới thiệu cậu ta:

_ Người ta nói rằng Gokudera Hayato là một trái bom di động. Trên người cậu ta toàn bom là bom. Biệt danh của cậu là Hayato bom khói.

Gokudera ném đồng bom về phía Sena. Cô chắc chắn nếu không tránh kịp thì cô sẽ chết. Cô nhảy bật ra.

Cậu ta tiếp tục tăng số bom lên gấp hai lần, ba lần, bốn lần. Đến lần thứ năm, do sơ sẩy, cậu ta là rơi một chiếc. Định cúi xuống nhặt thì đồng bom trên tay rơi hết xuống đất.

"Thôi xong!" Gokudera trầm nghĩ.

Sena không thể thấy người sắp chết mà không cứu, cho dù đó là kẻ thù của mình. Nhanh chóng, cô tiến lại gần Gokudera, cậu khoát tay:

_ Chạy đi!

Sena không nói gì, cô nhón chân, di chuyển với tốc độ rất nhanh. Mỗi lần di chuyển, cô lại dẫm nát vài ngòi nổ khiến chúng không thể cháy hết ngòi. Tất nhiên, cô cũng phải cẩn thận, nếu dẫm phải thân quả bom, nó sẽ phát nổ ngay lập tức.

Chưa đầy 7 giây sau, tất cả các ngòi nổ đều bị dập tắt.

Gokudera ngạc nhiên đến tột độ, rồi quỳ xuống:

_ Tôi đã nhầm! Cô quả là người xứng đáng để trở thành thủ lĩnh! Đệ Thập, tôi nguyện đi theo người. Hãy giao cho tôi bất cứ việc gì.

Sena còn ngạc nhiên, chưa hiểu chuyện gì thì Reborn xuất hiện:

_ Người thua phải phục tùng kẻ thắng. Đó là luật của dòng họ.

Gokudera vẫn cúi đầu, thú nhận:

_ Thật ra tôi không có ý định trở thành Đệ Thập. Khi nghe nói ứng cử viên Đệ Thập là người bằng tuổi với mình, tôi quyết định phải thử sức với người. Nhưng Người còn hơn cả sức tưởng tượng của tôi. Người đã mạo hiểm mạng sống để cứu tôi, tôi nguyện giao phó cả mạng sống của mình cho Người.

_ Mạng sống gì chứ? Không cần phải thế đâu, bạn cùng lớp là được rồi!- Sena vội xua tay từ chối.

_ Không thể thế được!

Nhận thấy ngọn lửa bùng lên trong đáy mắt cậu ta, Sena chắc chắn rằng nếu cô từ chối thì cậu ta sẽ nài nỉ mãi cho tới khi cô đồng ý mới thôi.

Suy nghĩ một lúc, Sena cũng gật đầu.

_ Đội ơn Đệ Thập!

Gokudera vui mừng ôm chầm lấy Sena. Đúng lúc đó có ba ông anh khóa trên đi ngang qua, nhìn thấy.

_ Á à- Một tên nói- Cúp tiết ra ngoài này tình tứ sao. Tụi mày đâu đến tuổi. Để anh dạy cho tụi mày một bài học nhé! Chỉ có đàn anh như tụi tao mới được phép trốn học nhé!

Một tên nữa xen vào:

_ Ái chà! Đây không phải là Senayoshi Sawada sao? Bạn trai mày đây à? Nhìn mặt mũi sáng sủa phết. Để anh đây cho nó bớt sáng một chút nhé cưng!

Gokudera đứng chặn trước mặt Sena, nói:

_ Bọn tép riu này cứ giao cho tôi, Đệ Thập!

Sena im lặng không nói gì. Cô cũng không muốn tự mình phải động tay động chân với lũ cận bã này. Chưa đầy 10 giây sau, có ba cái "xác" cháy đen thui nằm trên mặt đất.

Sau đó, Sena và Gokudera về lớp học, Reborn tiếc nuối ở lại phía sau:

_ Chán ghê! Vẫn chưa đến lúc dùng tới nó, phải không, Leon?

Con tắc kè xanh không nói gì. Bỗng nó cứng đờ lại rồi ối ra một viên đạn màu vàng có hình đáng kì lạ. Trên viên đạn đó có khắc dòng chữ Mollusco.

Hello mấy bạn. Đọc rồi cho mình lời khuyên nha!

Mấy chế nghĩ mình có nên viết tiếp không

Truyện mình có hay không?

Trả lời cho mình hai câu hỏi trên nha

Bạn đang đọc truyện *Boss Mollusco- Cuộc Chiến Mafia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Trời! Bị Đuổi Học Mất Thôi!

Chap 6: Trời! Bị đuổi học mất thôi!_ Kawada!

_ Có ạ!

_ Kuchira!

_ Có ạ!

_ Sawada!

_ Có ạ!

Hôm nay có tiết Giáo dục công dân, thầy Nezu phát bài kiểm tra lần trước cho học sinh. Đến lượt Sena, ông thầy mĩa mai:

_ Hừm! Đây chỉ là một bài kiểm tra lí thuyết đơn giản. Vậy mà có học sinh phải có hết sức mới đạt được trên 80 điểm, thấp hơn trung bình của cả lớp.

Sena im lặng. Cô biết ông thầy này đang chế giễu cô.

Thầy Nezu đẩy gọng kính nằm ở sống mũi rồi nói tiếp:

_ Theo tôi, một kẻ như thế thì chẳng bao giờ khá lên được. Loại đó chỉ là gánh nặng cho giáo dục và xã hội.

" Ông ta định....." Mắt Sena giật giật.

Rồi ông ta chia ra một tờ bài kiểm tra có đề tên " Senayoshi Sawada" và góc phải có một con điểm 87 và một từ phê bình " Tệ hại ". Cả lớp cười ầm lên:

_ Ha ha! Có mỗi 87 điểm!

_ Tệ quá! Chắc cô ta chỉ được mấy môn học kia là 100 điểm thôi! Thành đồng của trường đấy! Thấp hơn tởn những 5 điểm!

.....

Sena chẳng thèm xia đến những lời nói kia, đi thẳng về chỗ ngồi của mình.

_ Sao điểm thấp vậy? Mọi lần toàn thấy cậu cầm một tập bài kiểm tra 100 điểm cơ mà? Cho tởn xem bài nha?

Yamamoto quay sang hỏi Sena. Cậu rất ngạc nhiên vì đây là lần đầu tiên có bài kiểm tra cậu hơn điểm cô.

Sena ném bài kiểm tra của mình cho Yamamoto rồi gục đầu xuống bàn và ngủ.

Kể ra thì ông thầy đó cũng quá đáng lắm. Chỉ vì tốt nghiệp đại học Namimori danh tiếng với tư cách là một học sinh giỏi toàn phần nhất là môn Giáo dục công dân nên ông ta đi chê bai những người kém về giao tiếp xã hội như cô. Ghét thật!

Đang suy nghĩ thì một âm thanh vô cùng " nhẹ nhàng " cắt đứt dòng suy nghĩ của cô.

Rầm!

Cánh cửa bị đá bay một cách không thương tiếc. Gokudera ngang nhiên bước vào lớp như chưa đến giờ học ấy!

_ Em kia! Em làm gì mà đến lớp học muộn vậy hả?

Gokudera liếc nhìn thầy Nezu khiến thầy sồn gai ốc:

_ Thì sao?

Thầy im bật, mặt tái mét vì sợ.

_ Chúa ơi! Gã đó đáng sợ quá!

_ Nghe nói hắn đã đánh bại mấy tên côn đồ ở lớp trên đấy.

.....

Cả lớp nhao nhác hẳn lên. Tiếng xì xào từ người này đến người khác nhưng không ai dám nói ra vì không muốn bị ỳnh bầm dập. Riêng Sena thì vẫn bình thản. Gokudera tiến lại gần cô. Mọi người cứ nghĩ rằng cậu ta tức vì thấy cái bản mặt tinh bơ của Sena. Nhưng ngoài sức tưởng tượng, Gokudera đứng trước mặt cô cung kính nói:

_ Chào buổi sáng, Đệ Thập!

Tất cả mọi người đều ngạc nhiên. Tiếng xì xào ngày một to.

_ Hả? Sao lại thế này?

_ Tụi nó kết bạn từ lúc nào vậy?

_ Hình như Sena có quan hệ mờ ám với Gokudera.....

Dù nghe thấy nhưng Sena không hề phản ứng hay chối bỏ khiến mọi người càng nghi ngờ hơn.

Bỗng thầy Nezu lên tiếng mỉa mai:

_ Chỉ là đoán thôi... Nhưng hãy xem một tên vô kỉ luật giao du với đồ phế vật... Vì sao thế? Bởi vì "Nguru tầm nguru, mã tầm mã" thôi mà!

Gokudera quay ngoắt lại nhìn ông thầy với vẻ khó chịu:

_ Lão kia...- rồi túm cổ áo ông gần giọng- Tôi sẽ không tha thứ cho bất kì ai dám xỉ nhục Đệ Thập, ngài Sawada đâu. Mau xin lỗi ngài mau!

"Chặc! " Sena thờ dài " Sao cậu ta lại gọi thẳng tên mình cơ chứ". Đây là suy nghĩ của Sena.

Ông thầy mặt cắt không còn một giọt máu, sợ sệt nói:

_ Thầy..... xin L.lỗi. Thầy chỉ định.....

_ Yo Đệ Thập! Tôi phải làm gì với hắn đây?

Sena im lặng, ngó lơ việc đó, quay mặt ra phía cửa sổ ngắm cảnh.

Giờ ăn trưa, tại phòng họp giáo viên, thầy Nezu nổi giận lôi đình:

_ Hai cô cậu bị đuổi!

Các thầy cô giáo can ngăn:

_ Từ từ đã nào thầy Nezu!

Nhưng ông vẫn giận dữ:

_ Bình tĩnh sao được? Tôi vừa bị tấn công đấy!

Ông la lối om sòm hai học sinh trước mặt mình cho đến khi thầy hiệu trưởng can thì ông mới thôi. Lấy lại bình tĩnh, thầy Nezu nói:

_ Thôi được, tôi sẽ cho hai em một cơ hội nữa! Trước đây thầy hiệu trưởng đã chôn một chiếc hộp, đến bây giờ đã mười lăm năm nhưng vẫn không tìm thấy. Nếu các em tìm được nó, tôi sẽ tha lỗi cho và sẽ không bị đuổi học.

"Thật quá đáng" Sena phát bực trong lòng.

Trên hành lang, Gokudera hỏi chuyện Sena:

_ Giờ tính sao? Đệ Thập?

Sena suy nghĩ một lúc rồi trả lời:

_ Phải tìm cho bằng được nó!

Thật lòng mà nói, Sena cũng muốn ra khỏi cái trường này lắm. Nhưng nếu như vậy, mẹ sẽ thất vọng về cô lắm. Hơn nữa, nếu nghỉ rồi thì cô sẽ chuyển tới đâu đây. Cả cái thành phố Namimori này, lũ học sinh nào cũng biết và căn ghét cô.

_ Vâng!

Gokudera hào hứng nói rồi lôi cô ra ngoài sân trường.

Bùm! Bùm!

Những tiếng nổ vang lên khiến học sinh trong trường hoảng loạn. Họ nhìn ra ngoài cửa sổ, một đám khói đen bốc lên nghi ngút. Và thấp thoáng trong làn khói, có hai bóng người, là Sena và Gokudera. Thầy Nezu giận dữ chạy ra, gào lên:

_ Hai trò bị đuổi học!

Bỗng trong làn khói đen mù mịt, Sena và Gokudera bước ra, tay cầm một xấp bài kiểm tra toàn dưới 20 điểm.

_ Tôi không nhìn thấy hộp của 15 năm trước nhưng lại thấy thứ của 40 năm trước. Gokudera giờ tập bài đó trước mặt thầy Nezu, mặt thầy tái mét lại, bởi trên đó có cái tên Nezu Douhachiro.

Hoá ra, thầy Nezu (55 tuổi) bị phát hiện gian lận trong giáo dục và chỉ tốt nghiệp đại học hạng F.

_ May quá phải không Đệ Thập? Vẫn không bị đuổi học!

Sena khẽ gật đầu. Cô chần chừ nhìn Gokudera, cô muốn chơi với người phải có thành tích học tập tốt. Định mở miệng hỏi cậu ta thì Gokudera giờ ra trước mặt Sena hai, ba tờ kiểm tra có đề tên của cậu với điểm là 100 , nói:

_ Bài kiểm tra ở trường này dễ nhĩ?

Sena thở phào nhẹ nhõm. Hoá ra, Gokudera không chỉ giỏi đánh nhau mà còn giỏi về lĩnh vực học tập nữa. Vậy là cô an tâm rồi. Cô không muốn kết bạn với những người có thành tích học tập kém. Cô cầm lấy bài kiểm tra của Gokudera, trong lòng ghen tị. Bài cô bị 87 điểm thì cậu ta lại 100 điểm. Cô phải cố gắng về môn học này mới được.

Bạn đang đọc truyện *Boss Mollusco- Cuộc Chiến Mafia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Yamamoto, Cậu Làm Gì Vậy?

Chap 7: Yamamoto, cậu làm gì vậy?_ Xong chưa vậy?

_ Chưa! Còn thiếu một mạng nữa!

Sena đang đứng giữa trung tâm của sân trường. Cô ghét nhất là giờ thể dục. Ông thầy quái dị luôn bắt phân nhóm để tập luyện. Cô không dờ thể thao, nhưng chẳng ai muốn cho cô vào đội của mình cả. Con gái trong lớp chỉ có 6 người. Năm người còn lại lập thành một nhóm rồi, họ cho cô ra rìa. Còn đương nhiên là tụi con trai có ai muốn cho con gái vào đội mình cơ chứ, đã thế lại còn là Sena quái dị nữa.

Bọn họ cứ đùn đẩy Sena cho nhau.

"Nếu có Gokudera thì tình hình chẳng thế này, mình và cậu ta có thể lập thành một đội." Sena lẩm bẩm.

Gokudera bảo đi mua một ít bom dự phòng. Cậu ấy đi khiến mọi thứ xung quanh lại trở về quỹ đạo ban đầu(từ khi có Gokudera suốt ngày cặp kè bên nên chẳng ai dám bắt nạt Sena).

_ Này! Vào đội bọn tớ đi!- Yamamoto khoác vai Sena nói.

Những người trong đội cậu nhanh chóng phản bác. Đôi co một lúc thì cô cũng vào đội của cậu với cái lí do không thể nào đúng hơn: Hãy cảm nhận biểu cảm của Gokudera sau khi nghe chuyện không ai cho Sena vào đội cả.

Đây là lần đầu tiên cô được vào một đội để tập bóng chày- cái môn chẳng đứa con gái nào có hứng thú. Nhưng đối với Sena thì không. Cô thích nhất là bóng chày và bóng đá. Từ nhỏ, cô đã tập luyện rất say mê nhưng đến nay thì chẳng ai cho cô vào đội cả bởi vì bóng chày đầu dành cho con gái(hình như là vậy tác giả cũng không rõ nữa)! Cộng thêm cái lí do cô là Sena-quái-dị cơ mà. Nhưng chỉ có một vấn đề làm bọn con gái bị thu hút hơn hẳn: Sena đã được Yamamoto- một hotboy bóng chày nổi tiếng của trường- mời vào đội.

Tất cả đều ngạc nhiên khi trận đấu bóng chày với khối trên kết thúc. Bọn họ đã đặc cách cho Sena tham gia thi đấu vì Yamamoto nhờ vả. Và kết quả thi sao? Sena đã ghi hàng loạt cú Homerun để ghi điểm cho đội. Không thể tin nổi!

_ Cậu giỏi quá!

_ Ủ! Công nhận. Cậu có cách gì mà chơi siêu thế?

.....

Dường như gạt bỏ tất cả những lời nói xấu qua một bên, bọn họ vây quanh Sena khen ngợi mù mịt khiến cô xoay như chong chóng. Cô chỉ cười trừ.

Bọn con gái nhìn cô với ánh mắt hình viên đạn.

"Chết tiệt! Chắc con nhỏ đó ăn may thôi!"

Đó là suy nghĩ chung của năm đứa con gái cùng lớp với cô.

_ Nào! Cùng dọn dẹp thôi!

Giọng nói của Yamamoto vang lên khiến tất cả chạy té khói. Lúc này, sân vận động còn đông chỉ chút người mà bây giờ chỉ còn lại cậu và Sena đứng tro trọi một mình, ý nhầm, hai mình chứ.

_ Haha bọn họ đúng là lười thật đấy!- Yamamoto vừa cười vừa nói- Cậu giúp tớ một tay được chứ? Chỗ ở đằng kia kia!

_ O....- Sena ngạc nhiên, hơi lúng túng.

_ Không được sao? Cậu bận hả? Thôi cứ về đi, tớ dọn một mình cũng được!

_ A..không. Tớ, tớ...chỉ là tớ.... không biết...quét như thế nào cả. Từ... nhỏ tới giờ.... tớ chưa từng chạm vào cây chổi.....- Sena cúi gầm mặt xuống "Đúng là xấu hổ chết mất!" Sena nghĩ thầm

_ Hà?

Yamamoto nghe xong gần như ngã ngửa. "Không biết thật hả trời?" Nhìn điệu bộ đang xấu hổ kia, cậu chắc chắn không phải cô đùa rồi.

_ Phụt!

Cậu cố nhịn cười nhưng không thể được. Sena ngược mắt nhìn Yamamoto vẻ khó hiểu.

_ Đây...haha...đây là lần đầu tiên...tớ thấy vẻ mặt đó của cậu đấy! Hahaha!

_ Cậu có muốn tớ giúp không hả?- Sena phát cáu vô cớ khiến Yamamoto im bật.

Rồi hai người cùng vào kho để lấy dụng cụ vệ sinh. Ra sân, Yamamoto bày cho cô cách quét sân. Lúc đó có vài cô gái đi qua sân để ngắm nhìn chàng hotboy bóng chày thì thấy cậu ấy đang ôm con bé kì dị nhất trường. Họ lấy máy điện thoại ra chụp ảnh rồi nhanh chóng chuồn mất.

Nói thật chứ mấy bà cô này cứ nghĩ quá. Chỉ là Yamamoto làm mẫu mã mà Sena vẫn không cảm được chổi, tức quá nên cậu luồn tay từ phía sau lưng cô để bày cho luôn thôi mà!

Dường như cảm nhận được sự hiện diện của họ, cô quay lại hỏi cậu:

_ Này! Bọn họ làm gì thế nhỉ?- Cô hát hăm về phía cửa sân vận động.

_ Đâu?- Yamamoto ngoảnh lại nhưng chẳng thấy ai cả.

_ Vừa đi rồi!

_ Cậu chắc bản thân cậu không phải là thần hồn nát thần tính đấy chứ?- Cậu nhìn Sena với ánh mắt dò xét.

Cô kí ngay vào đầu cậu. Rồi sực nhớ ra điều gì đó, cô lại quay đầu về phía Yamamoto:

_ Sao lúc tớ ghi được cú Homerun đầu tiên, cậu không hề ngạc nhiên? Mà đừng có bịa lí do nha, tớ biết lúc nào cậu nói dối đó nhé!

Yamamoto khựng lại, một lúc sau cậu nói:

_ Lúc tớ 4 tuổi, vào một buổi chiều, tớ có đi qua bờ sông Namimori của thành phố, tớ thấy một cô bé đeo bịt mắt màu đen, có mái tóc màu bạch kim trông rất xinh xắn đang chơi bóng chày với một người đàn ông, chắc là bố cô bé đó. Lúc đó, tớ không hiểu thế nào là bóng chày đâu, nhưng nhìn thấy cô bé đó chơi rất hăng hái nên tớ đã về nhà tìm hiểu về cái thứ gọi là bóng chày. Hàng ngày, tớ thường ra bờ sông đó xem hai bố con nhà ấy chơi. Nhưng vì lúc đó ngại lắm nên chẳng dám xin cho chơi cùng. Cho đến khi tớ có đủ dũng khí để xin chơi cùng thì đó cũng là lúc hai bố con nhà đó biến mất. Từ hôm ấy, ngày nào tớ cũng đợi ở bờ sông đó đồng thời tập chơi bóng cho thật tốt để đủ khả năng chơi được với cô bé tóc bạch kim ấy vì tớ biết trình độ của bản thân còn thua kém cô ấy nhiều lắm. Hai năm sau, cô bé đó lại xuất hiện, nhưng không phải là đáng vẻ tươi tắn như trước kia mà là có hàng ngàn sự u buồn bao quanh cô ấy. Cậu biết cô ấy là ai mà, phải không, Sena?- Yamamoto đột ngột quay sang hỏi cô.

Sena im lặng. Còn ai nữa? Cả cái thành phố nhỏ bé nay thì chỉ có cô là đứa con gái có mái tóc bạch kim và đeo bịt mắt mà thôi. Cô cũng đã nhớ ra rồi. Yamamoto là thằng bé cha bảo là ngày nào cũng xem cô và cha chơi bóng. Và cái lúc cậu bé đó không thấy cô là lúc cô phải sang Mĩ sinh sống. Ở đó, vì cha suốt ngày đi làm, mamma thì vẫn ở Nhật Bản, nên cô sống càng ngày càng khép kín....

_ Không nói đến chuyện này nữa, làm việc thôi!- Sena phá vỡ bầu không khí im lặng.

Yamamoto cũng chỉ gạt đầu rồi cả hai cùng quét. Nhưng có vẻ cậu không im được bao lâu:

_ Này, Sena, cậu nghĩ xem làm thế nào để chơi bóng giỏi như cậu vậy?

Suy nghĩ một lúc, Sena trả lời:

_ Chăm chỉ luyện tập, thể thôi!

Cậu ta lại im lặng. Nhưng chưa đầy năm phút sau, Yamamoto chọc điên Sena nên cô bỏ về, không thèm giúp đỡ cậu ta nữa.

Về đến nhà, vừa vào phòng, đập ngay vào mắt Sena là hình ảnh Reborn đang nghịch chú tắc kè Leon. Cô liếc nhìn:

_ Cậu rồi hơi quá nhỉ?

_ Sao không?- Reborn rời mắt khỏi chú tắc kè, nói- À mà kết nạp cậu ta vào nhà Mollusco Đệ Thập của cô đi!

_ Ai cơ?- Sena nhướn mày.

_ Yamamoto Takeshi ấy. Cậu ta vừa học giỏi, lại biết chơi thể thao, rất thích hợp làm thành viên của gia đình.

_ Cậu ta chỉ là bạn của tôi thôi!

Dường như không để ý đến lời nói của Sena, Reborn cầm một cái máy phun lửa, bật công tắc và chữa thẳng về phía Sena:

_ Cậu ta là hotboy đấy! Cô cũng "hot" lên cho tôi xem nào!

May mà Sena phản ứng nhanh nên tránh được ngọn lửa cháy phừng phừng từ nòng máy.

_ Có vẻ không phải "hot" như suy nghĩ nhỉ?- Reborn vẻ mặt thờ ngây nhìn cô.

Sena gào lên:

_ Tôi phải là người nói câu đó chứ!

Sáng hôm sau...

Sena đặt mình vào chỗ ngồi, cô nhìn sang bên phải của mình "Yamamoto vẫn chưa đến sao? Gokudera thì nói với mình hôm nay cậu ta bùng học..."

Bỗng một cậu học sinh chạy vào, hét to:

_ Này các cậu! Yamamoto đang định tự tử đấy!

Bọn con gái đang chỉ trỏ Sena vì hôm qua, Yamamoto ôm Sena ở sân vận động của trường, thì giật mình rồi nói:

_ Tên kia! Đừng có mà nói xui xẻo thế chứ! Mới sáng sớm đã.....

Tên đó ngắt lời cô gái:

_ Thật đấy! Nghe nói hôm qua cậu ta tập quá sức nên bị gãy cánh tay phải, không thể chơi bóng được!

Cả lớp nhao nhao lên rồi chạy ra khỏi lớp, tiến về sân thượng. Còn Sena thì vẫn đứng như trời trồng.

"Không lẽ vì câu nói hôm qua (Chăm chỉ luyện tập, thể thôi!) mà mình đã làm Yamamoto bị thương sao? Không thể nào!"

Sena nhảy lên thành cửa sổ, lấy đà nhảy bật lên, túm lấy lan can của sân thượng, lộn một vòng và đáp xuống.

Mọi người sợ hãi vây quanh lấy Yamamoto, cách xa cậu ta chừng 10 mét. Cậu ta đang đứng trên rìa của sân thượng.

Bọn con gái la khóc om sòm, bọn con trai thì khuyên Yamamoto đủ đường.

Sena cố len lỏi qua đám đông, đứng đối diện với Yamamoto, ánh mắt cô lạnh lẽo như hàng ngàn tảng băng ở Bắc Cực. Cô cất tiếng khiến mọi người sồn cả gai ốc, lời nói chất chứa một lượng hàn khí vô cùng lớn:

_ Cậu đang làm gì vậy, Yamamoto?

Yamamoto ngạc nhiên nhìn cô:

_ Sena?

_ Trả lời câu hỏi của tôi!- Giọng nói của cô có một sức ép nặng nề và lạnh lẽo đối với người đối diện.

Đây là lần đầu tiên, mọi người nhìn thấy Sena nổi giận. Trông cô thật sự rất đáng sợ.

Yamamoto nở một nụ cười buồn:

_ Cậu hiểu cảm giác của tớ mà, phải không Sena. Cảm giác thất vọng ấy. Tớ biết cậu rất muốn kết bạn với mọi người nhưng không thể được. Cũng như tớ muốn tham gia vào trận đấu bóng chày vào ngày mai với các đàn anh siêu sao mà không được vậy. Cậu giống tớ mà.

_ Đúng là tôi và cậu đều trải qua cảm giác thất vọng đó, nhưng tôi khác cậu.

_ Há?- Yamamoto ngạc nhiên.

_ Chỉ ít tôi vẫn đấu tranh để tiếp tục sống, chứ có như cậu đâu, đừng bao giờ cho rằng tôi giống cậu! Tôi chỉ muốn nói thế thôi.

Sena quay lưng đi thì cậu ta túm áo cô lại. Mất thăng bằng đột ngột, cô ngã ra phía sau khiến Yamamoto cũng không giữ được thăng bằng. Việc đó chỉ xảy ra trong tích tắc, nhưng dẫn đến một hậu quả không lường được. Cả hai ngã từ tầng thượng xuống. Bọn con gái lẫn con trai đều hét lên.

Lúc thân thể đang rơi tự do, Sena đã lấy lại được bình tĩnh, cô nắm chặt lấy cánh tay trái của Yamamoto, rồi lùi về phía tường, lấy đà bật nhảy rồi túm lấy cành cây và từ từ tiếp đất. Mọi người nhìn xuống dưới, thấy hai người vẫn bình yên vô sự, thì cứ nghĩ là trò đùa của Yamamoto nên lũ lượt bỏ về lớp.

_ Đó là sức mạnh của cậu phải không? - Yamamoto đi song song với cô để lên lớp học, hỏi.

Sena khẽ gật đầu.

_ Tuyệt quá!

Yamamoto nhìn cô với ánh mắt ngưỡng mộ. Sena nghĩ rằng có lẽ qua chuyện này thì cô với cậu ấy sẽ là người bạn thực sự. Còn Reborn thì khác. Dưới đây là một trong những suy nghĩ của Reborn- cậu bé sát thủ:

"VẬY là đã có thêm một thành viên mới trong gia đình rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Boss Mollusco- Cuộc Chiến Mafia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Sự Xuất Hiện Của Lambo.

Chap 8: Sự xuất hiện của Lambo. Hôm nay là chủ nhật, Sena ở nhà. Cô đang học bài cùng Reborn. Vì phát hiện điểm môn Giáo dục công dân của Sena khá thấp nên Reborn phải dạy cô.

Cách dạy của cậu ta thật kì quái. Trong phòng của cô có hàng loạt thuốc nổ. Mỗi cái tương ứng với mỗi bài trong tờ giấy đề ra Sena đang cầm trên tay. Nếu trả lời sai một câu thì Reborn sẽ nhấn công tắc và một trái phát nổ. Chẳng khác gì khủng bố tinh thần học của con người ta. Có thể đảm bảo rằng trên thế giới chỉ có mỗi nơi này là có cách dạy sai lầm như vậy. Kiểu này thì Sena chưa kịp lên hạng thì đã lên thiên đàng rồi.

Trong lúc nghĩ giải lao, Sena nhìn ra ngoài cửa sổ thì thấy một cậu nhóc khoảng năm tuổi, mặc một bộ quần áo liền như pijama có họa tiết hình con bò sữa ngồi trên cành cây. Thằng bé chìa thẳng súng vào Reborn. Vừa lúc đó, giờ nghỉ kết thúc, Sena ngồi vào bàn học, cô định nhắc Reborn có một cậu bé ở ngoài đó thì cậu ta nói:

_ Tập trung vào học đi, Sena.

Nghe thế, cô cũng lơ đãng đi thẳng bé ở ngoài. Cô tin chắc rằng với trình độ của cậu ta có thể tránh được viên đạn nằm trong ống súng của nhóc kia.

Thằng bé tên cây tức giận khi thấy hai người họ lơ đãng, hét lên:

_ Chết đi, Reborn!

Rồi bóp cò. Rất tiếc là chẳng có một tiếng súng hay một viên đạn bay ra từ nòng súng.

_ A.....không có đạn.

Hóa ra hôm qua nó chơi ở ngoài công viên, nó đã nghịch hết tất cả đạn rồi.

Không bắn được Reborn thì thôi, đã thế.....

Rầm!

Một tiếng chẳng mấy vui tai vang lên. Chiếc cành cây bị gãy, thẳng nhóc rơi xuống đất. Nó khóc um sùm.

Sau đây là một màn kịch tự biên tự diễn của nó:

" Khóc xong, nó vào nhà Sena, leo lên phòng cô, chạy lại tấn công Reborn, hét lên:

_ Dám bơ ta à? Chết đi!

Ờ thì cả hai đều lờ đi thẳng bé, chắc điều đó khiến nó tức.

Dường như không hề động lòng với trẻ con(mặc dù Reborn cũng là trẻ con), cậu ta khoát tay một phát khiến thẳng nhóc va mạnh vào tường. Cậu vừa đánh thẳng nhóc đó, vừa chăm chú giảng bài cho Sena. Nói thật, cô chẳng hiểu chuyện gì xảy ra giữa hai tên này nữa. Thằng bé bị một cú đánh đau điếng người, có nhin khóc, cười to, ngoác miệng rộng tới nỗi có thể nhìn thấy cả lưỡi gà:

_ Ha ha! Ta là Lambo, sát thủ cao cấp của nhà Bovino đến từ Italia, thức ăn ưa thích là kẹo và nho, đã từng gặp Reborn ở một quán bar, vừa mới ngã đó, vừa mới ngã đó! Hahaha!

Sena sốc nặng "Thằng nhóc đó đang cố giới thiệu về bản thân..."

_ Nè! Đẩu lại đi Reborn!

Reborn vẫn tiếp tục bơ nó, giảng lại bài cho Sena.

Thằng nhóc Lambo kia cố gắng giao tiếp:

_ Nè, ta mang rất nhiều quà từ Italia đây! Toàn là kẹo nho và vũ khí đó!

Vẫn tiếp tục ăn bơ.

Lambo lôi ra từ túi một khẩu Bazooka, nói:

_ Đây là khẩu Bazooka 10 năm, nếu ai bị bắn trúng thì sẽ hoán đổi vị trí với tương lai 10 năm sau của mình trong vòng 5 phút. Nhưng nó vẫn trong thời gian thử nghiệm, không nên dùng.

Rồi thẳng nhóc lôi ra một quả lựu đạn ném về phía Reborn. Cậu ta khoát tay một lần nữa, quả lựu đạn bắn ngược lại về phía Lambo mạnh đến nỗi cả hai bay ra ngoài cửa sổ và có một tiếng nổ không mấy vui tai.

_ Cậu hơi quá đáng rồi đấy! - Sena trầm giọng.

_ Nhà Bovino là một nhà toàn lũ tép riu không xứng đáng để cô và tôi quan tâm.

Bỗng mamma gọi cô xuống nhò vả, Reborn nói:

_ Hôm nay đến đây thôi, xuống phụ giúp Mamma đi!

Cô bước xuống dưới tầng một, thấy mẹ đang dắt thẳng nhóc Lambo, cô ngạc nhiên.

_ Thằng nhóc này là bạn của Reborn phải không?

Mamma nói nhỏ, Sena khẽ gật đầu rồi quay sang Lambo:

_ Chị dẫn nhóc lên gặp Reborn nhé?

Lambo hoảng hốt ôm lấy chân cô, khóc òa lên. "Thằng nhóc sợ rồi!" Sena thầm nghĩ rồi cô dắt thẳng nhóc ra ngoài bờ sông, nơi cô trước đây tập bóng chày.

Nó ngồi kể chuyện về việc gặp Reborn như thế nào rồi lí do ám sát Reborn, là do ông trùm nhà nó ra lệnh.

Không hiểu sao nói một lúc, nó lại khóc òa lên, lấy khẩu Bazooka 10 năm rồi tự bắn vào mình.

Một làn khói trắng xuất hiện cạnh Sena, rồi sau đó, nó tan biến. Và bây giờ bên cạnh cô là một chàng trai tầm 15 tuổi, có khuôn mặt đẹp như thiên thần, mái tóc đen bồng bênh tuyệt đẹp, đôi mắt hơi xéch lên, nhìn Sena với vẻ vô cùng ảm áp.

_ Ồ! Chào Mollusco Đệ Thập 10 năm trước.

Rồi cậu nhẹ hôn lên má cô, mỉm cười:

_ Cảm ơn năm ấy cô đã chăm sóc tôi.

Sena ngạc nhiên:

_ Cậu là ai?

_ Tôi là Lambo 10 năm sau. Cô biết tác dụng của khẩu Bazooka mà!

Sena không thể tin nổi. Cái thằng nhóc Lambo mít ướt đó mà trở thành một tên đẹp mã như thế này á?

Rồi cô nhìn chăm chăm vào đầu Lambo, nơi có gắn hai cái sừng bọc thép. Chúng đang có điện chạy dọc theo.

Nhìn thấy ánh mắt tò mò của Sena, Lambo người lớn nói:

_ Đây là Corno Elettrico, chúng có thể chứa một nguồn điện lớn lên tới 10000 V.

Rồi cậu ta kể về kí ức của Sena và cậu. Hồi còn nhỏ, Sena toàn dẫn Lambo tới bờ sông này, nghe Lambo kể chuyện.

5 phút sau...

Lambo thời đại này đã trở về. Nó cứ đòi về nhà cô. Cô thờ dài rồi dẫn nó về nhà. Vậy là gia đình nhỏ chỉ gồm hai người là mamma và cô thì chưa đầy 1 tuần sau đã trở thành 4 người.

~~~~~

Sorry mấy chế! Sắp đến kì thi học kì rồi nên mình tạm hoãn truyện lại nha!

Mong mấy chế đừng bỏ truyện của mình nha!

Bạn đang đọc truyện *Boss Mollusco- Cuộc Chiến Mafia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Thử Thách Nhập Gia.

Chap 9: Thử thách nhập gia. Oáp!

Sena ngáp một cái rồ to. Cô dụi dụi mắt. Có thể nhìn thấy ngay phía dưới mắt của cô có vết thâm do mất ngủ.

_ Yo! Sena!

_ Yamamoto! - Sena vẫy tay chào lại.

_ Buồn ngủ hả? Mắt díp lại rồi kìa, nhìn ngó không thể tả. Ha ha h... Oái!

Sena huých nhẹ vào bụng Yamamoto, cau mày nhìn cậu. Tạm gác việc mới sáng ra bị ăn một cú vào bụng, cậu dò hỏi:

_ Sao thế?

Sena lại ngáp thêm lần nữa và suýt trật quai hàm:

_ Không có gì! Chỉ hơi mệt một chút thôi!

Nói là không có nhưng sự thật là rất, rất có vấn đề. Đương nhiên là cô chỉ muốn làm bạn bình thường với Yamamoto thôi, nên không thể nói rằng cô mất ngủ vì ở nhà có một thằng nhóc sát thủ đến giết một sát thủ khác, đã thế thằng nhóc đó lại hay khóc nhè.

Yamamoto thờ phào nhẹ nhõm:

_ Thôi! Chỉ cần biết là cậu không phải một vị thức khuya học bài là được rồi! Nếu không thì cậu sẽ trở thành một nhân tài xuất chúng, tớ không thể theo kịp được!

Rồi cậu ta xoa đầu Sena làm cho mái tóc cô rối tung rối mù, bồi thêm một câu:

_ Trả thù vụ lúc này!

Cậu thề lười chọc Sena và hứng chịu một kết cục không được hay cho lắm: Chạy hơn 10 vòng quanh trường cộng với việc bị Sena ướn cho vài cái. Bọn con gái không biết chuyện cứ ngỡ là hai người này đang đuổi bắt nhau theo kiểu tình nhân nên Sena được nhận khá nhiều ánh mắt nồng thắm từ bọn họ khiến cô lạnh cả sống lưng.

Cái lúc mà Yamamoto vò đầu Sena, Gokudera đứng trên sân thượng đã nhìn thấy tất cả. Cậu ta vò chặt bao thuốc lá, tức giận:

_ Tên mê bóng chày chết tiệt, dám chạm vào Đệ Thập.....

Rồi cậu ta quay sang nhìn Reborn chăm chăm với ánh mắt phản đối:

_ Reborn! Có thật là ngài đồng ý cho tên khốn đó gia nhập nhà Mollusco không vậy?

Reborn ngồi trên lan can sân thượng, nở một nụ cười:

_ Không cần phải tính. Cậu ta đã được gia nhập dưới sự đồng ý của tôi.

Gokudera không nói gì thêm, cậu quay lại nhìn xuống sân trường, thấy luôn cảnh Yamamoto thề lười chọc Sena, ngay lập tức quay phắt lại, gắt:

_ Ngài hãy nghĩ lại đi! Không thể để một kẻ xác láo như vậy vào gia đình được!

Thấy Reborn im lặng, cậu ta lại gần, nhìn kĩ.... Hóa ra thằng nhóc đã ngủ từ bao giờ. " Lại bơ người ta " Gokudera lăm lăm rồi vác chiếc cặp vào lớp học vì cũng sắp tới giờ rồi. Vừa đi, cậu ta vừa nói xấu Yamamoto.

3 giờ 30 phút, bể bơi trường Vongola

_ Để cho Gokudera tâm phục khẩu phục, tôi quyết định đặt ra một thử thách cho Yamamoto trước khi nhập gia.

Reborn nằm trôi nổi trên mặt hồ bơi với chiếc phao màu vàng chằm bi rất dễ thương, cậu vừa nói vừa uống một li nước quả lạnh đặt trên khay đồ uống , xung quanh cậu có những con vịt cao su trông cực kì cute.

Sena ngồi trên chiếc ghế cạnh hồ bơi, người run lên vì tức giận:

_ Tôi không chấp nhận. Tại sao cậu tự quyết định chuyện đó vậy? Cả cái việc cậu lên vào hồ bơi của trường nữa.- nghỉ một chút lấy hơi, cô nói tiếp- Yamamoto là bạn của tôi, và cậu ấy đã đủ bạn với môn bóng chày rồi. Hãy tha cho cậu ấy đi!

Đường như lơ đãng thái độ của Sena, Reborn quăng chiếc phao sang một bên, bắt đầu bơi sải. Một lúc sau, có vẻ lời nói của Sena mới được não bộ cậu xử lí, cậu nói:

_ Tôi đã bảo Gokudera gọi Yamamoto ra rồi!

Sena giật mình, cô bật dậy khỏi ghế, chạy như bay xuống sân trường tìm hai người bọn họ. " Không nhanh thì khéo có chuyện gì xảy ra lắm" Sena hốt hoảng, cô không sợ Yamamoto đánh nhau với Gokudera thua, cô chỉ sợ hay người họ ướn nhau rồi có mệnh hệ gì thì.... Sena lắc đầu xua tan mấy ý nghĩ xui xẻo đó, chạy đi tìm. Có vẻ như Gokudera và Yamamoto đã chiếm một vị trí rất quan trọng trong tim Sena.

Sau một hồi lục sùng cả cái trường liên cấp này, cuối cùng Sena cũng đã tìm thấy họ.

Gokudera mặt đầy sát khí, lông mày nhíu lại, nhìn Yamamoto cau bẳn. " Kẻ như vậy mà đòi bảo vệ Đệ Thập à?" Đây là một câu trích trong suy nghĩ của cậu ta.

Yamamoto nhìn cậu ta, tay cầm một hộp sữa, cười:

_ Cậu nên uống sữa đi. Khi bức bối, cơ thể mất nhiều calo lắm đó!

" Không chịu nổi nữa rồi" Gokudera lăm lăm, lấy ra một tá bom mini, định châm ngòi. Cũng may lúc đó Sena vừa đến, cậu ta liền thu ngay đồng bom của mình, gơ tay chào kiểu quân đội:

_ Xin chào Đệ Thập!

_ Phù!- Sena thờ phào nhẹ nhõm, may là chưa có chuyện gì xảy ra.

Yamamoto cũng quay lại, vẫy tay chào Sena:

_ Yo! Ủa, Em trai cậu hả?

_ !!!

Sena hơi ngẩn người trước câu hỏi của cậu. Rồi chợt nhớ ra điều gì đó, cô quay phắt người lại. Reborn đang bám vào dây thừng buộc quanh hông của cô, tay cầm chiếc ván trượt. Có vẻ như là cậu ta tranh thủ lúc cô chạy để lấy năng lượng trượt ván. Hèn gì cô cứ có cảm giác nặng nề.

Trước câu hỏi của Yamamoto, Reborn trả lời:

_ Không phải em trai đâu. Tôi là sát thủ nhà Mollusco.

Sena nhú mày nhìn cậu " Đồ ngốc Reborn! Cậu làm lộ hết rồi còn đâu!

_ Ha ha ha! Hiểu rồi! Thật là thất lễ quá!- Yamamoto bật cười rồi nói tiếp- Chắc làm một sát thủ nhỏ tuổi khó khăn lắm nhỉ?

_ Không hẳn đâu!- Reborn trả lời- Cậu cũng sẽ là một sát thủ nhà Mollusco đó thôi.

_ Này Reborn! Cậu.....

_ Thôi nào!- Yamamoto ngắt lời Sena- Trò trẻ con ấy mà. Chẳng phải bọn mình hay chơi mấy trò này hồi nhỏ sao? Giả làm cảnh sát hay anh hùng ấy!

" Hả? Cậu nghĩ đây chỉ là trò chơi thôi sao? " Sena sốc nặng.

Reborn mỉm cười:

_ Đệ Thập, boss của gia đình là Sena đó!

_ Ô! Một sự lựa chọn sáng suốt!- Yamamoto ồ lên.

Cậu ta nói xong liền nhảy phốc lên vai Yamamoto, chễm chệ ngồi.

Sena nhìn mà cau tiết " Reborn khôn khiếp! Cậu ta gần như giết chết mình khi mình dám chạm vào cậu ta. Vậy mà khi có Yamamoto ở đây, cậu ta lại ra vẻ tốt đẹp lắm ấy! Rõ là đồ hai mặt!"

Reborn và Yamamoto trao đổi một chút rồi Yamamoto ra quyết định:

_ Thế là tốt rồi. Cho anh gia nhập nhà Mollusco với nha nhóc!

_ Hả? Ya...Yamamoto... Cậu đang nói cái gì vậy?- Sena hoảng hốt.

Gokudera hừ lạnh một tiếng, lộ rõ vẻ không hài lòng.

_ Vậy thì việc cậu phải làm là vượt qua "thử thách nhập gia".- Reborn nói.

_ Một bài kiểm tra sao? Thú vị đấy chứ!- Yamamoto đầy vẻ thích thú.

_ Nếu không vượt qua nó thì không được chấp nhận đâu! Mà.....- Cậu nhóc nhảy từ trên vai Yamamoto xuống với cái bản mặt vô cùng nham hiểm.....nếu không vượt qua kì thi này, thì đồng nghĩa với việc chết.

Yamamoto cười, vỗ đầu Reborn:

_ Nhóc vui tính thật đấy! Anh thích điều đó!

" Không phải vậy đâu Yamamoto! Thằng nhóc đấy mà nói là làm đấy!" Sena hoảng hốt, muốn hét lên, nhưng không hiểu sao lại không nói ra được.

_ Bài kiểm tra cũng dễ thôi.- Reborn nói với vẻ hài lòng- Chỉ cần tránh được hết đòn tấn công của tôi là xong. Dao trước.

Nói xong, Reborn lấy ra ba chiếc dao màu bạc, phóng về phía Yamamoto. Nhờ sự nhanh nhạy vốn được môn bóng chày rèn giũa, cậu tránh khỏi đường dao sắc ngọt.

_ Dừng lại! Cậu giết Yama....- Sena lao ra, đứng chắn trước mặt cậu, hét lên nhưng bị Yamamoto chặn họng.

_ Đừng lo, Sena. Hồi nhỏ chúng ta vẫn hay chơi các loại dao kiếm gỗ mà!- Yamamoto vui vẻ nói.

" Cậu vẫn nghĩ đây là trò chơi sao?" Sena sốc nặng.

Thêm một Reborn hớn hờ nói:

_ Làm boss thì cô nên làm gương chứ nhỉ?

_ Được đấy!- Yamamoto đồng tình- xem ai vượt qua được kì thi trước nhé! Ai thua bao một châu kem!

Thấy cậu bạn thách đấu với mình, cô nổi hứng, quên luôn cả việc đặt mình vào chỗ chết, nói:

_ Được đấy! Nhớ không được thất hứa!

_ Bắt đầu!- Sau khi hai người chuẩn bị, Reborn hô to.

Không biết từ đâu, cậu nhóc lòi ra hai khẩu CZ 75 và Walther P99 và hướng ống súng về phía Sena và Yamamoto, bắn.

_ Wow! Cứ như đồ thật ấy!- Yamamoto chạy song song với Sena tỏ vẻ ngạc nhiên.

_ Nguy hiểm như vậy mà cậu vẫn thích mới hay chứ!

Sena vừa chạy vừa đảo mắt xung quanh, tìm kiếm Gokudera. Hóa ra cậu ta đang đứng một xó thẳm nguyên rủa Yamamoto. Thật là.....

Có vẻ như cô hơi lơ là trong việc tránh đòn tấn công nên ăn ngay một vết đạn xoẹt qua bắp chân. Máu rỉ ra thấm đỏ tất trắng của cô. Cảnh tượng này đập ngay vào mắt Yamamoto. Cậu hơi hoảng:

_ Cậu bị thương sao?

_ Không phải đâu!- Sena chối bay- Viên đạn Reborn bắn, nếu trúng sẽ bị dính mực đỏ lên cơ thể!

_ Ô!

Sena gắng chạy theo Yamamoto cho dù vết thương ngày càng tủa máu khiến cô cảm thấy đau rát.

Có vẻ như Reborn đã thấy được toàn bộ sự việc, cậu khẽ mỉm cười:

_ Vậy mới đúng chứ, Một vị boss phải biết hi sinh vì đồng đội.- Rồi cậu quay sang Gokudera- Có vẻ như cậu rảnh rồi quá ha. Như vậy thì giúp tôi một tay đi!

Gokudera nghe vậy hào hứng, lòi ra một tá bom, ra hiệu "Đệ Thập xin hãy nằm xuống!" rồi châm ngòi bom. Nhìn thấy, Sena đoán được việc gì sẽ xảy ra tiếp theo. Cô nắm lấy áo của Yamamoto và tăng tốc:

_ Nhanh lên!

Gokudera ném một loạt bom đã châm ngòi về phía hai con người đang chạy đầu kia.

Đoàng! Việc bị một tá bom và nhiều tên lửa do Reborn bắn bao vây cộng với vết thương đang rộng ra khiến việc tránh khỏi chúng là điều bất khả thi đối với Sena.

Sau tiếng nổ, một cuộn khói bốc lên. Sena loáng thoáng nghe thấy tiếng hỏi han của Gokudera. Từ trong đám khói đó, Sena và Yamamoto bước ra, Sena đang được Yamamoto bế trên tay. Cậu ta thở phào nhẹ nhõm:

_ Phù! Gay go quá nhỉ?

Yamamoto đặt Sena xuống đất, cô mỉm cười:

_ Cảm ơn nhé!

Bỗng từ đâu, Gokudera xông tới, nắm lấy cổ áo Yamamoto xóc lên. Sena giật mình cứ tưởng bọn họ định đánh nhau thì...

_ Làm tốt lắm!- Gokudera nói, vẻ không mấy hài lòng nhưng vẫn chấp nhận kết quả của Yamamoto.

_ Cậu đã chính thức được làm thành viên của gia đình.- Reborn bỏ lại một câu trước khi rời đi.

Yamamoto vác chiếc cặp của mình:

_ Tớ đến câu lạc bộ đấy! Hẹn gặp lại sau nha!

Sena vẫy tay chào. Đi được một đoạn, Yamamoto có lẽ sức nhớ ra điều gì, cậu ta quay lại nói:

_ Mà Sena này! Đổng bom và đạn đó giống thật phết!

Cô sốc đơ "Đến bây giờ mà cậu ta vẫn nghĩ đó là một trò chơi sao trời!!!!"

Khi Yamamoto đi rồi, Gokudera bế Sena lên tay, cậu nói :

_ Đệ Thập! Người bị thương rồi!

Sau đó, cậu ta đưa cô lên phòng y tế và tự tay nắn bó lại vết thương của cô. Sena thật sự không thể ngờ rằng, một con người như Gokudera mà có lúc ấm áp, tận tình như thế. Chắc hẳn phải có chuyện gì đấy khiến cậu ta trở nên nóng nảy, khó tính và hay gây chuyện đến vậy. Nhưng tạm gác chuyện đó sang một bên, Sena cảm thấy có một người bạn- hay người hầu, gọi sao cũng được- như Gokudera thật là hạnh phúc. Có thể là do Gokudera thật sự tốt (và trung thành) hoặc có thể là do Sena chưa bao giờ được quan tâm tận tình bởi một người bạn cùng lứa tuổi. Dù sao thì, đối với Sena, có hai người bạn như Yamamoto và Gokudera là quá đủ rồi!

Bạn đang đọc truyện *Boss Mollusco- Cuộc Chiến Mafia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Bộ Cạp Độc- Bianchi.

Chap 10: Bộ cạp độc- Bianchi._ Nóng quá!

Sena phẩy phẩy tay, quạt đi cái khí nóng xung quanh người. Chiết tiết! Trời nắng nóng thì đã chớ, lại bị mamma bắt đi mua bột về làm bánh. Mà cũng ghét cái khí hậu Nhật Bản thật. Đã mùa thu rồi mà tiết trời vẫn oi bức như giữa hè vậy.

Reng reng reng!

Một cô gái đi xe đạp tiến lại gần Sena. Cô ấy cưỡi chiếc mũ bảo hiểm, một mái tóc nâu óng ánh xõa ra, mềm mượt như làn suối. Đôi mắt màu cà phê nhìn chăm chăm Sena. Cô gái đó sở hữu một cơ thể tuyệt đẹp hết như người mẫu vậy. Nếu Sena đoán không nhầm thì có lẽ cô ấy cao khoảng 175 cm. Vòng một nở nang, vòng eo thon gọn, vòng ba quyến rũ. Chắc là người nước ngoài.

_ Trời nóng nhỉ?- Cô gái cất tiếng rồi lấy đầu ra một chai Soda đưa cho Sena- Cho em đấy!

Nói xong cô ta đi thẳng. Sena nghiêng đầu thắc mắc, cô chưa hiểu chuyện gì đang diễn ra. Mà thôi chết! Chai Soda cô gái đó đưa, cô làm rơi mất tiêu rồi, đã thế lại còn bị bật nắp nữa. Cô cúi xuống định nhặt nó lên và vút vào thùng rác gần đó thì....

Xi xì xì

Một làn khói mỏng màu tím từ miệng chai bốc lên. Một con chim sẻ bay sà xuống lơ lửng phải chúng, bỗng nhiên rơi cái đập, con chim đã chết. Sena tái mặt:

_ Cái gì vậy trời?

Cô tức tốc chạy về nhà nói cho Reborn chuyện gì đang diễn ra. Vừa bước vào phòng, vài vạch đen ngòm xuất hiện ngay giữa trán Sena:

_ Bộ cậu là cây dụ côn trùng hả?

Không hỏi vậy mới lạ đó. Trên mặt cậu ta toàn bộ là bộ. Thấy Sena, bọn chúng bay đi hết. Khoảng 1 phút sau câu nói của cô mới lọt vào tai cậu ta. Reborn trả lời:

_ Không phải! Bọn chúng toàn là bạn mùa hè của tôi hết đó. Tôi cần chúng cho việc thu thập chút thông tin.

_ Cậu biết nói tiếng côn trùng hả?

Lơ đi câu hỏi của Sena, Reborn nói tiếp:

_ Nhờ chúng mà tôi biết Bianchi đã đến đây.

_ Bianchi là ai vậy ?

_ Một đồng nghiệp cũ của tôi ấy mà!

Bỗng đâu mamma gọi Sena xuống phụ giúp nấu ăn, cuộc nói chuyện kết thúc, cô cũng quên luôn mục đích ban đầu của mình là gì.

Buổi chiều, lúc Sena đang học bài và nhóc Reborn thì ngủ, tiếng chuông cửa kêu lên. Sena ra mở, thì thấy ngay cô gái đã hại mình lúc sáng. Cô ta lấy ra một chiếc mặt nạ và mở nắp hộp pizza. Sena thấy, trên chiếc bánh có hàng ngàn côn trùng lúc nhúc nhúc trông buồn ối. Một làn khói mỏng màu tím bốc lên nghi ngút. Bộ não Sena kịp nhận định rằng cái pizza này giống hệt chai nước có độc lúc sáng, cô vội vàng tránh ra xa, lấy khăn tay ra bịt lấy mũi.

Đoảng!

Tiếng súng vang lên, Reborn xuất hiện với bộ vét trông cực ngẫu. Cậu ta cầm một khẩu Desert Eagle. Ông súng hướng về cô gái lạ mặt kia, nòng súng bốc khói. Viên đạn được bắn ra đã đánh bay chiếc hộp pizza ra xa khoảng 10 mét.

_ Ciaossu Bianchi!

Cô gái được Reborn gọi tên liền cúi chiếc mặt nạ ra, giọng nghẹn ngào, nước mắt lăn dài trên gò má vì xúc động:

_ Reborn! Em đến đón anh đây! Chúng ta cùng hợp tác như trước nhé!

"Hửm? Vậy cô ta là Bianchi sao?" Sena nhìn cô gái người nước ngoài ở ngay trước mặt mình. Cô ta nghi chút, nén lại cơn xúc động rồi nói tiếp:

_ Anh không hợp với những nơi yên tĩnh như thế này đâu! Lẽ ra anh phải ở những nơi nguy hiểm rình rập, ở trong bóng tối của thế giới cơ.

_ Tôi đã nói rồi! Tôi có trách nhiệm phải dạy dỗ Sena nên không đi được đâu.- Reborn tỏ vẻ khó chịu.

Bianchi lau nước mắt bằng chiếc khăn mùi soa, kìm chế lại cảm xúc:

_ Nếu chẳng may Đệ Thập tương lai chết đi vì tai nạn gì đó, thì lúc ấy, Reborn sẽ được tự do phải không?

_ Cái...cái gì?- Sena hốt hoảng? Ý cô ta là giết mình sao? Suy nghĩ gì mà kinh dị vậy?"

Bianchi im lặng một lúc rồi ra phía cửa:

_ Bây giờ em đi trước.- Rồi quay sang Sena gần giọng- Hãy chờ đó Đệ Thập. Khi nào cô chết, ta sẽ dẫn Reborn đi.

_ Cô nói vậy là sao?- Sena cảm thấy hơi lạnh sống lưng.

Một lúc sau, trong phòng Sena,

_ Cái bà cô khi nãy là cái quái gì vậy?- Sena gào lên.

Reborn ngồi nhâm nhi tách trà, nói:

_ Đó là chuyên gia sử dụng độc của bộ cặp để giết người. Sở trường của Bianchi là tẩm độc vào thức ăn và hạ gục đối phương một cách nhanh chóng.

_ Lại thêm một nhân vật kì dị nữa xuất hiện. Thế giới của cậu đúng là...- Sena không biết dùng từ gì để diễn tả bèn đánh trống lảng- Mà bà cô đó có vẻ thích cậu....

_ Ồ! Chúng tôi đã từng quen nhau. Cô ta là bồ thứ bốn của tôi.

Sena nghe mà sốc nặng:

_ Cậu có biết mình đang nói gì không đấy? Mà thôi, gạt chuyện đó sang một bên, việc quan trọng là bà cô đó đang âm mưu giết tôi đấy!

_ Sena à.- Reborn nhâm nhi tách trà nóng, bình chân như vại nói- Con người ai cũng phải chết thôi!

_ Đừng có mà trù ẻo!- Cô cau có.

Sáng hôm sau,

Sena và Yamamoto đang đi học, Bianchi lại xuất hiện, ném cho hai người hai chai nước ngọt, Sena phản ứng kịp thời, cô tung một cú đá đá bay chúng trước khi Yamamoto cầm lấy.

"Bianchi định lôi kéo Yamamoto vào cuộc sao?" Sena lén nhìn cậu ta một cách tội lỗi" Mình không thể để cậu ấy bị liên lụy được"

Kết thúc giờ Nữ công gia chánh, bọn con gái mỗi người cầm mỗi đĩa com nắm vào lớp:

_ Hôm nay bọn mình làm com nắm tặng các bạn nam nè!

Riêng Sena trốn tiết này nên ngồi chơi với Gokudera và Yamamoto suốt cả một tiết học. Bọn họ chẳng thèm nghe lời con gái nói gì, cứ ôm lấy tập đề luyện thi Đại học, cặm cụi làm. Đừng có thắc mắc. Sena, Gokudera, Yamamoto là 3 kẻ có trí tuệ vượt bậc à nha. Bây giờ tính lại thì thành tích của Sena đứng thứ nhất, Yamamoto và Gokudera đứng thứ hai. Từ khi có Sena và Gokudera kèm học thì Yamamoto đã tiến bộ không ngờ được. Sasagawa thấy ba người ngồi tụ tập ở cuối lớp, liền tiến lại gần, đưa đĩa com nắm ra, mỉm cười:

_ Mình có làm com nắm, các bạn ăn không?

Sena bơ Sasagawa toàn tập, vẫn cúi đầu vào tập đề. Gokudera và Yamamoto thì khác. Ngồi học này giờ khiến hai người đối kinh khủng, nói:

_ Đệ Thập/ Sena không ăn thì tôi/ tớ ăn nhé!

Sena không nói gì, chỉ ngẩng đầu lên thể hiện vẻ "Sao cũng được" thì bỗng thấy đĩa com nắm bị đổi bởi Bianchi. Cô ta bây giờ đang ở ngoài lớp, tay cầm đĩa com của Sasagawa cười nham hiểm. Không ai ngoại trừ Sena thấy, đĩa com cô ạn cầm trên tay có độc, rõ ràng là mấy miếng đó chuyển sang màu tím nhạt rồi cơ mà. Khi Yamamoto và Gokudera đưa chúng lên miệng, Sena bỗng bật dậy, hất tung chúng:

_ Ăn vào hai cậu sẽ chết đó!

Xa phía đằng kia, Reborn cảm ông nhòm, hài lòng:

_ Bảo vệ thuộc hạ tốt lắm, Sena!

Trong lớp học, mọi người khi nghe Sena nói vậy, tức giận xì xào, nói xấu cô đủ kiểu. Cô im lặng, không nói gì. Thà bị mọi người trách mắng chứ cô không thể để hai người bạn của mình chết được. Cô cũng chẳng thêm phân bua, giải thích. Gokudera và Yamamoto thấy lạ bèn lại gần chỗ miếng com nắm bị dơ, nhìn kĩ. Đúng thật là chúng có độc, bọn họ chuẩn bị nói ra nhưng Sena túm lấy vạt áo khẽ lắc đầu. Định thắc mắc nhưng hai người chợt hiểu ra, nếu nói com nắm có độc thì chắc chắn Sasagawa sẽ là thủ phạm. Hai người nhìn nhau mỉm cười. "Sena/ Đệ Thập có khác." Bây giờ thì Gokudera và Yamamoto có thể nhận ra Sena tốt đến nhường nào. Thật sự khi được làm một người bạn/ thuộc hạ của cô quả là một điều may mắn nhất trần đời.

Gokudera nhìn lại miếng com lần nữa, miệng lẩm bẩm: "Trông chất độc và màu quen quen sao ấy. Hình như mình nhìn thấy nó ở đâu rồi thì phải..." Nhưng rồi cuộc, cậu ta vẫn không nhớ ra.

Bạn đang đọc truyện *Boss Mollusco- Cuộc Chiến Mafia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Thức Ăn Tẩm Độc

Chap 11: Thức ăn tẩm độc._ Nóng quá! - Sena thở dài. Mùa thu rồi mà cứ như mùa hè ấy.

Sena mở cửa phòng, định bụng bật điều hoà cho mát thì gặp ngay cục nợ nằm chắn trước cửa- Lambo.

Cái thằng nhóc này định cư tại nhà cô luôn để tiện lợi cho việc ám sát. Ngược với cái thằng nhóc đang nằm ngủ mở hôi mở kê nhể nhại, Reborn đang ngồi cạnh cửa sổ, ăn tô mì lạnh ngon lành, cộng thêm một chiếc quạt do Leon biến thành.

_ Cậu biết thưởng thức mùa hè Nhật Bản quá ha? Mà giờ là mùa thu rồi đó!

Cậu ta không nói gì, vẫn cầm đầu ăn.

_ Ăn không? Vẫn còn phần cho cô đấy!

Từ đâu, Bianchi xuất hiện, tay cầm một bát mì trông kinh dị vô cùng. Trong cái tô mì lạnh đó, một đám bọt và ấu trùng cứ lúc nha lúc nhúc, nhìn buồn ói.

_ Oe!- Sena đưa tay lên bịt miệng- Tại sao chị ở đây? Cái thứ trên tay chị là gì vậy?

_ Vì tình yêu- Bianchi trả lời, trao cho Reborn một cái nhìn nồng thắm- Reborn cần tôi.

Khác với Bianchi, Reborn lại nói:

_ Vì công việc. Tôi đã nhờ cô ấy dạy cô môn nữ công gia chánh. Nghe nói cô toáng trốn tiết này phải không Sena?

Sena hơi giật mình, cô hoảng hốt:

_ Sao tự nhiên lại yêu cầu Bianchi dạy tôi. Minh cậu là quá đủ rồi! Không thấy cái bà chị đó đang cố giết tôi hả?

_ Thôi nào! Cô trẻ con quá đấy! Cô không cần phải lo việc này đâu!- Bianchi chế giễu- Tôi vừa chế ra thứ độc cấp độ II, khi ăn vào sẽ chết nhanh thôi! Đừng lo lắng.

_ Biến đi giùm tôi!- Sena vào lên. Thật là bức mình. Từ ngày có Reborn đến, bao nhiêu người kì lạ cứ kéo đến khiến Sena không thể ngủ nổi. Đáng ghét! Đáng ghét!

Đúng lúc này, tiếng Gokudera vang lên, Sena liền chạy xuống mở cửa.

Cậu ta tay cầm một túi đồ, trong mắt mây khá tươi tỉnh và dễ chịu, cất tiếng:

_ Xin chào Đệ Thập! Trời nóng quá nên tôi mua mấy hộp kem đến đây!

_ Cảm ơn! - Sena mỉm cười gượng gạo.

_ Có chuyện gì sao, Đệ Thập? - Gokudera tỉnh ý nhận ra liền hỏi.

Sena chỉ khẽ lắc đầu. Cô không muốn cậu ấy vướng vào bà cô Bianchi này. Bỗng, Gokudera tái mặt, túi kem rơi xuống đất vương vãi, điều thuốc lá trên miệng cũng rơi xuống, khẽ kêu lên:

_ Chị...chị hai...

Rồi bụng cậu ta bỗng réo lên, cậu ôm lấy bụng đau đớn, nhìn Sena:

_ Xin lỗi Đệ Thập, tôi xin phép về trước.

Gokudera chạy biến ra khỏi nhà, Sena ngạc nhiên quay lại hỏi Reborn đang đứng cạnh Bianchi:

_ Bianchi là chị Gokudera sao?

_ Chị em cùng cha khác mẹ!

Sena không nói gì thêm, đuổi theo Gokudera, cô thấy hơi lo lắng cho cậu ta. Tìm mãi, cuối cùng cô cũng thấy, cậu ta ở bên vệ đường, dựa vào cây, ói ra. Cô lại gần, lấy ra chiếc khăn tay, lau miệng cậu, nhẹ nhàng hỏi:

_ Có chuyện gì vậy?

_ Tôi và chị ta hồi trước sống cùng một lâu đài. Một lần, trong bữa tiệc sinh nhật của bá tước, tôi chơi đàn. Trước đó, tôi đã ăn bánh quy tẩm độc của chị ta. Đến lúc biểu diễn, bụng cứ réo hoài, đầu óc quay cuồng. Cứ tưởng thế là xong, ai ngờ buổi biểu diễn lại được đánh giá cao mới sợ. Từ đó, mỗi khi có buổi diễn đàn piano nào, bố tôi lại bắt tôi ăn cái thứ bánh quy chết tiệt đó. Bây giờ hãy nhìn thấy chị ta, bụng tôi lại đau kinh khủng.

Tội nghiệp! Nghĩ đến chuyện nhìn thôi đã thấy kinh khủng rồi, chứ đừng nói đến chuyện ăn vào. Gokudera quả thật là rất siêu nha!

_ Tôi phải đuổi chị ta đi mới được.

Rồi cậu ta quay sang Sena, nói:

_ Tôi biết bà chị đó hình như rất yêu một người, tiếc là tên đó chết mất tiêu, mà giờ và vẫn còn yêu hắn ta nhiều lắm. Chúng ta phải nhờ ai đó hoá trang thành hắn. Tôi có ảnh đây!

Gokudera lấy ra một tấm hình chụp một cô gái, là Bianchi và một chàng trai bên cạnh rất giống.....

_ Lambo!

Sena khẽ thốt lên, trong đầu hình thành một kế hoạch.

Về tới nhà, Sena lao lên phòng, lấy khẩu bazoka 10 năm và bắn ngay vào Lambo. Tên Lambo người lớn xuất hiện, Bianchi thấy thế, giật mình và tặng hắn một chiếc bánh tẩm độc. Lúc này, Reborn lên tiếng:

_ Nghe nói bỏ củ của Bianchi đã từng chết vì ngộ độc thực phẩm.

Sena sốc nặng. Vậy là không có cách nào tống cổ Bianchi đi, ngoại trừ việc Reborn đi khỏi đây. Mà việc cậu ta đi khỏi đây là chuyện không tưởng. Trừ khi Sena trở thành Đệ Thập nhà Mollusco. Chuyện này cũng là viễn vông.

Bạn đang đọc truyện *Boss Mollusco- Cuộc Chiến Mafia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Miura Haru

Chap 12: Miura Haru" Cậu bé đó sáng nào cũng đi qua đi lại trên bờ tường nhà mình. Cái tên Reborn cũng thật dễ thương làm sao. Mình muốn ôm một cái quá đi!" Với những kẻ chưa biết gì về Reborn thì có thể nghĩ như vậy, trên đây là đoạn trích suy nghĩ của một cô gái ở trong ngôi nhà gần nhà Sena.

Sáng nay, Sena cùng Reborn đi bộ đến trường. Thấy thế, cô bé gần nhà đó xóc lại tinh thần, cố gắng làm quen với Reborn. Cô trèo lên bờ tường, người run run tiến lại gần hai người xa lạ, nở một nụ cười tươi với Reborn:

_ Chào nhóc!

"Cái quái gì vậy?" Sena nhìn cô gái với ánh mắt kì lạ.

Cô ta không để ý đến Sena, mà ửng hồng:

_ Chị là Miura Haru.

_ Tôi biết rồi!- Reborn ngắt lời, tay chỉ vào ngôi nhà màu vàng thẫm nằm cuối góc phố- Cô ở nhà này phải không?

"Nhóc biết rõ về mình ghê! " Cô gái cảm động, má hồng hơn lúc nãy:

_ Nhóc làm bạn với chị nha!

_ Được thôi!- Reborn bình thản trả lời.

Haru nghe thấy thế, bỗng đứng là người, Sena tưởng ngỡ ai ngờ là nhảy xuống, tạo dáng "chiến thắng".

"Trên đời có người điên như vậy sao trời" Đây là một trong những suy nghĩ hiện giờ của Senayoshi Sawada.

Haru nói:

_ Tuy hơi đường đột nhưng nhóc có thể để chị ôm một cái được không?

"Thế loại gì vậy?" Rất nhiều hắc tuyến chảy dài trên trán Sena.

_ Muốn chạm vào tôi không dễ đâu! Vì tôi là sát thủ.

_ Đồ ngốc! Lộ mất.....

Sena cau có nhìn Reborn, chưa kịp nói hết câu, cô đã lãnh một cú bạt tai đau kinh khủng. Cô ngạc nhiên nhìn Haru, cô ta bây giờ vô cùng tức giận, phồng mang trợn má, gất Sena:

_ Tệ vừa thôi chứ! Cậu dạy dỗ em bé kiểu gì vậy? Tâm hồn trẻ em ngây thơ trong sáng thuần khiết như thiên thần biết không hả? Vậy mà cậu giám làm vậy bản nó.

Cô ta xóc cổ áo Sena lên, tức giận vô cùng

_ Hiểu nhầm rồi! Tôi có dạy cậu ta làm sát thủ đâu!- Sena nói, nuốt tạm cục tức xuống dạ dày.(Tự nhiên bị ăn tát không rõ nguyên do, không bức mới lạ đó!)

_ Nói láo! Cậu là chị của Reborn phải không? Tôi thấy lúc nào hai người cũng đi chung mà.

_ Chị em hồi nào? - Sena chối thẳng thừng.

_ Oà Oà ! Vậy là cậu đam đầu độc em bé người ta! Xấu tính quá!- Haru Oà khóc rồi tiến lại gần Sena- Từ giờ toi cấm cậu chơi với Reborn, vì sẽ gây ảnh hưởng xấu.

_ Đâu có được!- Reborn ngắt lời- Công việc của tôi là dạy dỗ Sena trở thành Mafia Đệ Thập. Cho đến lúc đó tôi không thể rời xa cô ấy.

Haru nghe vậy càng tức giận. Nhỏ tung một cú đấm hướng về Sena. May mà cô tránh được. Haru vào lên:

_ Cái gì mà Mafia chứ? Đã thế lại còn cướp tự do của Reborn nữa....

Sena im lặng một hồi lâu. Có vẻ thấy mình hơi quá lỗ, Haru không nói gì thêm, cuối cùng bỏ đi.

Buổi tối, Haru lấp ló trước cửa nhà Sena, miệng lẩm bẩm:

_ Đừng lo Reborn, chị sẽ giải thoát cho em.

_ Vậy là chúng ta giống nhau rồi đó!

Từ đầu, Bianchi xuất hiện, nắm lấy cổ áo Haru lôi đi.

Trong quán ăn, hai người nói chuyện vui vẻ:

_ Wa! Reborn dễ thương quá!

_ Ủ! Rất dễ thương!

_ Vậy mà cái tên Sena đó cứ.... Cái gì mà sát thủ chứ?

_ Thật mà! Reborn là sát thủ siêu nhất đó!

Bianchi uống một ngụm rượu, lặng lẽ khóc. Haru thấy vậy, hơi choáng ngợp "không lẽ Reborn nói thật sao?"

Ngày hôm sau, Haru chặn đường lúc Sena qua cầu. Cô mặc một bộ áo giáp, lại gần và đánh nhau với Sena. Với cái lí do cù chuối là: Nếu Reborn là sát thủ thật thì boss như Sena chắc mạnh lắm.

Có lẽ do bộ giáp quá nặng, Haru chập chững rồi ngã xuống sông dưới cây cầu. Bộ áo giáp quá nặng khiến cô ta không thể bơi nổi. Sena không ngần ngại, nhảy xuống cứu cô ta. Song chân Sena lại mắc vào một cái hố nhỏ đầy mảnh sứ. Nước sông chảy càng lúc càng mạnh có lẽ do họ sắp mở cửa sông, Sena ôm lấy Haru, lấy sức ném cô ta vào bờ. Vừa lúc đó, Gokudera đi qua, thấy thế, nhảy xuống, gỡ các mảnh sứ đang găm vào chân và đưa cô lên bờ. Haru khóc thút thít khi nhìn thấy máu phủ đầy trên chân Sena, còn Sena ngất vì thiếu oxy khi lặn xuống cố gắng lôi chân ra khỏi cái hố. Gokudera cảnh cáo Haru rồi lập tức đưa Sena đến viện. Sena nghỉ học 2 ngày để hồi sức. Haru cũng đến thăm cô, nói chuyện một lúc, Haru cũng hiểu đôi chút và cuối cùng, hai người làm bạn.

Bạn đang đọc truyện *Boss Mollusco- Cuộc Chiến Mafia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Sasagawa Ryohei.

Chap 13: Sasagawa Ryohei. _ Chết tiệt! Muốn học mất!- Sena làm bầm- Mình không thể bay nhảy giữa các tòa nhà được. Cảnh sát bắt mất.

Sena nhớ lại hôm cô tập nhảy. Cứ nhảy qua nhảy lại giữa các tòa nhà, một cụ già nhìn thấy, tưởng cô bị điên, liền gọi ngay cảnh sát. Rốt cuộc là cô phải ở đồn cảnh sát hơn 4 giờ đồng hồ cho đến khi có mẹ bảo lãnh.

_ Cứ nhảy đi thôi, tôi sẽ bảo lãnh cô!- Reborn đang đi dọc bờ tường cạnh Sena nói- Tôi sẽ nhờ Bianchi bảo lãnh, hứa đấy.

_ Chắc không?- Sena nhú mày, nhìn Reborn với vẻ ngờ vực.

_ Chắc chắn! Với tư cách là một gia sư, tôi không cho phép học trò của mình đi học muộn.

Sena nghe xong, mỉm cười ranh mãnh, cô lấy đà nhảy lên bờ tường, rồi leo lên nóc nhà và bắt đầu cuộc chơi.

Cô bay từ nóc nhà này đến nóc nhà khác, cơ thể nhẹ như chim én vậy. Đến một quãng đường dài và rộng, cô bắt buộc phải nhảy xuống, thì nhảy thôi! Lúc đó, một chàng trai đang trên đường đi đến trường, thấy vậy liền túm lấy chiếc cặp sách của Sena.

_ Từ từ đã nào!- Chàng trai nói.

Sena không để ý, tiếp tục chạy như bay, kéo theo chàng trai đó. Đến cổng trường, cô mới phanh gấp lại, chàng trai bị cô kéo theo mất đà ngã nhào vào người cô. Sena lúc này bị huých một cú vào lưng mới hoàn hồn, nhận ra trong lúc chạy nước rút tới trường, cô đã kéo theo ai đó. Cô vội vàng đứng dậy, rồi cúi đầu về phía chàng trai:

_ Tôi xin lỗi.

Chàng trai từ từ đứng dậy, ngẩng đầu lên, mắt sáng rực nhìn Sena:

_ Sức mạnh quả là đáng gờm. Đúng là nhân tài trăm năm có một.

_ Há?- Sena nghiêng đầu thắc mắc.

_ Vào Câu lạc bộ của tôi đi, Sawada Senayoshi!

_ Anh biết tên tôi?

_ Đương nhiên! Tôi đã nghe em gái nói rất nhiều về cô.

Bỗng nhiên một tiếng nói vang lên đằng sau lưng Sena:

_ Anh hai!

_ Gì đó Kyoko?- Chàng trai hỏi to, nhìn vào bóng người sau lưng Sena.

_ Kyoko?- Sena quay đầu lại- Cái tên nghe quen quen....

Hóa ra, đó là Sasagawa Kyoko, hotgirl trường Vongola.

_ Anh vút cặp trên đường nè! Ủa, Sena...

Kyoko nhìn sang người bên cạnh Ryohei, ngạc nhiên:

_ Sao Sena và anh hai lại đi chung?- Rồi cô quay sang đưa cặp cho anh mình, nói- Anh làm phiền Sena hả?

_ Làm gì có!- Ryohei chối thẳng thừng.

"Rõ là có." Sena lầm bầm "Mà cái tên này là anh hai của Kyoko sao?"

Kyoko mỉm cười nhìn Sena:

_ Cậu cứ ngỡ chuyện đấm bốc của anh ấy đi!

_ Đấm bốc?

_ Quên chưa giới thiệu.- Ryohei cắt ngang- Anh là Sasagawa Ryohei, chủ nhiệm CLB Boxing, khẩu hiệu của anh là "Hết mình!"

_ Hăng quá ha?- Sena lừ mắt nhìn Ryohei.

_ Chào mừng tới CLB!- Chàng trai nói tiếp khiến Sena giật mình. Cô gia nhập CLB Boxing hồi nào?

Kyoko nhìn Ryohei nghiêm giọng:

_ Anh hai không được ép Sena.

_ Ép hồi nào?- Anh hai quay sang Sena hỏi.

Cô chưa kịp nói gì thì hắn ta nói tiếp:

_ Hẹn gặp ở CLB sau giờ học.

Ryohei đi rồi, Kyoko mới lên tiếng:

_ Hoi ồn ào nhưng thực ra anh ấy hiền lắm!- Rồi mỉm cười- Sena thú vị thật đó. Cậu là người đầu tiên làm anh hai vui vẻ như vậy đó.

Sena lờ đi, ôm cặp vào lớp.

Sau giờ học, Sena ôm cặp đi vào phòng CLB Boxing. Sặc! Cả Yamamoto và Gokudera đều đến.

_ Anh được nghe rất nhiều người nói về em đấy! Cả trưởng lão người Thái cũng nhắc đến em, sư phụ Pao Pao ấy!

_ Trưởng lão người Thái?

Sena nhìn theo tay của Ryohei mà suy nghĩ ngẩn ngơ: Đó là Reborn đóng giả, sao cả Gokudera và Yamamoto đều không nhận ra hả trời? Cô lại gần, Reborn nói:

_ Tôi muốn xem thực lực giữa cô và Ryohei.

_ Hả? Ý cậu là muốn ép tôi chơi Boxing? Tôi đã học Taekwondo rồi!

_ Được rồi Sena, chúng ta thi đấu thôi!- Ryohei cắt ngang cuộc đối thoại giữa sư phụ Pao Pao và Sena.

Một lúc sau, cả hai lên sàn đấu và thủ thế. Sena bây giờ chỉ mặc một chiếc áo ngắn đến rốn và cái quần đùi vải khá rộng để dễ dàng cử động.

_ Lên đi Sena! Không cần nương tay đâu!

Không nương tay? Được thôi! Sena thủ thế. Đầu tiên, Ryohei tấn công trước với những cú đấm thẳng, nhanh và mạnh. Cô né được hết. Yamamoto và Gokudera xuất xoa:

_ Sena giỏi quá! Cú đấm đó không hề bình thường đâu!

_ Trình độ sát thủ đó.....

.....

_ Không vào!

Sena nói rồi tung một cú đấm cực mạnh, Ryohei trở tay không kịp, lảo đảo và bay ra khỏi võ đài, vấp vào tấm gương, máu chảy đầm đìa. Tuy nhiên, anh ta vẫn nói:

_ Em rất có khiếu chơi Boxing, anh sẽ không bỏ qua đâu!

_ Tôi cũng rất thích cậu, Sasagawa Ryohei! Cậu làm thành viên nhà tôi nhé!- Reborn lên tiếng.

_ ????- Ryohei chưa hiểu.

Sena gất gông:

_ Đừng có đùa!

Bây giờ thì cô đã biết Reborn ham hố dễ sợ.

Bạn đang đọc truyện *Boss Mollusco- Cuộc Chiến Mafia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Hibari Kyoya- Tổ Trưởng Tổ Kỉ Luật.

Chap 13: Hibari Kyoya- Tổ trưởng tổ kỉ luật.Phòng họp hội đồng.

_ Như các bạn đã thấy, bản in các bạn đang cầm trên tay là nội dung phân phòng cho các ủy viên trong hai học kì.- Hội trưởng hội học sinh cầm một tờ giấy trên tay, nói không to nhưng cũng không nhỏ, đủ để các học sinh ở trong phòng nghe được.

Bỗng, một bạn nữ trong hội Đan len lên tiếng phản bác, vẻ không hài lòng:

_ Gì thế này? Có người được sử dụng phòng tiếp khách ư? Ai mà cả gan vậy?

Một bạn nam bên cạnh thì thào vào tai cô bạn gái đó, sợ hãi, giọng run rẩy:

_ Là ủy viên của tổ Kỉ luật đó!

Cô gái nhất thời bịt miệng lại, mặt tái đi vì sợ.

_ Có chuyện gì sao?- Một giọng nói khàn khàn vang lên khiến tất cả ủy viên trong phòng lạnh sống lưng.

Cô gái vội vàng đứng dậy, cúi gập người, không dám nhìn thẳng vào chủ nhân của tiếng nói lúc này đang ngồi trên thành cửa sổ phòng họp:

_ Không có ạ! Xin lỗi anh Hibari!

_ Vậy thì tiếp tục đi!- Giọng nói nhẹ nhàng vang lên nhưng khiến tất cả run sợ. Chủ nhân của giọng nói đó, không ai khác, chính là Hibari Kyoya- Tổ trưởng tổ Kỉ luật.

Hộp được một lúc, thành viên tổ Bóng Đá lên tiếng phản bác:

_ Lạ thật! Tại sao chỉ mỗi mình tổ Kí luật được sử dụng phòng tiếp khách, các tổ khác thì lại không được?

_ Chính thế! Thật là bất công.

_ Tôi đồng ý! Phản đối việc chỉ có riêng tổ kí luật được dùng phòng khách!

Hibari liếc nhìn tổ Bóng Đá, mở miệng:

_ Tôi không thích sự phản đối đó.

Bình! Bốp!

Thành viên tổ Bóng Đá nằm la liệt dưới đất, mặt mày thâm tím, máu chảy đầm đìa.

_ Lỗi của các ngươi không phải là phản đối việc dùng Phòng khách của tổ Kí luật, mà là dám tụ tập trước mặt anh Hibari.- Tổ phó tổ Kí luật Kasukabe liếc nhìn lũ người đang nằm dưới đất, vẻ mỉa mai.

_ Hibari quả là rất thú vị.- Reborn quan sát việc này từ trên sân thượng, mỉm cười bí hiểm.

Giờ ăn trưa

_ Đệ Thập!

_ Sena!

Yamamoto và Gokudera đánh thức Sena, lôi cô lên tầng thượng ăn trưa. Đương nhiên là hai thằng con trai nhận nhiệm vụ mua đồ nên xuống Canteen trường, còn Sena lên sân thượng trước.

Lên đó, cô vịn vào lan can hóng gió. Con gió mùa thu mát lạnh lùa vào từng kẽ tóc khiến cô cảm thấy vô cùng sảng khoái. Mái tóc bạch kim xoã tung trong gió, lông mi dài cong vút khẽ cụp xuống, Sena nhắm mắt lại, tận hưởng sự mát mẻ của mùa thu, chứ không mấy ngày nữa sẽ nắng lên cho coi. Cảnh tượng bây giờ nhìn vào thì thật khó tin đó là Sena đấy, cứ ngỡ là một tiên nữ chứ. Nếu ai đó được chiêm ngưỡng bức họa này thì quả thật là may mắn. Mà....tìm thấy cái đĩa may mắn đó rồi. Là Reborn chứ ai vào đây nữa. Với tư cách là một gia sư, cậu ta luôn phải dõi theo để báo cáo tình hình của Sena cho Đệ Cửu. À... còn một người nữa. Một chàng trai có mái tóc màu đen bóng mượt, khuôn mặt góc cạnh, mang đậm chất con trai châu Á. Nhìn qua thì chắc cũng phải là một mỹ nam. Hắn ta đang ngồi trên cửa sổ, chăm chú nhìn vào Sena. Còn Sena thì không biết điều đó.

Trên lan can, Reborn bỗng xuất hiện, định hù ma Sena nhưng chẳng thành. Cậu ta im lặng hồi lâu rồi nói:

_ Cho tôi xem con mắt phải của cô đi! Đệ Cửu muốn tôi nhìn thấy nó.

_ Tôi có thể tin cậu không?

_ Có thể! Tôi sẽ chịu trách nhiệm nếu có chuyện gì xảy ra với cô.

_ Được rồi!- Sena hít sâu, tháo cái bịt mắt màu đen ra, để lộ một con mắt màu đỏ như máu, trong con ngươi còn có nhiều vết rạch được khâu lại một cách cầu thả. Không biết do vô tình hay duyên đã định sẵn, vị trí của chàng trai ngồi lại có thể nhìn thấy con mắt máu của Sena. Hắn lầm bầm: "Mắt màu đỏ? Thật kì lạ...". Nói xong hắn rời đi.

Trên sân thượng, Sena đưa một cánh tay ra, mắt nhìn thẳng vào lan can. Cô đưa tay lên, khoát nhẹ. Một vết cắt ngọt in lên thanh sắt...

_ Đó là năng lực của cô sao?

Sena không nói gì cả, chỉ khẽ gật đầu. Bỗng lúc đó, Gokudera và Yamamoto lên đến nơi, Sena vội vàng đeo lại chiếc bịt mắt. Cô cầm lấy cái bánh mì kẹp mì xào ăn ngẫu nhiên. Cũng phải thôi, hiện giờ cô đang rất đói.

Ăn xong, Sena bỗng là đi, mặt tái xanh, rồi ngất lịm đi.

Gokudera hốt hoảng:

_ Đệ Thập! Người không sao chứ?

_ Đó là chất XXX tôi lỡ bỏ vào đồ ăn, chắc cô ấy sẽ tỉnh lại trong vòng 30 phút nữa.- Reborn thờ ơ nói như không phải việc của mình.

_ Nhưng đó là chất độc chết người mà!

_ Cậu nghĩ Sena là ai? Cô ấy mạnh hơn cậu tưởng đó!- Mắt Reborn lóe sáng- Mà nhân tiện các cậu đưa cô ấy vào phòng kia đi- Reborn chỉ vào cái phòng lúc nãy có chàng trai ngắm Sena trên cửa sổ- Tôi lấy nó làm trụ sở nhà Mollusco rồi.

Vậy là Gokudera bé Sena và cùng với Yamamoto đến căn phòng Reborn nói, còn Reborn thì đã biến đi đâu mất tiêu.

Yamamoto mở cửa, thềm đánh giá căn phòng. Phòng khá rộng, rất thoáng mát. Gokudera đặt Sena xuống chiếc ghế sofa rồi tham quan căn phòng.

Chưa đầy 20 phút sau, có tiếng mở cửa kèm theo một tiếng nói tức giận:

_ Các người tụ tập ở đây làm gì?

Giọng nói đầy lạnh lùng, cao ngạo xen lẫn tức giận và chứa đựng một lượng sát khí đáng nể.

_ Ai?- Cả Gokudera và Yamamoto đều giật mình, quay phắt lại.

Hai người nhìn thấy, đứng dựa vào cửa là một chàng trai cao tầm 180 cm, thân hình hơi gầy nhưng vô cùng rắn chắc. Đôi lông mày thanh tú nhíu lại và ánh mắt giận dữ tột độ. Hắn khoác trên vai chiếc áo đồng phục có băng đô Kì luật.

_ Đây!- Gokudera tiến lại gần hắn- Đây là căn cứ nhà Mollusco, không phải ai cũng....

Vút!

Một thứ gì đó vút qua gat bay điều thuốc lá trên miệng Gokudera và ngắt lời nói của cậu.

Gokudera nhanh chóng lùi lại và thủ thế. Yamamoto nói nhỏ:

_ Hibari Kyoya, tổ trưởng tổ Kì luật nhưng thực chất là đứng đầu một lũ du côn trong trường. Hắn ta ghét và sẽ tấn công những kẻ nào dám tụ tập trước mặt hắn. Và....hắn ta vô cùng mạnh. Có lẽ phải lên cùng lúc thì mới có cơ hội thắng....

_ Được... Tuy không muốn hợp tác với người....- Gokudera cẩn trọng nói.

Vút!

Yamamoto dùng cây gậy bóng chày vung lên, Hibari dùng cây Tonfa của mình chặn lại, tay kia huých một cú vào bụng cậu. Nghe thấy tiếng gậy phát ra từ bụng Yamamoto, Hibari lại tung một cú đá khiến cậu ta bay lên và đập vào tường. Hibari nói:

_ Xong một con.

Gokudera ném ra hàng loạt bom mini đã châm ngòi, Hibari xoay cây Tonfa sắt, tạo ra một luồng gió, đánh bật đồng bom trở về phía Gokudera, cậu ta không kịp tránh, lãnh trọn một cú nổ khiến cậu ta bay ra xa và đập vào tường.

_ Hai con.

Nghe thấy tiếng nổ lớn, Sena tỉnh hẳn, bật dậy. Đập vào mắt cô là một thằng con trai lạ mặt đang xách cổ áo hai người bạn của cô, định ném ra ngoài cửa sổ.

_ Thằng khốn! Làm gì vậy?

Sena tức giận hét lên nhảy khỏi ghế Sofa.

_ Vẫn còn một con sao?- Hibari quay lại- Ô! Cô gái trên sân thượng.. Người là bạn của lũ này hả?

Sena im lặng, hắn nói tiếp:

_ Chắc vậy rồi. Ta sẽ cán chết người can tội tụ tập.

Hibari xoay cây tonfa, tiến về phía Sena. Do vẫn còn choáng với cái thứ thuốc độc chết tiệt kia nên cô không tránh được đòn ra tay thứ 5 của Hibari, lãnh ngay một cú vào cằm, bật ra xa. Chết tiệt! Sena đang dần mất ý thức. Thấy vậy, Reborn từ đâu xuất hiện, cầm khẩu súng do Leon biến thành, bắn ngay một viên đạn vào chính giữa trán của Sena. Bỗng, người cô bị tách ra, bên trong xuất hiện một con người mới, vẻ giận dữ, mắt không thấy tròng, trên trán có một ngọn lửa màu cam bập bùng.

_ Ta sẽ giết chết người!- Sena hét lên rồi tấn công Hibari.

Sena tung một cú đâm vô cùng nhanh và mạnh, tuy nhiên Hibari tránh được. Hắn ta thui một thanh Tonfa vào chân thủy khiến cô phun ra một ngụm máu. Không để ý đến việc đó, Sena tiếp tục tấn công, cô định đâm vào mặt hắn, nhưng Hibari nhanh hơn, hắn túm lấy cổ áo cô xóc lên. Nhanh chóng, Sena gập người, lấy hai chân kẹp chặt lấy cổ Hibari khiến hắn vô cùng khó thở.

Lúc đó một tiếng nổ súng vang lên, viên đạn hướng tới hai con người đang giao đầu kia làm cả hai tránh ra xa. Reborn ném một quả bom về phía Hibari, mỉm cười:

_ Đến đây thôi, quả là cậu rất mạnh.

Ngọn lửa trên trán Sena bỗng nhiên dập tắt, nhận được mối nguy hiểm cận kề, cô ôm lấy Gokudera và Yamamoto nhảy lên khinh khí cầu do Leon biến thành cùng với Reborn.

Bùm!

Tiếng nổ vang lên khá rõ ràng.

Trên khinh khí cầu, Reborn đã giải thích: Viên đạn bắn trúng Sena là Duing-will. Người bị bắn trúng sẽ rơi vào trạng thái chết lam sàng, lúc đó, năng lượng trong cơ thể hoạt động mạnh, khai thác toàn bộ sức mạnh trong cơ thể để phát huy ra bên ngoài. Reborn còn nói:

_ Tôi chắc chắn thực lực của cô hơn hẳn Yamamoto, Gokudera và Sasagawa, nhưng với Hibari, tôi không chắc. Hẳn ta thực sự rất mạnh. Phải cho hẳn vào gia đình mới được!

Câu nói này thể hiện rõ sự tham lam của Reborn.

Chiều...

Kasukabe lau dọn phòng khách cùng các thành viên của tổ ki luật. Hibari ngồi trên cửa sổ, bỗng lên tiếng:

_ Này, tổ phó, cậu biết có biết cô gái nào có mái tóc màu bạch kim mà đeo băng bịt mắt không?

_ À! Đó là Sawada Senayoshi, một cô bé năm cuối tiểu học, bị mọi người xa lánh vì xấu xí và kì quặc.

_ Vậy sao? Tôi thấy cô ấy đâu có xấu nhĩ?

Cả phòng im lặng và cùng có chung ý nghĩ" Tổ trưởng cảm nắng Sena rồi sao?"

Không phải là cảm nắng mà là cảm chiến thì đúng hơn. Sena là người đầu tiên tấn công được Hibari mà!

_ Muốn gặp lại cô ấy ghê!- Hẳn ta lắm bầm, nhưng đủ để cả phòng nghe thấy.

" Không phải chứ? Tổ trưởng thích con bé đó sao?" Đây là ý nghĩ chung của tất cả mọi người trừ Hibari ra.

Bạn đang đọc truyện *Boss Mollusco- Cuộc Chiến Mafia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Irie Shoichi-Dr. Shamal.

Con bò Lambo ngu ngốc, mới sáng ra đã làm phiền Reborn. Thăng nhóc lỉnh một quả bom từ Reborn, bay ra xa, gây một vụ vỡ kính của căn hộ 1004, chung cư Namimori.

Gia đình Irie đang ăn sáng, nghe thấy tiếng động liền nhanh chóng chạy ra. Họ thấy con bò ngu ngốc đang ngủ mê mết sau khi làm vỡ kính nhà người ta.

Bỗng tiếng chuông cửa vang lên, Irie Shoichi ra nhận đồ từ một người đàn ông. Bưu phẩm là một thùng gỗ to đùng, cậu ta vác mãi mới vào phòng khách. Cả nhà cùng mở hộp ra thì thấy bên trong là một đồng tiền, kèm theo một lô rượu nho, cùng với vài chai dầu oliu sản xuất từ Italia. Ở đáy hộp còn có một mảnh giấy.

Shoichi cầm nó lên và đọc to:

_ Xin thứ lỗi vì đã làm phiền gia đình. Đây là chút quà tạ lỗi. Làm ơn khi nào Lambo tỉnh dậy, hãy đưa cho nó cái bọc này và đưa nó đến địa chỉ: XXX(nhà của Sena) gặp Reborn.

_ Lambo? Chắc là thăng nhóc đó.- Chị của Shoichi nói.- Chắc nhóc con này nhà giàu lắm đây. Shoichi, em đưa nhóc đến địa chỉ đó nhé!

Shoichi gật đầu đồng ý, cậu tò mò mở cái bọc của Lambo ra, bên trong là hàng loạt lựu đạn. Nhưng cậu ta chắc mẩm đó là đồ chơi nên không nói với ai cả.

Rồi cậu công Lambo đến địa chỉ nó cần đến, một ngôi nhà nhỏ cuối phố trông rất bình thường. Định bước vào nhà, đập ngay vào mắt Shoichi là cảnh Bianchi đang mặc bikini phơi nắng.

_ Hà? Cái gì đấy?- Cậu ta ngạc nhiên thốt lên.

Thật là quái dị. Mặc đồ bơi trong nhà sao trời?

Có vẻ Biachi đã nhìn thấy Shoichi, cô tiến lại gần:

_ Cậu tìm ai?

_ À... tôi tìm Reborn...

_ Cậu đến ám sát anh ấy sao?- Mắt Bianchi giật giật.

_ Ciaoossu. Cậu đến gặp tôi à?- Reborn xuất hiện trước sự ngỡ ngàng của Shoichi. Thú thật, lúc đầu Shoichi cứ tưởng là một người đàn ông cao to vạm vỡ, râu ria đầy mặt chứ, có ai ngờ đó là một thằng nhóc đầu....

_ À... tôi... tôi đưa Lambo đến đây...

_ Hahaha, Chết đi Reborn!

Lambo đã tỉnh dậy từ bao giờ, ném quả lựu đạn vào Reborn. Reborn đánh bật thứ đó lại trả cho Lambo. Con bò ngốc lĩnh đủ, người cháy xém. May mà Shoichi tránh kịp chứ không là chết chắc.

Nghe thấy tiếng nổ, Sena chạy ra ngoài, hét lên:

_ Mấy người trật tự cho tôi nhờ.- rồi quay sang Bianchi- Bianchi, cô mặc cái gì vậy? Hàng xóm nhìn vào người ta tưởng điên đấy! Còn Lambo, cầm nhóc ném lựu đạn lung tung, cậu bé đeo kính kia suýt chết đấy!- Sena chỉ vào Shoichi rồi tiến lại gần cậu ta.

_ Không bị thương chứ?- Sena nhẹ nhàng hỏi, xem xét người Shoichi.

" Có vẻ chỉ có mỗi cô ấy bình thường..." Shoichi lẩm bẩm rồi xua tay:

_ Tôi không sao. Cảm ơn.....

Shoichi chưa kịp nói hết câu, đã nghe thấy tiếng nổ sùng. Hóa ra, Lambo dùng Bazoka 10 năm tự bắn vào mình. Lambo mười năm sau xuất hiện, đương nhiên phải chạy trốn khỏi thức ăn tâm độc của Bianchi. Lí do thì mời đọc lại chap 11 nha.

Biachi tức giận nên lôi súng ra bắn. Mà cổ bắn súng dờ tẹ, bắn mà chẳng biết đạn bay đi đâu. Biết nguy hiểm nên đương nhiên là Sena chắn ngay trước mặt Shoichi, linh hai phát đạn vào tay và đùi. Cô không thể đứng vững, liền đẩy Shoichi ra xa:

_ Chạy đi! Bà cô đó bắn súng dờ tẹ à. Không chạy cậu chết chắc đó!

Shoichi cao chạy xa bay, về đến nhà, cậu ta nhớ ra còn chưa đưa cho thằng nhóc Lambo cái bọc, nhưng mà không dám quay lại đó, nên cái bọc đó cứ nằm mãi trong góc tủ của cậu. Và đêm hôm đó, cậu ta gặp ác mộng, chủ đề đương nhiên không cần bàn cãi đó chính là việc vừa xảy ra lúc sáng. Cậu chỉ có ấn tượng tốt với Sena mà thôi. Nhưng cô ấy có sao không nhỉ?

Sau cái vụ bị bắn hai phát đó, Sena phải nằm ở nhà và chữa bệnh cho cô chính là một tên bác sĩ biến thái tên là Shamal chỉ chữa cho con gái mà không chữa cho con trai. May mà Sena là con gái. Lúc đầu tên đó còn không chịu chữa cho Sena vì nhầm tưởng cô là con trai, thật là tức chết mà!

Bạn đang đọc truyện *Boss Mollusco- Cuộc Chiến Mafia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Đại Hội Thể Thao Trường Liên Cấp Vongola

Chap 16: Đại hội thể thao trường liên cấp Vongola.Đại hội thể thao của trường đã đến, Sasagawa vẫn sôi sùng sục ý chí như ngày nào. Do chia đội theo mã số lớp nên Sena, Gokudera và Yamamoto cùng đội với Sasagawa Ryohei. Hôm nay là buổi họp bầu chủ tướng trò Boutaoshi, Sasagawa làm chủ tướng nên anh ấy làm chủ cuộc họp này.

_ Khẩu hiệu của chúng ta là " Hết mình". Và năm nay, chúng ta có một sự thay đổi lớn. Đó là tôi từ chức làm chủ tướng Boutaoshi, tôi muốn tham gia với tư cách là một chiến binh. Tôi bầu Senayoshi của lớp 6A thay thế tôi. Ai đồng ý thì giơ tay.

Sasagawa nói khiến tất cả giật mình. Tiếng xì xào nổi lên, tỏ vẻ không đồng ý. Gokudera áy à, cậu ta từ đầu buổi tới giờ cứ nói xấu Ryohei suốt, nào là "Ai đồng ý được cái tên này chứ?" "Đừng là gã khó ưa..." "....." Vân vân và mây mây. Khi nghe Ryohei nói thế, cậu ta vui mừng "Cuối cùng cũng được một cái ra hồn." Rồi giờ cao tay đồng ý. Thêm cả Yamamoto cũng bầu Sena.

_ Cùng giờ tay nào!

Ryohei nói khiến tất cả sốc nặng " Cái này là ép buộc rồi còn gì"

_ Có ai phản đối không?

Gokudera đập bàn một phát khiến tất cả sợ hãi, riêng lũ con gái thì...

_ Gokudera đã nói thì mình cũng...

_ Yamamoto cũng đồng ý, vậy thì...

.....

Cả phòng đều giờ tay đồng ý, Ryohei chột ý kiến:

_ Vậy năm nay, chủ tướng Boutaoshi năm nay là Senayoshi của lớp 6A.

Bỗng có người chạy vào:

_ Anh Sasagawa, năm nay trường đổi mới, không chơi trò Boutaoshi nữa mà chơi trò truyền thống của trường: Baransu janbu.

Ryohei liền nói:

_ Người tham gia trò này cũng là Sena nhé! Ai không đồng ý?

Chẳng ai giờ tay lên cả. Họ đâu có ngu mà phản đối. Gokudera và Ryohei giết mắt.

(Boutaoshi: Chủ tướng trò này ngồi trên chiếc cột gỗ cao, các thành viên đứng xung quanh giữ cột sao cho chủ tướng không bị ngã. Nếu chủ tướng ngã sẽ bị xử thua. Tuy nhiên, để hạ gục chủ tướng đội kia, các thành viên địch thủ sẽ trèo lên cầu xé, xô ngã chủ tướng, nên thường chủ tướng phải là người mạnh nhất trong đội.

Baransu janbu: Người ta sẽ đóng cọc trên một khoảng sân rộng. Có những cọc cao, cọc thấp. Sẽ có hai người của hai đội đấu với nhau, và người chơi sẽ không được chạm chân xuống mặt đất, chỉ được đi chuyển trên cọc, nếu chạm chân xuống đất, người đó sẽ bị xử thua. Thêm một cái oái oăm nữa là bán kính của mỗi cọc chỉ tầm 3 cm, nên người chơi rất khó giữ thăng bằng ==> Người tham gia phải là người mạnh nhất mỗi đội.)

Đại hội thể thao trường Vongola, trận đấu quyết liệt giữa ba đội A-B-C được chia theo tên lớp.

Thắng rồi!

Yamamoto quả là đáng nể. Cậu ta thắng cả niềm hi vọng của CLB điền kinh. Công nhận...

Còn Gokudera và Ryohei cứ lục đục này giờ.

_ Đồ đầu rẽ tre

_ Đầu bạch tuộc.

_ Đồ đầu rẽ tre

_ Đầu bạch tuộc.

.....

Sena chạy vội lại can ngăn, tiếc là không kịp, bọn họ động tay động chân luôn rồi!

_ Hô hô! Lục đục nội bộ hả?

Tên đô con là chủ tướng đội C, đồng thời là chủ tịch CLB Sumo cười mỉa mai. Đang tức phụt máu, bị tên thừa thớt thiếu não chen vào khiến Gokudera và Ryohei tức điên, không cầm lòng được, họ xông vào đánh tên đó túi bụi. Nói là đánh túi bụi chứ gã đó mới dính một đập và một đấm của hai người kia đã ngã lăn quay rồi.

Bọn đội C thấy thế, liền lên tiếng:

_ Dám đánh chủ tướng đội tụi này sao?

_ Không thể chấp nhận.

_ Đội A chơi xấu!

.....

Đã đánh người thì chó, hai tên ngốc kia còn đáp trả khiến Sena tức điên:

_ Ai muốn phản nản thì cứ nhào vô, Sasagawa đội A này tiếp hết!

_ Ai muốn nhào vô ông đây xử hết!

Thật là hết nói nổi với hai người này mà! Bỗng có một người đội C chạy tới:

_ Nguy rồi nguy rồi! Anh Oshikiri- Chủ tướng đội B đã bị ai đó tấn công trong toilet. Theo nhân chứng thì.....

Một cục giẻ thô nhỏ xuất hiện, do Reborn đóng giả đó, nói:

_ Tôi thấy một cậu bé mặc áo đỏ(Áo đỏ của đội A) tấn công Oshikiri!

Nghe xong, cả trường ầm lên, nói đội A chơi xấu. Hiệu trưởng đã quyết định cho liên kết tạo thành liên minh B-C để đấu với đội A.

Nhưng bây giờ chỉ còn môn Baransu janbu nữa thôi. Đội B-C đang phân vân không biết ai tham gia trò này thì một bóng người đã vụt lên đứng trên cọc. Đó chính là Hibari Kyouya.

"Đúng như mình dự đoán, cô bé đó tham gia trò này." Hắc ta lẩm bẩm, nhìn sang cọc xuất phát của đối thủ. Sena đã bước lên đó, cô đứng rất vững, mắt xoáy sâu vào đối thủ.

_ Đây! Cô bé, chúng ta đấu lại nhé?- Hibari mỉm cười nhìn đứa con gái duy nhất có thể chạm vào mình, vẻ khiêu chiến.

_ Ô! Sao lại không nhỉ? Chúng ta cùng suy nghĩ rồi đó!- Sena đáp lại. Cô vẫn đang ôm mối thù lần trước, định đến khiêu chiến tên này, ai ngờ hắc vác xác tới ngỏ lời trước, tốt thôi.

Hibari thủ thế, cầm hai thanh Tonfa làm bằng sắt.

_ Nếu tôi không sử dụng vũ khí, chắc trận đấu không công bằng.- Sena nói rồi quay sang Reborn, cho tôi mượn Leon. Con tắc kè biến thành một ngọn giáo với phần tay cầm được điêu khắc vô cùng tinh tế, đầu ngọn giáo lóe sáng, sắc ngọt. Sena khẽ mỉm cười gian xảo.

Sát khí của cả hai bốc lên khiến tất cả mọi người có mặt ở đây đều lạnh sống lưng. Ông trọng tài run rẩy:

_ Bắt...bắt đầu!

Vụt! Vụt!

Hai thân ảnh lao vào nhau với tốc độ không phải là người bình thường. Khán giả chỉ thấy hai bóng đen mờ mờ ảo ảo và tiếng kim loại va chạm vào nhau. Bây giờ là đoạn tua chậm lại nè!

Sena và Hibari di chuyển nhanh như chớp trên những chiếc cọc nhỏ và dài. Khi tiến lại gần nhau, Sena chọn cách tấn công trước. Cô nhảy lên cao, lấy đà lao xuống, đầu ngọn giáo chìa thẳng vào Hibari, ngọn giáo xé toạc màn không khí, đâm thẳng đến mục tiêu. Rất nhanh chóng, Hibari chặn lại bằng cây Tonfa của mình. Đúng như dự đoán của bản thân, Sena khẽ mỉm cười, giơ cao chân, tổng thẳng vào chân thủy Hibari. Do bị tác động một lực rất lớn, hắc ta bay ra xa khỏi cô. Hibari nhanh chóng đáp lên một chiếc cọc gỗ. Sena thì khác. Khi cô đánh Hibari, cô đã rút lại cây giáo. Bây giờ, cô đang đứng trên ngọn giáo, còn ngọn giáo thì cắm sâu xuống đất, cô vẫn đứng nguyên vị trí lúc này.

Cả hai khẽ nhếch môi, nở nụ cười bí hiểm. Cái thời gian nghỉ ngơi này chỉ tròn 0.3 giây, sau đó, Hibari tiến lại gần Sena với tốc độ không tưởng. Hắc ta định thụi một cú vào bụng cô, nhưng có lẽ Sena lường trước được, cô lấy ngọn giáo đỡ lấy, di chuyển đến một cây cọc gần đó để đứng. Hibari lại dùng cánh tay kia móc dưới lên, đánh một cú vào cằm Sena. Tuy nhiên, do cô cầm nghiêng ngọn giáo nên thân của nó chặn cú móc hàm của hắc ta lại. Sena bây giờ mới phản công. Khi chặn được cú đó rồi, cô dùng một tay, đâm thẳng vào mặt Hibari. Nhưng rất tiếc, hắc ta nghiêng người và tránh được, đồng thời rút hai cây Tonfa về, sau đó đá vào bụng Sena. Cô lùi lại, nhảy xa khỏi hắc ta và đáp lên một cọc gỗ. Lúc bây giờ, Hibari mới hạ chân xuống. Vì bây giờ cả hai đều dừng lại nên khán giả mới có thể thấy được rõ hai người họ. Tất cả trở mắt nhìn Sena và Hibari. Trận vụ đánh kia chỉ xảy ra trong hơn 1.5 giây, ai cũng ngạc nhiên hết sức. Hiệu trưởng thấy vụ này không ổn, bảo người của tổ Ki luật lên can ngăn trước khi có chuyện lớn xảy ra.

Hai người gồm Kasukabe- tổ phó và một thành viên lớp 12 lên "Chiến trận" lại gần can thiệp. Tuy nhiên, gián đoạn một trận đấu là điều vô cùng cấm kỵ với Hibari, cậu ta xoay cây Tonfa đập trúng cái tên học lớp 12 kia, hắc ta bất tỉnh ngay tức khắc. Kasukabe đến gần Sena, nói:

_ Cô là người duy nhất từ trước tới giờ làm Tổ trưởng trở nên cuồng chiến hơn hắc. Nhưng tốt nhất là không nên đánh nhau với anh ấy.

Sena là người biết suy nghĩ. Cô biết rằng cơ hội thắng của mình chẳng là bao nhiêu, nhưng khi đánh nhau với Hibari lại khiến máu trong người cô rạo rực hẳn lên, giống như cảm giác thích thú và hồi hộp đang tuôn trào. Nếu bây giờ mà thua, chắc chắn sẽ không có cơ hội đánh nhau lần nữa với anh ta. Hơn nữa, lúc cô mượn tạm con Leon, Reborn đã tỏ vẻ không hề hài lòng. Cô bèn tiến lại gần Hibari, không hề vương một chút sát khí, nên hẳn ta cũng không hề động thủ. Cô lướt qua người Hibari, nói nhỏ:

_ Bây giờ nếu đầu tiếp tôi sẽ thua, nhưng, cứ đợi đi, sẽ có một ngày, tôi sẽ khiến anh sống không bằng chết.

Hibari hừ mạnh, cậu ta biết Kasukabe đã ngăn Sena, cậu cũng biết Sena là người suy nghĩ thấu đáo và quyết đoán, bây giờ mà đòi đầu chắc chắn sẽ không có sát khí nữa, như vậy thì chán lắm. Hibari đáp lại, vẻ rất mỉa mai:

_ Vậy thì tôi sẽ chờ đến ngày đó, nhóc con ạ.

Cả hai đều nhảy xuống cọc gỗ cùng một lúc nên không biết ai thắng, ai thua.

Sena bỏ đi, kìm lại sát khí khi nghe Hibari nói. Đang lúc về nhà, Reborn xuất hiện, cậu ta nói:

_ Cô muốn mạnh hơn vì Hibari đúng không?

Sena khẽ gật đầu, đưa con Leon trả lại cho Reborn. Cậu ta mỉm cười: "Hibari sẽ là một nhân vật quan trọng để thúc đẩy sự tiến bộ của Sena, phải cho cậu ta vào gia đình mới được." rồi biến mất.

Bắt đầu từ lúc đó, Sena đã trở nên mạnh hơn hẳn. Chắc vì muốn hạ gục Hibari, bắt hẳn ta tâm phục khẩu phục. Nhưng đâu chỉ có Sena, Hibari cũng càng ngày càng mạnh hơn, chắc vì không muốn thua một con nhóc học tiểu học, thua chắc nhục nhã chết mất. Hibari vốn có cái tôi rất lớn mà.

Bạn đang đọc truyện *Boss Mollusco- Cuộc Chiến Mafia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Lần Đầu Tiên Giết Người

Chap 17: Lần đầu tiên giết người._ Oái!

Sena hoảng hốt khi thấy phòng mình bị lục tung lên. Và cô giật mình khi thấy tên trộm đứng lù lù trước mặt cô. Hẳn ta nghe thấy tiếng động, quay người lại. Sena lùi vào tường, chuẩn bị cho sự tấn công của tên trộm đồ. Hẳn tiến lại gần Sena, cứ ngỡ hẳn tấn công, hoá ra hẳn đổ sập xuống, đè lên cô. Sena hoàn hồn, nhảy ra, cô cảm thấy có cái gì đó nhộp nhộp, âm ẩm dính trên quần áo ngủ của mình. Cô nhìn xuống, hoảng sợ. Đó là máu, chắc chắn không phải của cô, vậy là.....

Sena lại gần tên trộm, thấy rõ, những dòng máu đỏ tươi, nóng hổi chảy ra, dính trên tấm đệm màu trắng của cô. Máu đó, là của tên trộm. Không lẽ....

_ Chúc mừng, cuối cùng bản năng sát thủ của cô cũng thức tỉnh. Giỏi lắm, Sena.- Reborn từ đâu xuất hiện, vỗ tay khen ngợi cô.

_ Há?- Sena nghiêng đầu, tỏ vẻ không hiểu lắm.

_ Gì nữa, cô đã giết hẳn còn gì. Không nhìn thấy khẩu súng trên tay cô sao?

_ !!!

_ Trong lúc ngủ, theo bản năng, cô đã lấy súng của tôi bắn chết hẳn ta còn gì!

Sena nhìn tay mình. Cô đang cầm một khẩu súng lục, bóng súng màu đen, có khắc hai chữ: Hitman Reborn. Sena run run, thả cái súng xuống đất, đừng nói là cô đã giết người đấy nhé.... Có trong mơ cũng không tưởng đến. Cô, cô đã giết người thật sao. Mặt Sena tái đi, bây giờ, cô hiểu được cảm giác run sợ là gì rồi. Làm sao bây giờ? Sena ôm lấy đôi vai gầy đang run rẩy, ngồi sập xuống. Nghĩ ngợi gì đó, cô lại kiểm tra tên trộm còn sống hay không. Coi nào, không thờ, đồng tử mở to, tim không đập, chắc chắn là chết rồi. Mặt Sena tối sầm.

Vừa lúc đó, Haru bước vào phòng Sena, tươi cười:

_ Chào buổi sáng! Khỏe không, Sena?

Sena ngược nhìn Haru, khẽ nói:

_ Haru?

Thấy sắc mặt Sena không được tốt, cô lại gần, nhẹ nhàng hỏi:

_ Hahi, có chuyện gì vậy?

Sena không nói gì, chỉ tay về phía người đàn ông mặc đồ đen đang gục trên giường, cánh tay run lên.

_ Sena đã giết người đó, Haru ạ.- Reborn mỉm cười nói về vô cùng hài lòng.

_ Hahi? Cái gì cơ?- Haru choáng váng, ngã bệt xuống đất, nhìn Sena một cách sợ hãi- Sena, có...có thật là thế không?

Sena im lặng, cơ thể như bị rút hết sức sống.

Thật đấy, có thể khi lên sàn đấu, cô sẽ không nương tay với đối thủ để thể hiện sự tôn trọng, đôi lúc, cô còn đánh họ chảy cả máu mũi, hay gãy xương sườn cho dù có đồ bảo hộ, cô tiếp xúc với nhiều cái cảnh máu me nhiều lắm rồi, nhưng khi tiếp xúc với chất lỏng đỏ tươi của con người mà cô giết, quả là không thể tởm hơn được nữa.

Ngay lúc này lại có thêm hai người tới nhà Sena chơi. Đó là Yamamoto và Gokudera. Vừa bước vào phòng, đập vào mắt họ là khuôn mặt trắng bệch của hai cô gái. Gokudera lại gần Sena, hốt hoảng:

_ Đệ Thập! Có chuyện gì vậy?

Đôi vai gầy của Sena run run, cô ngước mặt lên nhìn Gokudera, miệng lắp bắp:

_ Go...Gokudera, tớ, tớ giết người rồi...

_ Cái gì?

Cả Yamamoto và Gokudera đồng thanh hét lên.

_ Không sao đâu, chắc gì hấn đã chết. Bình tĩnh nào.- Yamamoto an ủi Sena.

Bây giờ trước mặt bọn họ, Sena không phải là một đứa con gái mạnh mẽ như mọi lần nữa, hóa ra, cô cũng chỉ là con gái như bao người, yếu đuối lắm. Sena cũng bất ngờ trước cảm xúc của bản thân. Cô không mạnh mẽ như cô vẫn nghĩ. Nước mắt lăn dài trên khuôn mặt Sena. Đây là lần đầu tiên sau suốt 7 năm cô mới khóc. Kể từ năm lên 5 tuổi, cô đã tự hứa với bản thân rằng không bao giờ rơi nước mắt, vậy mà bây giờ.... Trái tim cô quả là nhỏ bé và yếu đuối vô cùng. Mạnh mẽ ư? Có lẽ, cô không thể.

Gokudera và Yamamoto nhìn Sena mà choáng váng. Họ không thể ngờ rằng, trước mặt họ bây giờ là Sena. Trong mắt cả hai người, Sena là người mạnh mẽ nhất quả đất. Bây giờ thì sao? Gokudera và Yamamoto không tin được vào mắt mình nữa, đối diện với hai người là hình ảnh một cô gái nhỏ bé, yếu đuối, cần được yêu thương và che chở.

_ Tôi gọi bác sĩ đến đây!- Reborn cắt ngang dòng suy nghĩ của bọn họ, tay chỉ vào cái tên đang say mèm

_ Hừm, coi nào!- Dr Shamal đặt tay vào ngực Haru, vẽ đăm chiêu rồi rút ra kết luận- Cô bé đâu có bệnh tật gì.

Haru bất ngờ bị.... giật mình, tung một cú đấm vào tên bác sĩ biến thái nhất mọi thời đại.

_ Tôi không bảo khám cho cô bé đó. Khám cho cái tên nằm trên giường kia!- Reborn nói xen vào.

_ Hừm, các người quên à? Tôi không khám cho đàn ông!- Tay bác sĩ nói khiến tất cả ngoại trừ Reborn tức điên.

_ Ủi nhì, tôi quên mất!- Reborn ngây thơ nói.

Sena bây giờ chẳng còn tâm trạng mà buồn lo hay sợ hãi nữa(Con người đúng là dễ thay đổi thật!), gào lên:

_ Cậu có tình hả?

Sau khi Dr Shamal rời đi, Gokudera mới lên tiếng:

_ Tính biến thái của thằng cha đó vẫn không thay đổi!

_ Cậu quen hấn sao?- Sena nhìn cậu dò xét.

_ Hồi trước, hấn ta hay đến các bữa tiệc của gia đình tôi. Mỗi lần đến, hấn ta lại dẫn một cô gái theo. Khi nào tôi hỏi cô gái ấy là ai thì hấn toàn trả lời: " Em gái tôi" nên thành ra, hồi đó tôi cứ ngỡ rằng hấn ta có 67 chị em gái lận.

_ Hahaha, Gokudera đúng là ngây thơ thật!- Yamamoto bật cười.

_ Im ngay, tên mê bóng chày chết tiệt!- Gokudera đập chát.

_ Cái xác này thì tính sao?- Sena có vẻ như đã bình tâm lại, lấy được cái vỏ bọc mạnh mẽ như lúc đầu.

Reborn trả lời:

_ Tôi đã nhờ một người đến thủ tiêu cái này. Người đó chắc sắp đến rồi.

Reborn vừa dứt lời, tất cả đều nghe thấy tiếng xe phân khối lớn lại gần. Chủ nhân của chiếc xe lấy đã nhảy lên, ngồi chễm chệ trên cửa sổ phòng Sena.

_ Anh Hibari!- Sena thốt lên.

_ Chào!

_ Người đến đây làm gì?- Gokudera đứng chắn trước mặt Sena.

_ Đừng hiểu nhầm! Tôi không đến đây để khiêu chiến, chỉ là thực hiện giao kèo thôi.

_ Giao kèo?

Reborn bỗng xen ngang:

_ Bọn tôi đợi cậu này giờ đó!

_ Hmmmm, để coi nào...- Hibari lại gần cái xác, xem xét chút ít rồi quay sang Sena- Ok, tôi có thể xử lý cái xác này cho cô.

_ Hà?- Sena ngu ngơ hỏi.

Không nói nhiều, Hibari nhảy xuống cái xe của mình, nói vọng lên:

_ Tôi sẽ đưa vài người của tổ Kỉ luật đến để thủ tiêu cái này.

_ Anh dùng người của tổ Kỉ luật để che giấu một vụ giết người hả?- Sena sốc nặng.

_ Làm ơn tránh ra, Đệ Thập, tôi phải xử lý hẩn.

Gokudera nói rồi ném một loạt bom mini về phía Tổ trưởng tổ Kỉ Luật. Hẩn ta tránh được ngon lành, dùng Tonfa hất tung cái mớ bom đó về phía phòng của Sena.

Bùm!

Một tiếng nổ lớn vang lên, phong của Sena bừa bọn không thể tả được.

Yamamoto kéo Sena đứng dậy, phui phui quần áo rồi hỏi:

_ Gokudera, cậu vẫn mang theo pháo bông à?

_ Đồ ngốc! Đây không phải là pháo bông!- Gokudera tức tối cãi lại.

_ Mọi người ơi... cái xác biến mất rồi!- Haru hoảng hốt, chỉ vào cái giường trống không, chỉ có một vũng máu.

_ Cái gì?- Tất cả đồng thanh hét lên. Cái xác đó sao lại biến mất được? Vụ nổ có to đến mức thủ tiêu cả cái xác to đùng thế đâu.

_ Phù may quá! Tôi tưởng chết thật rồi cơ.

Cái xác lúc nãy đứng dậy tươi cười nói.

_ Oai! Xác sống!- Haru hét toáng lên.

_ Bình tĩnh nào!- Reborn từ tốn nói- Đây là Moretti- chuyên gia giả chết. Moretti là một chuyên viên giả chết nhà Mollusco, cậu ta có một kĩ thuật là "Addio" có thể làm tim ngừng đập và rơi vào trạng thái chết giả. Tôi đã dàn dựng việc cậu cầm súng bắn Moretti cho vui ấy mà!

_ Cái gì?- Sena tức tối.

Moretti lên tiếng:

_ Chẳng mấy khi được gặp mặt ứng cử viên Đệ Thập, tôi định khoe kĩ thuật của mình ấy mà.

_ Hết trò rồi hả?- Sena gào lên, bỗng thấy người mềm nhũn, thật là, cô chẳng còn sức mà tức điên lên với Reborn và Moretti nữa.

Bạn đang đọc truyện *Boss Mollusco- Cuộc Chiến Mafia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Chiến Mã Dino

Chap 18: Chiến mã Dino_ Oáp!

Sena ngáp ngắn ngáp dài, cất bước về nhà, tay cầm một hộp bánh ngọt cô tự làm trong giờ Nữ công gia chánh. (Giờ thì không trốn học nữa ha?)

Vừa rẽ vào con phố nhỏ để về nhà, Sena choáng ngợp. Phía cổng nhà cô là một lũ.....(Chẳng biết gọi là gì) mặc những bộ Vest đen, mặt trông rất nghiêm nghị. Lại gần, Sena chột chột vào vai một tên cao như 2 mét, nói:

_ Làm ơn tránh ra để tôi còn vào nhà!

_ Không!- Tên đó khoát tay- Chỉ người nhà Sawada mới được vào.

_ Haizzzzz... Thì tôi là người nhà Sawada mà.- Sena thở dài, chắc chắn Reborn lại bày trò gì đây.

_ Oái!- Mặt tên đó biến sắc- Là ngài sao?

Vừa dứt lời, hàng chục tên đô con đó rẽ lối, cúi đầu cung kính mời Sena vào nhà.

_ Reborn, là do cậu bày trò đúng không?

Sena đập cánh cửa, bay vào phòng mình, hét lớn.

_ !!!

Cô ngạc nhiên " Trong phòng cũng có mấy tên này sao?" Đúng là trong phòng cô cũng có mấy tên mặc vest đen, cao to, vạm vỡ. Mấy tên này mà đề trúng chắc cô chết ngay tức khắc, đảm bảo cái xác bẹp dí luôn cho coi.

Reborn ngồi trên bàn học của Sena, nhâm nhi tách trà, nói:

_ Đợi cô này giờ.

_ Chuyện này là sao?- Sena nhú mày nhìn thẳng nhóc trước mặt.

Bỗng một tiếng nói trầm ấm vang lên, chiếc ghế da vốn không có trong phòng của Sena(Chắc tên nào đem đến) xoay lại, một con người ngồi chễm chệ trên đó liếc nhìn cô:

_ Chào Boss nhà Vongola. Tôi lặn lội từ xa đến thăm em đây. Tôi... là Boss thứ 10 nhà Cavalone.

Tên đó xoay người, đôi mắt xoáy sâu vào Sena. Bây giờ cô có thể nhìn rõ cái tên Boss Cavalone này.

Chắc tên này là một mỹ nam luôn đó! Coi nào...

Mái tóc vàng đầy ngẫu hứng...

Ánh mắt ngang tàng...

Một nụ cười ngạo nghễ...

Sena thầm đánh giá anh chàng này. Tầm 20 tuổi, thuộc dạng người phóng khoáng(Nhưng chắc không phóng túng). Từng đường nét trên khuôn mặt, bờ vai, cánh tay đều đẹp một cách kì lạ, hoàn hảo từ đỉnh đầu xuống gót chân, tựa như một tác phẩm nghệ thuật tạc từ đá cẩm thạch vậy. Tên này còn đẹp gấp mấy lần Gokudera và Yamamoto. Về đẹp của tên boss này là sự pha trộn tuyệt diệu về điển trai mỹ nam tử và đáng vẻ khỏe khoắn mạnh mẽ đầy nam tính. Sena thề rằng anh ta có thể giết chết lũ con gái với một nụ cười băng quơ. Anh có hình xăm kéo dài từ bả vai đến mu bàn tay.

_ Hừm...- Anh ta nhú mày nhìn Sena- Kiểu này làm Boss thì OK, nhưng là một cô gái bình thường thì chắc không được. Nhìn là biết bạo lực, không hiền lành, ánh mắt như dã thú...

Boss Cavallone nói chưa xong, Sena lại gần, túm cổ áo anh ta, giận dữ nói:

_ Phê bình xong chưa?

Không tức mới lạ à nha. Bị chê bởi một người lần đầu tiên gặp, chê gì thì không chê, lại nói cô không giống con gái, thật là muốn bùng nổ luôn!

_ Biết mà! Bạo lực ghê!- Tên đó nói, chụp lấy cánh tay gầy guộc săn chắc của Sena đang xốc cổ áo mình, nhanh chóng lật ngược tình thế. Chẳng biết như thế nào, Sena nằm sòng soài trên sàn nhà, tên đó đè lên người cô.

"Nhanh quá! Mình không kịp phản ứng!" Sena nhìn anh ta cúi gập, giọng nói sắc mùi sát ý:

_ Bỏ tôi ra!

_ Ủi, bỏ liền!- Tên boss hoảng hốt, tránh ra xa cô- Con gái gì mà đáng sợ thế không biết!

Cảm thấy một khí lạnh không hề nhẹ, anh ta quay lại nhìn cô. Mặt Sena bây giờ không thể tả nổi, sát khí ngùn ngụt.

_ Xin lỗi!- Anh ta gãi đầu- Tôi là Dino, sư huynh của em!

_ Sư huynh?- Sena đã thu hồi sát khí, nghiêng đầu thắc mắc.

_ Trước khi tới đây, tôi đã dạy dỗ Dino mà!- Reborn lên tiếng.

_ Nhờ Reborn mà tôi đã trở thành Boss với hơn 5000 người dưới trướng. Nói thật, tôi muốn học hỏi thêm ở cậu ta nữa nhưng chịu thôi, cậu ta phải dạy cho em mà!

Bỗng, Lambo chạy vào phòng, hét lớn:

_ Đò Reborn ngu ngốc!

Rồi lấy ra hai quả lựu đạn, ném về phía Reborn. Cậu ta nhanh chóng tránh ra, hai quả lựu đạn bay ra ngoài cửa sổ.

"Hình như, bên ngoài có..." Sena chưa kịp làm gì, Dino đã nhảy ra khỏi cửa sổ, lấy ra chiếc roi da màu đen.

Vút!

Dino vung roi, chiếc roi quất lấy hai quả lựu đạn và hất tung chúng lên trời.

_ Lại Boss bày trò!

_ Lúc nào cũng hù chúng tôi!

....

Đám người mặc Vest đen kia là thuộc hạ của Dino cười nói vui vẻ. Dino hơi ngượng:

_ Lần này thì khác.

_ Khá đấy!- Sena lẩm bẩm.

Reborn xuất hiện bên cạnh Sena, nói tự hào:

_ Hiểu chưa? Một vị boss thì luôn sẵn sàng bảo vệ đồng đội.- Rồi nói to về phía Dino- Bảo thuộc hạ của cậu về đi. Hôm nay ở lại chơi!

_ Ủ!

Dino vừa nói xong, các thuộc hạ đã tản về, vui vẻ:

_ Boss mà ở với Reborn thì yên tâm rồi.

_ Ôi, trút được gánh nặng rồi!

.....

_ Máy người thật là....- Dino tỏ vẻ không vui, rồi ngẩng đầu lên- Cho Đệ Thập Vongola một lời khuyên cũng tốt!

_ Xì! Tôi thêm vào!- Sena xì một cái rồ to rồi xuống nhà phụ mẹ nấu ăn.

Buổi tối.

Sau khi ăn xong, Sena phát hiện ra hai điều vô cùng thú vị là khi không có thuốc hạ ở bên, Dino vô cùng hậu đậu và Dino có một con rùa mai đá tên Enzo nhỏ làm thú cưng, khi ngâm nước, nó sẽ phình to ra. Chính vì thế mà khoảng 2 phút sau khi tắm xong, Sena phát hiện ra con Enzo đã gặm nát bồn tắm, còn tên chủ nhân của nó thì không biết gì.

Vì nhà Sena vốn nhỏ và không có phòng cho khách, nên Dino nằm chung với Sena, cũng may là giường cô khá là rộng. Không biết ngủ bao lâu, Sena ôm lấy Dino, gục đầu vào lòng anh, cảm nhận được cái hơi ấm mà cô vốn thiếu từ lâu. Dino giống như cha của cô, không, mới trẻ thế nên chắc là anh thôi, anh của Sena.

Dù mạnh cỡ nào thì Sena vẫn là một đứa trẻ, thậm chí chỉ là một đứa con gái. Cô cũng cần tình thương như bao người. Hơi ấm của Dino bao trùm lấy cơ thể Sena, lấp đầy những khoảng trống tình thương, mà cô không có được từ người cha. Trong mơ, cô khẽ mỉm cười, hình ảnh của cha hiện lên khiến cô cảm thấy ấm áp hơn bao giờ hết.

Bạn đang đọc truyện *Boss Mollusco- Cuộc Chiến Mafia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Lại Là Dino

Chap 19: Lại là Dino _ Chào mẹ con đi học!- Sena hôn má Mama rồi ra khỏi nhà.

"Haizzzz, muộn học mất, cũng tại con rùa Enzo của tên Dino hậu đậu kia." Cô thầm trách mắng sư huynh của mình. Nói là sư huynh nhưng cô vẫn chưa công nhận điều đó, chỉ có Dino và Reborn tự ngộ nhận đấy chứ!

Vừa ra khỏi cửa, Sena nhảy dựng lên "Lại mấy tên men in black này, bộ không thấy mặt boss là chúng không chịu được hả?"

_ Chào buổi sáng, Đệ Thập Mollusco- Một tên đứng trước mặt Sena cung kính cúi đầu

_ Chào! Dino của mấy người đang..

_ Sao mấy người lại ở đây hết thế? Ta có bảo mấy người đến đón ta đâu

Dino xuất hiện với mái tóc rối bời, quần áo có chút xộc xệch, chặn ngang họng của Sena. Cô ghét nhất là khi mình đang nói mà bị người khác xen vào nên lại gần Dino, kí một quả vào đầu anh ta. Dino ôm đầu, bĩu môi:

_ Con gái gì mà bạo lực thế?- Rồi quay sang đám thuốc hạ- Ai bảo mấy người tới đón ta?

Một men in black lên tiếng:

_ Ai đến đón Boss, chỉ là tôi đi dạo chơi và dừng chân tại đây thôi.

_ Tôi cũng thế

_ Tôi cũng vậy

.....

Đám thuốc hạ nhao nhao cả lên

_ Từ cái khách sạn đối diện nhà ga hả?- Dino nghi ngờ

"Ồ, hán ta được nhiều người yêu mến nhỉ?" Sena nghĩ thầm

_ Chào buổi sáng, Đệ Thập!

Gokudera đột ngột xuất hiện khiến Sena giật cả mình. Cậu ta gập người, chào cô

_ Hơ...Gokudera, buổi sáng tốt lành- Sena đáp lại- Sao cậu đến đây?

_ Tôi dậy hơi sớm nên đi dạo và dừng chân tại đây

" Xạo ghê! Đi từ cái chung cư cách đây hơn 4 km hả?" Sena lẩm bẩm

_ Máy gã này là ai thế?- Gokudera nhìn những Men in black dè chừng

_ Hey, Hayato 'bom khói', đây là lần đầu tiên chúng ta gặp nhau nhỉ?- Dino cắt ngang cuộc đối thoại của hai cô cậu học sinh khiến Sena phát cáu

Gokudera liếc nhìn Dino, giật mình:

_ Hình xăm đó...Chiến mã Dino?

_ Hey, Gokudera, Sena!- Yamamoto khoác vai hai người từ phía sau

_ Yamamoto, chào buổi sáng

_ Tự tập làm gì thế? Sắp muộn học rồi đấy!- Yamamoto nhìn đồng hồ đeo tay

_ Vậy hả? Bọn mình đi thôi

Sena nói rồi kéo Yamamoto và Gokudera đi.

_ Thấy sao? Hai trong số những người nhà Sena đấy!- Reborn từ đâu xuất hiện, mỉm cười nhìn Dino nói

_ Toàn một lũ trẻ con. Nhìn chúng mà tôi nhớ lại ngày xưa. Dù sao thì... điều quan trọng nhất trong một nhà là tin tưởng lẫn nhau. Chưa thấy điều đó, tôi chưa công nhận

_ Vậy sao cậ không thử họ đi

_ Thử sao?

_ Dino đã làm thế thật sao?- Sena trở mắt nhìn Gokudera

_ Ừm, hẳn ta đã xây dựng lại cấu trúc tài chính đã bị hủy hoại bởi các thế hệ trước. Bây giờ nhà Cavallone có sức ảnh hưởng lớn thứ 3 trong liên minh Mafia.- Gokudera giải thích

_ Giới đây chứ

_ Dù sao thì tôi vẫn ghét hẳn ta.

_ Tại sao?

_ Bất cứ kẻ nào lớn tuổi hơn tôi đều là kẻ thù của tôi cả

" Phân vùng kẻ thù rộng quá ta" Sena nghĩ thầm

_ Này, Sena. Từ nãy giờ, hai cậu cứ nói gì về Mafia thế? Đó là công ti của chú cậu à?

_ Sặc, sao cậu có thể nghĩ thế, mà hẳn ta là chú tở hồi nào?- Rất nhiều vạch hắc tuyến trải dài trên khuôn mặt Sena. Yamamoto ngại thẹn quá chừng.

Bỗng một chiếc xe ô tô dừng lại bên cạnh đám Sena, một sợi dây thừng được thò ra và quấn lấy Sena, lôi cô vào trong xe. Cô chẳng kịp phản ứng.

_ Đệ Thập

_ Se...Sena

Yamamoto và Gokudera phải mất 1 giây sau mới hoảng hồn

Reborn từ đâu xuất hiện, nói:

_ Bọn chúng là Yakuza tên Momokyokai kiểm soát khu vực này, hai cậu không có cơ hội thắng đâu, chúng là băng đảng xã hội đen khá lớn mạnh đấy, để cho cảnh sát đi

_ Làm như tôi sẽ bỏ mặc chuyện này được ấy

_ Nhóc, gọi cảnh sát hộ anh nhé

Yamamoto và Gokudera lao đi

Hai phút sau, chiếc xe bắt cóc Sena xuất hiện sau lưng Reborn

_ Làm gì thế?- Sena tỏ vẻ khó chịu khi xuống xe

_ Xin lỗi, xin lỗi, anh chỉ thử 'nhà' em chút thôi mà- Dino chấp tay lấy Sena

_ Thử?

_ Em rất may mắn đấy, Sena. Thời bây giờ chẳng mấy ai lo cho boss của mình như thế đâu. Dù có hơi vội vàng nhưng họ đã không bỏ mặc em cho cảnh sát. Mà, băng Momokiyokai không có thật đâu, họ sẽ quay về sớm thôi

_ Quên nói với hai người- Reborn lộ rõ vẻ nham hiểm- Băng đó có thật đấy. Họ là Yakuza quản lí khu vực này

_ Cái gì? Reborn! Đối phương là Yakuza đó! Hai người họ sẽ gặp nguy đó- Dino hét lên rồi kéo tay Sena đuổi theo Gokudera và Yamamoto.

Sena vẫn tỉnh bơ. Cô biết thực lực của họ chứ. Chắc chắn người bị gì không phải là Yamamoto và Gokudera mà là lũ Yakuza đó. Đến nơi, quả không ngoài dự đoán, hai tên này đã hạ gục toàn bộ. Thấy Sena vẫn bình an, họ mới thôi hành hạ cái lũ đó.

_ Wa, mạnh thật đấy! Em quả là may mắn khi có họ, Sena ạ- Dino nhìn Sena về thán phục

" Có lẽ thế. Trên phương diện là một người bạn, mình rất tự hào về Gokudera và Yamamoto" Sena trầm nghĩ

Xong cái vụ này, băng Momokiyokai đã hoàn toàn biến mất khỏi khu vực đó.

Hề nhò! Oceany đã tái xuất. Mấy tháng nay bạn ôn thi tiếng anh nên không có viết được. Oceany Sẽ không bỏ truyện đâu, mong các bạn cũng thế

Bạn đang đọc truyện *Boss Mollusco- Cuộc Chiến Mafia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Mất Đi Sức Mạnh

Chap 20: Mất đi sức mạnhSena đi dạo quanh bờ sông của thành phố. Một ngày nhàn rồi không bị Reborn, Gokudera, Yamamoto hay Dino tàn phá. Đơn giản là vì Reborn cho cô nghỉ học một ngày, Gokudera thì đi bảo dưỡng thuốc nổ, Yamamoto về quê với bố, còn Dino hậu đậu đi mua đồ cùng với thuộc hạ. Thật thành thoi a, lâu lắm mới có ngày như thế. Từ khi Reborn đến, cậu ta kéo theo hàng loạt người kì lạ theo, luôn làm phiền Sena. Đang thưởng thức cái không gian mát lạnh của tiết trời mùa thu, cô bỗng bị một tiếng nói làm phiền:

_ Xin lỗi

Một chàng trai chắc tầm tầm tuổi Dino đứng trước mặt Sena, rụt rè hỏi

_ Gì?

_ Cậu có biết chung cư Rolan ở đâu không?

_ Chung cư Rolan? Ah, cậu đi thẳng, đến khi thấy tiệm bánh Jackson, cậu rẽ phải rồi đi một đoạn nữa là tới

_ Cảm..cảm ơn

_ Cần tôi dẫn đi không? Đẳng nào tôi cũng định tới tiệm bánh ở gần đó

_ Vậy thì hay quá- Chàng trai tỏ vẻ vui mừng.

Vừa đi, hai người vừa nói chuyện vui vẻ. Sena biết được rằng cậu ta là Ron Waslay, sinh viên năm nhất của đại học Oxford, là con lai Á- Âu, cậu ta về Nhật Bản để thăm mẹ, nhưng lại lạc đường. Nghe nói, Ron sang Anh với bố khi mới 5 tuổi, nên không còn nhớ rõ về đường xá ở Namimori này.

Lúc băng qua đường, Ron không nhìn đèn giao thông nên cứ thế mà đi

Bíp! Bíp!

Còi ô tô vang lên thật to, khiến cậu ta hoảng hồn. Nhưng do quá rối, nên Ron không nhúc nhích nổi

_ Ron, cẩn thận!

Sena lao ra, đẩy Ron qua đường, mình cô lãnh trọn cú đụng xe, bị hất văng ra xa khoảng 10m. Sena nằm sõng soài trên mặt đường, máu chảy nhiều đến nỗi nhuộm đỏ cả mái tóc bạch kim và chiếc áo sơ mi trắng. Ron vẫn bất động, cậu ta vẫn còn bàng hoàng trước việc này.

_ Sena!

Hibari đang tuần tra đường phố, bỗng nhìn thấy Sena, liền vội vàng lại gần. Hắn ta bế xốc Sena lên, nhanh chóng đưa cô vào bệnh viện, cũng may là bệnh viện Nanimori ở gần đó.

1 giờ đồng hồ sau

Cả Yamamoto, Gokudera và Dino đều tập trung trước phòng phẫu thuật, mặt mũi tối sầm, cứ đi đi lại lại, ai cũng lo lắng cho Sena. Ron thì ngồi thẫn thờ trên băng ghế. Cậu ta thật sự rất sốc. Vừa mới về nước đã gây tai họa. Còn Hibari, tên đó sau khi gọi điện cho Gokudera thì đã biến đâu mất.

Chiếc đèn phòng phẫu thuật chuyển thành màu xanh, bác sĩ bước ra ngoài với khuôn mặt không mấy vui vẻ.

_ Đệ Thập sao rồi?

_ Đệ Thập? Nếu cậu nói cô bé đó thì... Tôi rất xin lỗi...

_ Há? Ngươi nói cái gì?

_ Chúng tôi đã cố hết sức nhưng... Các tế bào trong cơ thể cô bé cứ chống lại sự tác động của các loại thuốc, hay bất kì sự va chạm nào của chúng tôi. Nếu động vào, nó tiết ra một loại dịch nhầy chứa axit làm bị thương các bác sĩ... Tôi chưa từng thấy trường hợp nào như thế này... Các cậu có thể gặp cô bé lần cuối

Gokudera, Yamamoto và Dino lao vào phòng cấp cứu.

_ Đệ Thập, Đệ Thập- Gokudera hét hoảng nhìn Sena, nắm chặt lấy tay cô, quỳ xuống- Nếu tôi không để ngài đi một mình thì...

_ Tránh ra

Hibari bước vào, hất ngã Gokudera, xốc cổ áo Sena:

_ Cô là con mồi của tôi, cô phải chết dưới tay tôi

Nói rồi cậu ta tháo băng bịt mắt của Sena, để lộ ra con mắt màu đỏ rực ấy, Hibari dùng hai ngón tay móc con mắt đó ra. Con mắt đó bỗng phát sáng, rồi nằm vòn vện trong tay cậu. Hibari cắt nó vào một cái hộp rồi tự cứa tay mình bằng một con dao phẫu thuật. Từng giọt máu đỏ tươi nhỏ vào hốc mắt trống rỗng của Sena. Hai phút sau, máu ngừng chảy, cũng là lúc Sena gào thét và quằn quại trong đau đớn. Cô bám chặt vào Hibari, chặt đến nỗi cánh tay hắn ta tứa máu, nhưng Hibari vẫn đứng im. Một lúc sau, Sena lịm đi, và Hibari cũng rời khỏi đó

_ Ngài Reborn, chuyện này là sao?

_ Nói ngắn gọn nhé. Con mắt phải của Sena là bắt nguồn của tất cả sức mạnh. Khi cơ thể bị tổn thương, nó sẽ hoạt động mạnh để bảo vệ cơ thể khỏi những va chạm khác. Hibari đã lấy nó ra để Sena có thể tự phục hồi, tuy nhiên, cô ấy sẽ mất tất cả sức mạnh đã có. Và cậu ta đã chia sẻ nửa con mắt phải của mình cho Sena qua máu. Các cậu nên cảm ơn cậu ta. Mà thôi, bây giờ chắc các cậu mệt rồi, chúng ta về thôi, Sena đã không sao đâu

_ Nhưng..

_ Tôi đã bảo là không sao mà.

Sau khi đảm bảo cái lũ ồn ào ra khỏi bệnh viện, Sena mới mở mắt.

_ Hibari, cảm ơn anh vì đã cứu sống tôi, dù lí do là gì đi nữa.... Tiếc thật, tôi cứ nghĩ sẽ được đấu với anh một lần nữa, chỉ có điều, không ai lường trước được tương lai...phải không?

Sena vừa nói, những giọt lệ vừa tuôn lũ chã. Cô cảm thấy tiếc nuối, cô muốn được đấu với Hibari, một lần nữa...

Không biết bao lâu sau, Sena thiếp đi. Lúc này, một tiếng nói lãnh đạm vang lên từ ngoài căn phòng:

_ Có lẽ....

Sena biết Hibari đứng ở đây khá lâu rồi. Chắc cậu ta muốn canh chừng cho Sena. Từ lúc nào một kẻ chỉ biết 'gặp ai nấy cắn' như cậu lại quan tâm đến người khác như vậy? Phải chăng là Hibari đã coi Sena như một người thân, người nhà của mình? Không, chắc không phải đâu, chắc chắn cậu chỉ không muốn vượt mặt con mồi ngon này thôi. Chắc chắn vậy

Bạn đang đọc truyện *Boss Mollusco- Cuộc Chiến Mafia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Sát Thủ Trung Hoa

Chap 21: Sát thủ Trung Hoa:

Sau 3 tuần, nhờ sự tái tạo các tế bào thần tốc mà Sena được xuất viện.

_ Wa, thoải mái quá!

Sena vươn vai, đi bộ về nhà. Ngày xuất viện không có ai đến đón cả. Mama thì đi siêu thị mua đồ, Gokudera bị Dino lôi cổ về Italia để giúp anh mấy việc. Yamamoto đi tập huấn với Reborn. Có khi thế cũng hay. Sena thích cứ thế này hơn là ngày nào cũng bị khủng bố với mấy con người kì quặc kia.

" Phải về nhà để lấy bộ võ phục cái đã"

Bỗng, một đám côn đồ xông ra chặn đường Sena, cướp tiền

" Sao ở đâu cũng có loại người như vậy hả trời?" Cô thảm than vãn

_ Đây cô bé, biết điều thì đem tiền ra

_ Không đem thì tụi này sẽ thịt cô đấy

.....

Chúng cọt nhà, cười đùa khiến Sena buồn ói. Một lũ cận bã, coi bộ không dạy dỗ là không được rồi

_ Lên đi

Sena thủ thế, khiêu chiến đám con đồ.

_ Á à, con này gan

_ Xử nó đi anh em

Bọn chúng xông lên, cô nhanh chóng tung một cú đá trúng mặt tên cầm đầu.

_ Đừng có ngu mà dây vào tao, lũ khốn

Cô nói với khuôn mặt bùng bùng sát khí

_ Xi- Tên cầm đầu đó đứng dậy, nhò một bãi nước bọt rồi nói- Tưởng gì, chỉ được cái miệng

" Cái gì? Hắn vẫn đứng lên được sao?" Sena ngạc nhiên" Đứng rồi, mình đã mất hết sức mạnh, chết tiệt!"

Tên đó xông vào Sena một lần nữa. Cô lại tấn công, với tốc độ rất nhanh, mặc dù không thể nhanh bằng hồi trước. Cô có thể thắng, chỉ cần ra đòn nhanh, dồn nhiều trọng lực. Nhưng...

_ Hự.

Sena bị đánh bụng phát trúng bụng. Chết tiệt, đau quá.

Bỗng một cậu bé xuất hiện, đứng chắn trước mặt Sena. Cậu ta vừa thủ thế, vừa ăn chiếc bánh bao. Chắc điều đó khiến lũ côn đồ tức điên. Bọn chúng xông vào cậu bé. Cậu ta di chuyển chiếc tay của mình, vật ngã bọn chúng, cho dù không hề chạm vào cơ thể lũ côn đồ. Sena nhìn mà há hốc cả miệng. Không thể nào, sao có thể làm chúng đo ván khi chưa chạm vào được? Năng lực siêu nhiên sao? Thật vớ vẩn.

_ Cảm...cảm ơn em

Sena mỉm cười, vẫn chưa hoàn hồn vì việc lúc nãy. Cậu bé quay lại nhìn Sena, bỗng dừng cau mày rồi chạy đi.

Lúc Sena đi qua sân bóng, cô gặp lại cậu nhóc đó.

_ Ah, cậu nhóc...

Rồi tiến lại gần chỗ nó đang đứng. Cậu nhóc đó vẫn đang ăn chiếc bánh bao, thấy cô, nó lại tung ra đòn vừa rồi khiến Sena bị hất văng hơn 5 mét. Bỗng đâu, Yamamoto và Reborn xuất hiện, Reborn bắn ngay vào không gian giữa Sena và cậu nhóc đó. Một tiếng nổ lớn vang lên, tiếp theo đó là một cuộn khói mù mịt.

Sau đó, Reborn giải thích một chút, Sena mới hiểu. Kỹ thuật của cậu bé là Giáo Từ Quyền. Cậu nhóc dùng quyền thuật nén mùi hôi của tôi từ những chiếc bánh bao nhân giảo tử rồi ném nó vào mũi đối thủ, trực tiếp làm tê liệt trí não nạn nhân. Khi não bị tê liệt, các cơ quan của cơ thể sẽ cử động tùy tiện, khiến người ngoài nhìn vào có cảm giác như nạn nhân bị điều khiển bởi siêu năng lực vậy.

_ Chỉ thế thôi sao? Chị cứ tưởng quyền thuật gì cao siêu lắm chứ. Nhưng mà , em có thể dạy chị không? Bla bla...

Bị hỏi dồn dập, trán cậu bé chảy đầm đìa mồ hôi, rồi xuất hiện các nốt tròn nhỏ. Reborn lại giải thích:

_ Cậu nhóc I-pin đó là Người bom đầy. I-pin rất dễ xấu hổ nên khi cơ xấu hổ đó lên đến đỉnh điểm, , trên trán hắn sẽ xuất hiện 9 hình pinzu. Số lượng trên trán đó sẽ giảm dần theo thời gian. Đến khi chỉ còn lại một pinzu thì toàn bộ hơi giảo tử sẽ phun ra qua các lỗ chân lông trên cơ thể, gây nên một vụ nổ lớn. Sức công phá của nó đủ để tạo thành một hố bom nhỏ.

_ Thế nên nó được gọi là người bom chứ gì? Oái, còn hai pinzu, Yamamoto, cậu ném cậu nhóc này càng xa càng tốt

Sena thấy I-pin cho Yamamoto

_ Để làm gì

_ Cứ ném đi

_ Được rồi

Vừa mới bay được khoảng 10 mét, cậu nhóc đó phát nổ.

Một lúc sau

Sau một hồi tra hỏi thì hóa ra, I-pin đến để ám sát ai đó, nhưng lại nhìn nhầm thành Sena. Mà ảnh cái tên đó, xấu kinh khủng, sao có thể nhầm là cô được chứ?

I-pin bị cận thị nặng. Có mấy lần gặp Haru, nó nhầm cô là quái vật xú mại, Lambo thì là bông cải xanh. Ôi, còn một bí mật nữa cơ. I-pin là con gái. Thế mà Sena nhầm là con trai mới hay chứ. Cho đến khi Haru nói thì mới biết. Khi hỏi cô bé sao nó không đeo kính, vì nó bị cận thị nặng mà, thì I-pin trả lời:

_ Tôi không có tai

Ặc, đùa nhau hả?

Bạn đang đọc truyện *Boss Mollusco- Cuộc Chiến Mafia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Nhập Viện (1)

Chap 22: Nhập viện_ Huấn luyện? Chứ không phải là đi cắm trại sao?

Sena vác theo chiếc ba lô to đùng, thắc mắc nhìn Dino.

_ Đã mất công lặn lội từ Italia sang Nhật Bản để thăm sư đệ dễ thương, nên anh muốn truyền thụ kỹ năng xài roi của mình.

Hờ, tại anh rảnh quá đấy chứ. Vừa mới vác Gokudera đi Italia, một tuần sau đưa cậu ta về, rồi anh lại về nước, mới hơn được 2 tháng đã ' lặn lội' lần nữa đến Nhật Bản. Quả là rảnh đến nỗi không thể rảnh hơn được.

_ Khòì, tôi thích dùng nắm đấm hơn

_ Đúng là đồ con gái bạo lực. Thôi, cứ cầm đi. Đây là chiếc roi cũ của anh.

Dino đưa cho Sena một chiếc roi da, đặt vào tay cô. Sena miễn cưỡng cầm lấy.

_ Thử một cái, đảm bảo em thích ngay- Dino nói, rồi lấy con Enzo từ trong túi áo, đổ một ít nước vào nó- Để anh đổ nước vào chú rùa này đã.

_ Hả, nhưng Enzo mà gặp nước thì...

_ Em yên tâm. Kích cỡ và độ hiệu chiến của nó tỉ lệ thuận với lượng nước ngấm vào cơ thể. Nó là đối thủ của em đấy

Con Enzo đã lớn gấp 3 lần lúc đầu, tiến lại gần Sena

_ Bò nhanh phết

Cô lẩm bẩm rồi dùng chiếc roi da quật một phát trúng Enzo, nó bay đi và roi vào.....

_ Phản xạ tốt lắm. Ủa, mà Enzo roi xuống đâu vậy?- Dino khen ngợi Sena rồi thắc mắc

_ Bên đó là giếng- Reborn tỉnh như sáo trả lời

_ Giếng?.... Nguy rồi Sena, chạy mau- Dino hét hoảng cảnh báo

_ Oái!

Sena hét lên. Con rùa kì lạ đã to bằng một nửa chiếc máy bay, hung dữ tiến về phía đám thuộc hạ, Dino và Sena.

_ Ôi trời! Lại nhập viện

Sena ngồi trên giường than thở. Vừa mới xuất viện do cái vụ tai nạn để cứu Ron- cái đũa sau khi được cô cứu đã biến mất không dấu vết, lại phải nhập viện do bị gãy chân.

_ Ê, bệnh nhân mới

_ Cái túi đó, nhóc học trường liên cấp Vongola hả

_ Hân hạnh được làm quen

Ba tên bệnh nhân liếc nhìn Sena, chào hỏi

_ Chào, tôi là Sawada, rất vui được gặp mọi người- Sena đáp lại cho có lệ

_ Nhóc là học sinh hả? Vậy là nhỏ nhất trong phòng rồi

_ Hề lu chân sai vật mới

_ Chồng nặng là đi được phải không? Sau này cứ thế mà làm nhá

" Ôi trời, tại sao mình lại ở cùng phòng với một lũ du côn vậy?" Sena thở dài mệt mỏi. Số nhỏ đến thế là cùng.

Xoạch

Chiếc cửa phòng mở toang, Dino và đám thuộc hạ bước vào

_ Dino?- Sena khẽ nhúm mày. Cái con người này làm gì ở đây vậy?

_ Anh xin lỗi, Sena- Dino nhìn cô vẻ hối lỗi- Anh ở cạnh đó, thế mà.... À không, em bị thương như vậy là do cứu anh, rồi anh lại vấp ngã nên...

_ Dù gì thì chuyện cũng đã rồi. Tôi khuyên anh nên về đi, không các bệnh nhân khác lại sợ- Sena phẩy tay

_ Vậy sao?- Dino quay đầu lại nhìn

Đúng thật. Cái lũ men in black của anh làm bọn lúc này sợ tái cả mặt, run lập cập

_ Được rồi, anh sẽ về. Nhưng Sena này, bệnh viện là nơi các trùm Mafia dễ bị tấn công nhất. Em chưa có khẩu nào nhi?- Dino thắc mắc rồi chia ra một khẩu súng ngắn- Cần tạm phòng thân đi

_ Oái

_ Cứu tôi với

Lũ bệnh nhân sợ hãi chạy toán loạn ra khỏi phòng.

_ Sawada, cô làm khó chúng tôi quá- Bà y tá khó tính quát lên- Khách đến thăm cô mà cứ khiến các bệnh nhân khác sợ mất mặt thế này

_ Xin lỗi- Sena mặt tỉnh bơ

_ Ở đây là bệnh viện, không được gây ồn ào. Lần tới mà xảy ra chuyện gì tương tự nữa thì chúng tôi sẽ mời cô ra khỏi bệnh viện đây.

_ Biết rồi

_ À, ngoài ra, tất cả các bệnh nhân cùng phòng đều muốn cô chuyển sang phòng khác. Nên bây giờ tôi sẽ chuyển phòng cho cô.

_Ồ, phòng riêng luôn

_ Bây giờ thì đừng làm phiền người khác nhé- Bà y tá bức bối nói rồi ra khỏi phòng

Chiếc cửa vừa đóng lại chưa đầy 1 phút thì lại mở ra, Reborn và I-pin trong bộ quần áo trừ tà xuất hiện

_ I-pin, Reborn, hai người định làm gì vậy?

_ Đạo này Sena gặp hơi nhiều rắc rối, chắc là bị cái gì ám rồi

I-pin gặt đầu đồng tình

_ Ăn nói xúi quẩy- Sena tức giận

_ Xin lỗi, tớ cứ tưởng làm thế này thì cậu sẽ vui cơ

Haru cũng mặc bộ quần áo trừ tà, lấp ló sau cánh cửa

_ Không sao, tớ thấy hay mà- Kyoko cũng ở cạnh Haru.

Sena khẽ cau mày khó chịu. Thật là muốn phá hỏng tâm trạng của người ta.

_ Về thôi. Sena lạnh lùng tàn nhẫn không biết đùa này nổi cáu rồi. Ở lại không khéo bị ăn đấm mất- Reborn xoay người

_ Ủ, tiền dzong- Sena phẩy tay

1 phút sau, cánh cửa lại bật mở

_ Cô Sawada

Bà y tá trừng mắt nhìn Sena

_ Làm ơn đừng gọi mấy nhân vật đáng ngờ đến thăm chứ. Vừa rồi là sao? Pháp sư à? Các bệnh nhân lại bị dọa bây giờ

"Ồi, bị bà y tá già khó tính chiếu tướng rồi" Sena thờ dãi. Thật là chán a

_ Trông cậu vẫn còn khỏe chán nhì, Sena. Coi ai tới thăm nè

Yamamoto xuất hiện khiến bà y tá mắt sáng lên. Cái này là bệnh mê zai đẹp, chắc chắn luôn

_ Quà ba tớ bảo mang cho cậu này

Yamamoto cầm một chiếc thuyền gỗ nhỏ, trên đó là những miếng sushi thượng hạng

_ Oa, chắc đắt lắm- Sena cầm lấy, nhìn mấy miếng sushi trên đó

_ Không sao, ba tớ thích tặng quà lắm

_ Cảm ơn nhé

_ Cậu thích là tốt rồi

_ Tội nghiệp, Mollusco thời trẻ bị thương à?

Lambo người lớn bước vào phòng khiến bà y tá muốn xịt cả máu mũi

_ Xin lỗi, vì hơi đường đột nên tôi chưa chuẩn bị được gì cả

_ Không sao

Bống, Gokudera chạy vào. Lần này thì cả mấy người hốt hoảng. Gokudera hình như bị thương nặng lắm í.

_ Đệ Thập không sao chứ?

_ Câu đó để tớ nói mới đúng

_ Đây là quả thăm bệnh. Vốn nó là hoa hồng trắng nhưng.

_ Nhuộm đỏ cả rồi. Gokudera, có chuyện gì thế?

_ À, nghe tin Đệ Thập bị thương, tôi vội vàng đến đây, nhưng bị kẹt xe mấy lần..

_ Thật lòng đấy, cậu nên đi khám đi- Sena nhận lấy những bông hồng, lo lắng nhìn Gokudera

_ Không sao đâu ạ

" Vui quá, nếu là mình ngày xưa thì sẽ chẳng có ai đến thăm, nhưng, tất cả là nhờ Reborn..."

Tiếng ồn ào cắt ngang dòng suy nghĩ của Sena. Chiếc cửa phòng bệnh đổ rạp xuống, mấy cô y tá thì đè lên nhau

_ Các cô làm gì thế?- Bà y tá tức giận

_ Chị y tá trông xấu tính quá à. Bao nhiêu zai đẹp chị chấm hết

---

_ Cô Sawada, làm ơn đừng để mấy anh chàng đẹp trai quyến rũ y tá chúng tôi đến thăm được không?

_ Tại mấy người tự đổ thì có

_ Thôi được, nhờ hảo ý của một bệnh nhân, cô sẽ được chuyển đến đó

Đến nơi, bà y tá khó tính rón rén đi ra, chỉ để lại Sena trước cửa phòng. Chiếc cửa bật mở, trong phòng là....

Bạn đang đọc truyện *Boss Mollusco- Cuộc Chiến Mafia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Nhập Viện (2)

_ Anh Hibari?!_ Xin chào

Hibari ngồi trên giường bệnh, cạnh cửa sổ. Từng tia nắng chiếu rọi qua khuôn mặt điển trai khiến anh càng thêm ma mị, bí ẩn.

_ Sao anh lại ở đây?- Sena chau mày

_ Tôi bị cảm, để cho đỡ buồn, tôi có bày ra một trò chơi nhỏ, nhưng mấy tên này yếu quá

Sena nuốt nước bọt ừng ực nhìn mấy con người đang nằm la liệt, sùi cả bọt mép ở trên mặt đất. "Đã xảy ra chuyện gì vậy?"

_ Người cùng phòng phải tham gia với tôi. Luật chơi rất đơn giản. Trong lúc tôi ngủ, có kẻ nào dám làm ồn thì tôi sẽ cắn chết hắn.

_ Trò gì mà một chiều dữ vậy?

_ Cô có gì phản nản sao?

_ Rất nhiều. Tại sao tôi lại bị cắn chết chứ không phải anh

Hibari đứng dậy, tiến lại gần Sena

_ Không đánh nhau được nữa mà vẫn còn mạnh mẽ. Cô đúng là....

_ Là gì thì cũng là con người tôi. Cảm ơn đã nhận xét. Còn cái việc tham gia trò chơi, đừng có hòng. Tôi không mạo hiểm tính mạng của mình vào những trò vừa nguy hiểm lại vừa vô bổ. Ở đây thì tôi thả về nhà còn hơn

Sena hết sức vênh vao nói, mặc dù cảm thấy mùi nguy hiểm cận kề.

_ Không được! Muốn ra viện, cô phải có sự đồng ý của bác sĩ- Một giọng nam cất lên ngay sau lưng Sena

_ A, viện trưởng- Hibari bình thản nói

_ Viện trưởng?- Sena xoay người

_ Nhờ có cậu Hibari, tôi mới có thể yên tâm điều hành bệnh viện thế này. Chỉ cần cậu yêu cầu, dù có phải hi sinh tính mạng hay gì thì chúng tôi cũng chấp nhận hết.

"Ông viện trưởng đầu hai thứ tóc mà còn cúi đầu trước Hibari sao? Anh ta quả là một người đáng sợ" Không hiểu sao cơ thể Sena bắt đầu run lên. Cảm giác này...thích thú? Không, là sợ hãi. Nhưng sợ cái gì mới được chứ. Hibari?

Đang viễn vông suy nghĩ thì Hibari ngáp một phát rõ dài:

_ Oáp. Thôi, tôi chớp mắt một chút. Nói trước là chỉ cần tiếng lá rơi tôi cũng tỉnh đấy

_ Vậy tôi xin phép

Viện trưởng lui khỏi phòng và đóng cửa lại.

"Chưa gì đã bắt đầu rồi. Anh ta còn chẳng quan tâm mình muốn tham gia hay không..." Sena thở dài. Hôm nay là ngày đen đủi của cô. Sena lại gần chiếc giường bệnh của mình, nằm xuống, định hợp mắt một chút. Bỗng, chiếc cửa được mở ra nhẹ nhàng

"I-pin?" Sena ngạc nhiên. Cô tưởng con bé về với lũ trù tà kia rồi mà. "Và, kẻ ồn ào nhất thế gian!" Cánh cửa được mở rộng hơn chút, Lambo lộ mặt vào.

_ Gư ha ư ư...

Sena nhanh chóng bịt miệng Lambo lại. Hình như thằng nhóc hiểu nhầm ý cô hay sao mà nó lấy ra một quả lựu đạn. Không may, nó dính mất cái chốt ở trong mớ tóc xù của con bò ngốc, thế là quả lựu đạn đã bị kích hoạt.

_ Dame it

Sena làm bầm rồi ném cái thứ chuẩn bị phát nổ đó ra thật xa

Bùm

May quá, Hibari vẫn chưa thức dậy.

Cô tóm lấy Lambo và nhẹ nhàng ra khỏi phòng

_ Chú mày định giết chị đấy à? Người cùng phòng với chị rất đáng sợ đấy

Thật ngượng khi phải nói ra, nhưng thật sự là Sena không thể đấu nổi Hibari. Vậy mà lúc này còn mạnh mẽ, anh ta chưa cắn chết đã may rồi.

_ Phù

Sena thở dài, rồi trở về phòng. "Ủa, I-pin đứng như trời trồng trước cửa làm gì vậy?"

Bỗng cô nhóc quay mặt về phía Sena. Cô hoảng hốt "Cái gì vậy? Sao 'Siêu bọc phá hẹn giờ Pinzu' đếm ngược vậy? Có chuyện gì làm con bé ngược sao? Hờ? Không lẽ..." Sena nhìn khuôn mặt đỏ bừng của I-pin mà chuẩn đoán "Ôi trời, I-pin phải lòng anh Hibari?"

Chết tiệt!

Sena lại phải ôm con bé ra khỏi phòng và ném ra ngoài cửa sổ.

Bùm

Lần này thì Hibari lại tỉnh giấc. Anh ta cần cho Sena một trận ra trò, làm cô vốn bị gãy một chân nay lại gãy thêm một cánh tay. Nhưng chỉ ít thế là còn nhẹ. Chứ mấy tên bị đánh trước đó có tên phải sống thực vật suốt đời kia. Sena nghe bà y tá bảo thế. Dù sao thì...

_ Cô Sawada, cô làm khó chúng tôi quá rồi đó. Ai lại mang thuốc nổ vào bệnh viện bao giờ. Bây giờ thì tôi phải chuyển cô đến phòng bệnh nhân bị thương nặng rồi.

Sena ngao ngán. Lọt vào danh sách đen của bà y tá trường khó tính thật là nhọc quá đi mà.

Cô được chuyển đến phòng của Gokudera. Ôi trời, cậu ta cứ luôn miệng nói về chuyện gia tộc tương lai. Vậy là giấc mơ nghỉ dưỡng yên bình trong bệnh viện đã bị phá vỡ. Sena thề rằng đây là ngày đen đủi nhất trong cuộc đời cô

Bạn đang đọc truyện *Boss Mollusco- Cuộc Chiến Mafia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Bị Lạc (1)

Chap 24: Bị lạc (1)_ Hic, lạnh quá- Gokudera đi trên chiếc cầu dây ở trong rừng, cẩn thận tức giận- Đang mùa lạnh, tự nhiên chui tít vào trong núi làm gì chứ?

_ Thôi, cũng có mấy khi mình quan sát được thiên nhiên thế này đâu.- Yamamoto vỗ vai Gokudera để cậu ta hạ hỏa

_ Khu này còn khá hoang sơ, vẫn chưa xuất hiện trên bản đồ cơ mà- Dino thì vẫn lạc quan mặc cho trời đông lạnh thấu xương.- Tôi muốn đưa các cậu tới đây cho mọi người có chỗ dốc bầu tâm sự, coi như tạ lỗi vụ khiến Sena nhập viện lần trước. Cùng ăn cùng ngủ một nơi như thế này chắc chắn sẽ thắt chặt thêm mối dây liên hệ của gia đình

_ Xi, loại bèo nhèo như ông thì biết gì mà nói chứ!?- Gokudera lấy ra một điều thuốc, châm lửa, vẫn chưa hết bực- Đệ Thập đâu? Có thật là người ở đây không?

_ Đừng lo- Dino xoa hai bàn tay lạnh cóng của mình vào nhau- Em ấy đã đi trước cùng với Reborn rồi. Giờ này có khi hai người đó đang ngồi ăn cơm ấy chứ

Ba người đi thêm một đoạn nữa thì đến gần đầu nguồn của suối

_ Á!

_ A!

_ Ôi!

Dino, Yamamoto và Gokudera lần lượt kêu lên. Trước mắt họ là cảnh tượng Sena bị trói vào một tảng đá to gấp 3 lần cơ thể cô, nằm dưới cái thác nước. Nước thì chảy xối xả, nhìn là thấy lạnh rồi chứ đừng nói đến người đứng dưới đó. Sena với cái vẻ mặt phùng phùng sát khí nhìn Reborn, cái tên gây họa quá quen thuộc đang ngồi nhâm nhi bình trà nóng.

_ Đệ Thập!- Gokudera hốt hoảng, lại gần tháo dây trói cho Sena. Còn cô thì run lập cập, trời đã lạnh còn dính phải nước.

_ Reborn, cậu làm gì vậy? Hôm nay mình có lên kế hoạch tập luyện đâu?- Dino gất Reborn rồi nhặt chiếc áo khoác của Sena bị vứt cạnh thác nước, đưa cho cô.

_ Nhưng vào núi mà chỉ tán phét thì chán thỉ mò- Reborn bày vẻ mặt giận dỗi rất đáng yêu ra- Tôi muốn chơi trò gì cơ

_ Thế cũng đừng lôi người ta ra làm trò chứ!- Sena gào lên tức giận

_ Có lẽ- Reborn nhảy phốc lên vai Dino, lấy con Enzo ra, ném nó xuống dòng suối- Vậy thì chúng ta chơi với con rùa này vậy

_ Oái- Cả Dino và Sena đều hét lên- Chạy đi!

Con Enzo bị ngấm nước rất nhiều, hóa thành không lồ, phải to gấp 2 lần ngôi nhà của Sena.

_ Cái gì vậy?- Yamamoto ngược nhìn con rùa khổng lồ

_ Thần núi đấy! Thần núi nổi giận rồi- Gokudera thì tái mặt, chấp tay lạy Enzo- Xin thần linh bình tĩnh lại

_ Không phải đâu!- Sena kéo áo Gokudera- Sang bên kia cầu nhanh lên

Cả mấy người cùng chạy qua cầu.

_ Lắc lư dữ quá!- Sena lảo bầm, bỗng nhiên bị tuột tay khỏi thanh bám của cầu- Ồi

_ Cẩn thận đấy- May mà có Yamamoto đỡ kịp, chứ không thì cô đã rơi xuống cầu và tan xác rồi.

_ Nó đuổi tới rồi kia- Sena cố gắng chạy thật nhanh

_ Mọi người chạy đi, để tôi cầm chân nó- Dino lấy ra chiếc roi da của mình

_ Khoan đã! Kém tầm như ông thì làm được gì?- Gokudera phản bác

"Ừ há! Không có thuộc hạ ở đây thì tên Dino đó siêu hậu đậu"

_ Đừng nói vớ vẩn nữa. Đã bảo là cứ giao cho tôi mà

Vụt

Phụt phụt

Ôi trời. Tên ngổ tóc vàng này làm đứt dây cầu rồi, cả lũ bị rơi xuống.

_ Ồi

_ Oái

May mà có mấy cành cây đỡ lúc cả bọn rơi xuống chứ không bây giờ đã lên thiên đàng rồi.

_ Đệ Thập không sao chứ?- Gokudera vội vàng đỡ Sena dậy

_ Xin lỗi các cậu. Đầu tại tôi lỡ tay- Dino nói về hồi lỗi

_ Đồ khốn! Tưởng một câu lỡ tay là cho qua chắc- Gokudera định xông vào Dino, nhưng bị Yamamoto cản lại

_ Bình tĩnh nào. Mọi người vẫn bình an vô sự là tốt rồi

_ Chưa chắc đâu. Chúng ta còn chưa biết đi về như thế nào cơ mà.- Reborn nói

_ !!! Cậu nói tớ mới đề ý. Đây...đây là đâu vậy?- Sena đảo mắt nhìn xung quanh

Gokudera bật máy điện thoại lên:

_ Chịu, ngoài vùng phủ sóng rồi.

_ Cứ bình tĩnh. Điện thoại của tôi là điện thoại vệ tinh, giữa sa mạc cũng có sóng- Dino lấy chiếc điện thoại ra- A...mỗi tội nó hỏng mất tiêu

_ Thế thì bình tĩnh cái nỗi gì?- Sena phát cáu

_ Túi đồ ăn của chúng ta cũng mất rồi- Reborn chêm vào

Yamamoto nhìn xung quanh, phán một câu:

_ Nếu phải cắm trại ngoài này, đến đêm, nhiệt độ hạ xuống thì không phải chuyện đùa đâu!

_ Nếu hôm nay, chúng ta gặp phải gấu nữa- Reborn hào hứng- Thì quả là một trò chơi sinh tồn

_ Cậu hào hứng hơi quá đó!- Sena bực mình, muốn lao vào giết thằng nhóc, nhưng bị Yamamoto cản lại- Truy ra thì mọi chuyện cũng do cậu

_ Nhìn kia, bên kia có cái hang- Reborn chỉ tay hướng 2 giờ

_ Ồ! Chúng ta có thể tránh rét ở trong này- Yamamoto định đi vào thì Sena chặn ngay trước mặt

_ Đợi đã! Nhờ may đây là hang thú dữ thì sao?

_ Để tôi vào xem trước- Dino nói rồi tiến về cái hang

Gokudera bỗng túm lấy áo Dino, gần giọng:

_ Để ông vào thì chẳng yên tâm chút nào. Để tôi

_ Nếu cậu muốn thì OK

_ Có gì nhớ hết thật to nhé

_ Đàn ông ai làm thế? Đồ ngốc- Gokudera liếc nhìn Yamamoto

Gokudera vào, chưa đầy một phút sau...

_ Á á á á á á- Tiếng hét của cậu ta vang lên

Soạt

Cả mấy người cùng thủ thế đề phòng, trong hang, có hai thứ gì đó bỗng lóe sáng. Nó tiến dần ra ngoài. Đó là.....

Bạn đang đọc truyện *Boss Mollusco- Cuộc Chiến Mafia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.